

Worship God In Spirit and Truth

Randolph Dunn

Lesson 1

Worship in General

Most people, if not all, now and throughout antiquity have worshipped an entity. "Primitive man feared all manifestations of power; he worshiped every natural phenomenon he could not comprehend. The observation of powerful natural forces, such as storms, floods, earthquakes, landslides, volcanoes, fire, heat, and cold, greatly impressed the expanding mind of man. The inexplicable things of life are still termed 'acts of God' and 'mysterious dispensations of Providence.'" ¹

"It is known that between five hundred to six hundred such tribal units had their own independent history of social and religious development ... in complete isolation from each other except for occasional marginal contacts at the boundaries of their territories. ... In all the tribes of Australia, without exception, there exists a belief in one Supreme Power, who is the first cause of all creation." ²

Ancient Egyptians had Ra, their sun god and Osiris, the god of the underworld, while Babylon, Greece and Rome worshipped mythological gods.

Today a significant portion of the world's population consists of Christians, Jews, and Muslims who worship God or Jehovah, the God of Moses and Abraham, or Allah, the God worshipped by the Muslims. There are colossal disagreements between and within each of them. Another significant portion of the world adheres to beliefs such as Buddhism and Hinduism. Still there are others as in primitive nations that have their time honored 'spiritual' beliefs.

These examples point to a fundamental trait of man that existed from creation, a desire to pay homage and to worship some entity.

The attitude of man's heart is most important for Jesus stated "You shall love the Lord your God with all your heart and with all your soul and with all your mind. This is the great and first commandment. And a second is like it: You shall love your neighbor as yourself. On these two commandments depend all the Law and the Prophets" (Matthew 22:37-40). Later Jesus stated a new commandment: "I give to you, that you love one another:

Λατρεύετε τον Θεό Εν Πνεύμα και Αλήθεια

Randolph Dunn

Μάθημα 1

Λατρεία Γενικά

Οι περισσότεροι άνθρωποι, αν όχι όλοι, τώρα και σε όλη την αρχαιότητα έχουν λατρέψει μια οντότητα. «Ο πρωτόγονος άνθρωπος φοβόταν όλες τις εκδηλώσεις εξουσίας. λάτρευε κάθε φυσικό φαινόμενο που δεν μπορούσε να κατανοήσει. Η παρατήρηση ισχυρών φυσικών δυνάμεων, όπως οι καταιγίδες, οι πλημμύρες, οι σεισμοί, οι κατολισθήσεις, τα ηφαίστεια, η φωτιά, η ζέση και το κρύο, εντυπωσίασαν πολύ το διευρυνόμενο μυαλό του ανθρώπου. Τα ανεξήγητα πράγματα της ζωής ονομάζονται ακόμη «πράξεις του Θεού» και «μυστηριώδεις εκπτώσεις της Πρόνοιας».⁷

«Είναι γνωστό ότι πεντακόσιες έως εξακόσιες τέτοιες φυλετικές μονάδες είχαν τη δική τους ανεξάρτητη ιστορία κοινωνικής και θρησκευτικής ανάπτυξης... σε πλήρη απομόνωση η μία από την άλλη, εκτός από περιστασιακές περιθωριακές επαφές στα όρια των εδαφών τους. Σε όλες τις φυλές της Αυστραλίας, χωρίς εξαίρεση, υπάρχει μια πίστη σε μια Υπέρτατη Δύναμη, η οποία είναι η πρώτη αιτία όλης της δημιουργίας.»⁸

Οι αρχαίοι Αιγύπτιοι είχαν τον Ρα, τον θεό του ήλιου τους και τον Όσιρι, τον θεό του κάτω κόσμου, ενώ η Βαβυλώνα, η Ελλάδα και η Ρώμη λάτρευαν μυθολογικούς θεούς.

Σήμερα ένα σημαντικό μέρος του παγκόσμιου πληθυσμού αποτελείται από Χριστιανούς, Εβραίους και Μουσουλμάνους που λατρεύουν τον Θεό ή τον Ιεχωβά, τον Θεό του Μωυσή και του Αβραάμ, ή τον Αλλάχ, τον Θεό που λατρεύουν οι Μουσουλμάνοι. Υπάρχουν κολοσσιαίες διαφωνίες μεταξύ και μέσα σε καθένα από αυτά. Ένα άλλο σημαντικό μέρος του κόσμου προσκολλάται σε πεποιθήσεις όπως ο Βουδισμός και ο Ινδουισμός. Ακόμα, υπάρχουν και άλλα, όπως σε πρωτόγονα έθνη που έχουν την εποχή τους να τιμούν τις «πνευματικές» πεποιθήσεις.

Αυτά τα παραδείγματα υποδεικνύουν ένα θεμελιώδες χαρακτηριστικό του ανθρώπου που υπήρχε από τη δημιουργία, την επιθυμία να αποτίσουμε φόρο τιμής και να λατρεύουμε κάποια οντότητα.

¹ urantia.org/en/urantia-book-standardized/paper-85-origins-worship

² alislam.org/library/books/revelation/part_3_section_2.html

⁷ urantia.org/en/urantia-book-standardized/paper-85-origins-worship

⁸ alislam.org/library/books/revelation/part_3_section_2.html

just as I have loved you, you also are to love one another. By this all people will know that you are my disciples, if you have love for one another" (John 13:35).

"It [the heart] was considered to be the seat of the emotions and passions and appetites and embraced likewise the intellectual and moral faculties-though these are necessarily ascribed to the soul (The International Standard Bible Dictionary).

One is to love the Lord God with all your heart and with all your soul and with all your mind, the whole man, therefore a living sacrifice. But as Jesus showed us true worship is directed to God from love and adoration that goes beyond performing some outward act or ritual.

Questions

1. Historical records reveal that from the beginning mankind has worshipped some entity.
T. ___ F. ___
2. There are colossal differences between and within all the various religions.
T. ___ F. ___
3. The greatest commands are
 - a. ___ Love God
 - b. ___ Love neighbor
 - c. ___ Love one another
 - d. ___ All the above
4. Man's heart is his seat of emotions, moral facility, his inner being.
T. ___ F. ___
5. Worship is love, adoration, reverence and not some action performed with little or no thought.
T. ___ F. ___

Lesson 2

Heart Worship

"And God saw that the wickedness of man was great in the earth, and that every imagination of the thoughts of his heart was only evil continually. And it repented the Lord that he had made man on the earth, and it grieved him at his heart" (Genesis 6:6).

Micah wrote to the Children of Israel asking "With what shall I come before the Lord?" and then gave several possibilities in the form of other questions. He concluded "He has shown you, O man, what is good. And what does the LORD require of you but to do justly, to love mercy, and to walk humbly with your God" (Micah 6:8)?

Jesus stated to Satan "Worship the Lord your God, and serve him only" (Matthew 4:10 referring to Deuteronomy 6:13). To some of the tradition keeping Pharisees Jesus

Η στάση της καρδιάς του ανθρώπου είναι πιο σημαντική για τον Ιησού δήλωσε: «Θα αγαπήσεις τον Κύριο τον Θεό σου με όλη σου την καρδιά και με όλη σου την ψυχή και με όλο σου το μυαλό. Αυτή είναι η μεγάλη και πρώτη εντολή. Και μια δεύτερη είναι παρόμοια: Εσύ θα αγαπάς τον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου. Από αυτές τις δύο εντολές εξαρτάται όλος ο Νόμος και οι Προφήτες» (Ματθαίος 22:37-40). Αργότερα ο Ιησούς είπε μια νέα εντολή: «Σας δίνω, να αγαπάτε ο ένας τον άλλον: όπως εγώ σας αγάπησα, έτσι και εσείς να αγαπάτε ο ένας τον άλλον. Από αυτό θα γνωρίσουν όλοι ότι είστε μαθητές μου, αν έχετε αγάπη ο ένας για τον άλλον» (Ιωάννης 13:35).

«Θεωρήθηκε [η καρδιά] ότι ήταν η έδρα των συναισθημάτων, των παθών και των ορέξεων και αγκάλιαζε ομοίως τις διανοητικές και ηθικές ικανότητες - αν και αυτές αποδίδονται αναγκαστικά στην ψυχή(The International Standard Bible Dictionary).

Το ένα είναι να αγαπάς τον Κύριο Θεό με όλη σου την καρδιά και με όλη σου την ψυχή και με όλο το μυαλό σου, ολόκληρο τον άνθρωπο, επομένως μια ζωντανή θυσία. Αλλά όπως μας έδειξε ο Ιησούς, η αληθινή λατρεία κατευθύνεται στον Θεό από αγάπη και λατρεία που υπερβαίνει την εκτέλεση κάποιας εξωτερικής πράξης ή τελετουργίας.

Ερωτήσεις

6. Τα ιστορικά αρχεία αποκαλύπτουν ότι από την αρχή η ανθρωπότητα λάτρευε κάποια οντότητα.
T. ___ F. ___
7. Υπάρχουν τεράστιες διαφορές μεταξύ και εντός όλων των διαφόρων θρησκειών.
T. ___ F. ___
8. Οι μεγαλύτερες εντολές είναι
 - a. ___ Αγαπήστε τον Θεό
 - b. ___ Αγαπήστε τον πλησίον
 - c. ___ Αγαπάτε αλλήλους
 - d. ___ Όλα τα παραπάνω
9. Η καρδιά του ανθρώπου είναι η έδρα των συναισθημάτων, η ηθική ευκολία, η εσωτερική του ύπαρξη.
T. ___ F. ___
10. Η λατρεία είναι αγάπη, λατρεία, ευλάβεια και όχι κάποια ενέργεια που γίνεται με λίγη ή καθόλου σκέψη.
T. ___ F. ___

Μάθημα 2

Λατρεία Καρδιάς

«Και είδε ο Θεός ότι η κακία του ανθρώπου ήταν μεγάλη στη γη, και ότι κάθε φαντασία των σκέψεων της καρδιάς

quoted Isaiah 29:13: "These people honor me with their lips [outward (rd)], but their hearts [inward (rd)] are far from me. They worship me in vain; their teachings are but rules taught by men" (Matthew 15:8). Other vain worship includes angel, idol, people, ignorant and devil worship.

Jesus **offered** his fleshly body as the only sacrifice that could remove sin from man. God accepted his offering raising Him from the grave thereby achieving victory over death and Satan's hold over man. The opportunity for forgiveness and reconciliation became available to all who chose to put their trust and obedience in Christ. Those reconciled to God by the forgiveness of sin express their love in reverence, homage and worship to Him.

One is devoted or religious when from within his inner being, soul, heart, he serves God by his good works and renders homage or reverence to his God. Man may perceive someone as very religious a devout Christian, by observing all the good works he performs but be totally unaware of his motives for doing the deeds. For example, his desire for recognition of man, or to earn God's reward by obeying His commands is not true worship as there is no reverence, honor, or homage present. A deed is not worship, although it may benefit someone, unless it originates within the inner man motivated by love. God alone knows the intent of man's "heart." Love, faith and action are needed for worship.

Questions

1. One's worship can be in vain and unacceptable to God.
T. ___ F. ___
2. By doing God's will in offering Himself as the only sacrifice acceptable to God, Jesus worshiped God.
T. ___ F. ___
3. What was the victory over death?
 - a. ___ Crucifixion of Christ
 - b. ___ Christ sin-offering
 - c. ___ Resurrection of Christ
4. People do not know if a man's good works are worship or an action to receive praise from others.
T. ___ F. ___
5. Since God knows man's heart he knows if one's worship is real and genuine or vain.
T. ___ F. ___

Lesson 3

Who Is To Be Worshipped?

"God is spirit [not physical], and his worshipers must worship in spirit [not a ritual act but an expression of

του ήταν μόνο κακή συνέχεια. Και μετάνοιωσε ο Κύριος που έκανε τον άνθρωπο στη γη, και τον λύπησε καρδιά» (Γένεση 6:6).

Ο Μιχαίας έγραψε στα Παιδιά του Ισραήλ ρωτώντας «Με τι θα έρθω ενώπιον του Κυρίου;» και στη συνέχεια έδωσε αρκετές δυνατότητες με τη μορφή άλλων ερωτήσεων. Κατέληξε «Σου έδειξε, άνθρωπε, τι είναι καλό. Και τι ζητάει ο Κύριος από σένα παρά να κάνεις δίκαια, να αγαπάς το έλεος και να περπατάς ταπεινά με τον Θεό σου» (Μιχαίας 6:8);

Ο Ιησούς είπε στον Σατανά «Λάτρευσε τον Κύριο τον Θεό σου και υπηρέτησε αυτόν μόνο» (Ματθαίος 4:10 αναφερόμενος στο Δευτερονόμιο 6:13). Σε κάποια από την παράδοση που τηρεί τους Φαρισαίους ο Ιησούς παρέθεσε το Ησαΐα 29:13: «Αυτοί οι άνθρωποι με τιμούν με τα χείλη τους [εξωτερικά (ο)], αλλά η καρδιά τους [εσωτερικά (η)] είναι μακριά από εμένα. Μάταια με λατρεύουν. οι διδασκαλίες τους δεν είναι παρά κανόνες που διδάσκονται από ανθρώπους» (Ματθαίος 15:8). Άλλη μάταιη λατρεία περιλαμβάνει αγγέλους, είδωλα, ανθρώπους, αδαείς και διαβολολατρεία.

Ο Ιησούς πρόσφερε το σαρκικό του σώμα ως τη μόνη θυσία που μπορούσε να αφαιρέσει την αμαρτία από τον άνθρωπο. Ο Θεός δέχτηκε την προσφορά του αναστώντας Τον από τον τάφο επιτυγχάνοντας έτσι τη νίκη επί του θανάτου και την εξουσία του Σατανά επί του ανθρώπου. Η ευκαιρία για συγχώρηση και συμφιλίωση έγινε διαθέσιμη σε όλους όσοι επέλεξαν να εμπιστευτούν και να υπακούσουν στον Χριστό. Όσοι συμφιλιώθηκαν με τον Θεό με τη συγχώρηση της αμαρτίας εκφράζουν την αγάπη τους με σεβασμό, σεβασμό και λατρεία προς Αυτόν.

Είναι αφοσιωμένος ή θρησκευόμενος όταν μέσα από την εσωτερική του ύπαρξη, την ψυχή, την καρδιά του, υπηρετεί τον Θεό με τα καλά του έργα και αποδίδει φόρο τιμής ή σεβασμό στον Θεό του. Ο άνθρωπος μπορεί να αντιληφθεί κάποιον ως πολύ θρησκευόμενο, έναν πιστό Χριστιανό, παρατηρώντας όλα τα καλά έργα που επιτελεί, αλλά να μην έχει πλήρη επίγνωση των κινήτρων του να κάνει τις πράξεις του. Για παράδειγμα, η επιθυμία του για αναγνώριση του ανθρώπου ή για να κερδίσει την ανταμοιβή του Θεού υπακούοντας στις εντολές Του δεν είναι αληθινή λατρεία, καθώς δεν υπάρχει ευλάβεια, τιμή ή τιμή. Μια πράξη δεν είναι λατρεία, αν και μπορεί να ωφελήσει κάποιον, εκτός αν προέρχεται από τον εσωτερικό άνθρωπο με κίνητρο την αγάπη. Μόνο ο Θεός γνωρίζει την πρόθεση της «καρδιάς» του ανθρώπου. Για τη λατρεία χρειάζονται αγάπη, πίστη και δράση.

Ερωτήσεις

emotion and love the inner being] and in truth [real and genuine not false and fake]" (John 4:24). One can have all knowledge (truth) but not have love then his worship is unacceptable. It is vain and means nothing (1 Corinthians 13:2).

John 4:24 declares that "God is a Spirit." These words contain one of the most simple, yet most profound, truths which ever fell upon mortal ear. Their truth is one of the great glories of revelation, and corrects the mistaken conclusion of human reason. They show that:

1. God is absolutely free from all limitations of space and time, and is therefore not localized in temples (Acts 7:48).
2. That God is not material, as idolaters contend.
3. That He is not an abstract force, as [some] scientists think-but a Being.
4. That He is lifted above all need of temples, sacrifices, etc., which are a benefit to man, but not to God (Acts 17:25)."

The fourfold Gospel, p. 149, J.W. McGarvey and Philip Pendleton

The Scripture state that God's nature is:

- Love - 1 John 4:8
- Life - John 1:4
- Truth - John 14:6
- Just (holy, righteous) - 2 Thessalonians 1:6
- Merciful - Luke 6:36
- Peace - 2 John 3 and John 14:7
- Faithful - 1 Corinthians 10:13

What is Pleasing to God?

"What does the LORD **require** of you but to act justly and to love mercy and to walk humbly with your God" (Micah 6:8)? Jesus did not bless but had harsh words for the religious leaders who did not follow the Lord's requirements: "Woe to you, teachers of the law and Pharisees, you hypocrites! You give a tenth [the amount commanded, a tithe] of your spices-mint, dill and cumin [even to the smallest seed]. But you have **neglected** the more important matters of the law - justice, mercy and faithfulness. You should have practiced the latter, without neglecting the former" (Matthew 23:23). These leaders required the physical aspect of the law thinking they fulfilled God's requirement but they neglected His intent, His nature.

In the Sermon on the Mount, Mathew 5, Jesus identified several **actions** and **attitudes** that are pleasing to Him, by stating "Blessed" indicating God is pleased and does the blessing of those who are:

6. Η λατρεία κάποιου μπορεί να είναι μάταιη και απαράδεκτη από τον Θεό.
T. ___ F. ___
7. Κάνοντας το θέλημα του Θεού προσφέροντας τον εαυτό Του ως τη μόνη θυσία αποδεκτή στον Θεό, ο Ιησούς λάτρεψε τον Θεό.
T. ___ F. ___
8. Ποια ήταν η νίκη επί του θανάτου;
a. ___ Σταύρωση του Χριστού
b. ___ Προσφορά για την αμαρτία του Χριστού
c. ___ Ανάσταση Χριστού
9. Οι άνθρωποι δεν γνωρίζουν αν τα καλά έργα ενός ανθρώπου είναι λατρεία ή πράξη για να λάβουν επαίνους από άλλους.
T. ___ F. ___
10. Εφόσον ο Θεός γνωρίζει την καρδιά του ανθρώπου, ξέρει αν η λατρεία κάποιου είναι πραγματική και γνήσια ή μάταιη.
T. ___ F. ___

Μάθημα 3

Ποιος πρέπει να λατρεύεται;

«Ο Θεός είναι πνεύμα [όχι φυσικό] και οι λάτρεις του πρέπει να λατρεύουν με πνεύμα [όχι τελετουργική πράξη αλλά έκφραση συναισθήματος και αγάπης για το εσωτερικό ον] και στην αλήθεια [πραγματικό και γνήσιο όχι ψεύτικο και ψεύτικο]» (Ιωάννης 4:24 Μπορεί κανείς να έχει όλη τη γνώση (αλήθεια) αλλά να μην έχει αγάπη τότε η λατρεία του είναι απαράδεκτη, είναι μάταιη και δεν σημαίνει τίποτα (Α' Κορινθίους 13:2).

Το εδάφιο Ιωάννης 4:24 δηλώνει ότι «"Ο Θεός είναι Πνεύμα". Αυτές οι λέξεις περιέχουν μια από τις πιο απλές, αλλά πιο βαθιές, αλήθειες που έπεσαν ποτέ στο αυτί του θνητού. Η αλήθεια τους είναι μια από τις μεγάλες δόξες της αποκάλυψης και διορθώνει το λανθασμένο συμπέρασμα της ανθρώπινης λογικής. Δείχνουν ότι:

5. Ο Θεός είναι απολύτως ελεύθερος από όλους τους περιορισμούς του χώρου και του χρόνου, και επομένως δεν εντοπίζεται στους ναούς (Πράξεις 7:48).
6. Ότι ο Θεός δεν είναι υλικός, όπως υποστηρίζουν οι ειδωλολάτρεις.
7. Ότι Αυτός δεν είναι μια αφηρημένη δύναμη, όπως νομίζουν [ορισμένοι] επιστήμονες αλλά ένα Ον.
8. Ότι υψώνεται πάνω από κάθε ανάγκη για ναούς, θυσίες κ.λπ., που είναι όφελος για τον άνθρωπο, αλλά όχι για τον Θεό (Πράξεις 17:25).

Το τετραπλό Ευαγγέλιο, Π. 149, JW McGarvey και Philip Pendleton

Poor in spirit – those recognizing their own sinfulness and God’s righteousness.

Mourn – those unhappy about their spiritual weakness as opposed to those unhappy with their physical plight in life.

Gentle – those not proud, arrogant or haughty.

Hunger and thirst for righteousness, – those who are constantly seeking to know and do what is right and pleasing to God.

Merciful – Compassionate, not judgmental or condemning.

Pure in Heart – those sincere, free from what is false, free from anything that soils, adulterates, corrupts

Peacemakers – those living at peace with their fellowman and helping others to do the same.

Speak and act as those who are going to be judged by the law that gives freedom, because judgment without mercy will be shown to anyone who has not been merciful [exactly as the Old Testament law prescribed without any consideration of circumstances]. Mercy triumphs over judgment (James 2:12-13)! Judgment (law) demands punishment but God gives mercy to those in Christ.

Jesus asked “Which of these three do you think was a neighbor to the man who fell into the hands of robbers? The expert in the law replied, ‘The one who had compassion on him’” (Luke 10:36-37).

“Be kind and compassionate to one another, forgiving each other, just as in Christ God forgave you” (Ephesians 4:32).

“Do not judge, or you too will be judged. For in the same way you judge others, you will be judged” (Matthew 7:1-2).

Christians must be careful how they treat a) anyone who hurts someone they love; b) someone who sins, repents and returns; and c) those who fall away and have not repented and returned to Christ.

All the attributes of God must be included in the meaning of likeness or image in which Gods made man. God also gave man an intellect allowing him to think, reason, analyze and choose. Man could choose to continue in God’s likeness by discerning truth, showing mercy, desiring justice and pursuing peaceful relationships, or he could choose not to do so thus remaining severed in his relationship with God, his Father and Creator.

Since all men have sinned and are in need of forgiveness, the reasoning ability given by his Creator allows man to

Η Γραφή αναφέρει ότι η φύση του Θεού είναι:

- Αγάπη - 1 Ιωάννη 4:8
- Ζωή - Ιωάννης 1:4
- Αλήθεια - Ιωάννης 14:6
- Δίκαιος (άγιος, δίκαιος) - 2 Θεσσαλονικείς 1:6
- Ελεήμων - Λουκάς 6:36
- Ειρήνη - 2 Ιωάννη 3 και Ιωάννη 14:7
- Πιστοί - 1 Κορινθίους 10:13

Τι είναι ευάρεστο στον Θεό:

«Τι απαιτεί από σένα ο Κύριος παρά να ενεργείς δίκαια και να αγαπάς το έλεος και να περπατάς ταπεινά με τον Θεό σου» (Μιχαίας 6:8); Ο Ιησούς δεν ευλόγησε, αλλά είπε σκληρά λόγια για τους θρησκευτικούς ηγέτες που δεν ακολούθησαν τις απαιτήσεις του Κυρίου: «Αλίμονο σε εσάς, δάσκαλοι του νόμου και Φαρισαίοι, υποκριτές! Δίνεις ένα δέκατο [την ποσότητα που σου ζητήθηκε, ένα δέκατο] από τα μπαχαρικά σου - μέντα, άνηθο και κύμινο [ακόμα και στον πιο μικρό σπόρο]. Αλλά έχετε παραμελήσει τα πιο σημαντικά ζητήματα του νόμου - τη δικαιοσύνη, το έλεος και την πίστη. Θα έπρεπε να έχετε ασκήσει το δεύτερο, χωρίς να παραμελείτε το πρώτο» (Ματθαίος 23:23). Αυτοί οι ηγέτες απαιτούσαν τη φυσική πτυχή του νόμου νομίζοντας ότι εκπλήρωναν την απαίτηση του Θεού, αλλά παραμέλησαν την πρόθεσή Του, τη φύση Του.

Στην Επί του Όρους Ομιλία, Ματθαίος 5, ο Ιησούς προσδιόρισε αρκετές ενέργειες και συμπεριφορές που Του αρέσουν, δηλώνοντας «Ευλογημένος» δηλώνοντας ότι ο Θεός είναι ευχαριστημένος και ευλογεί εκείνους που είναι:

Φτωχός στο πνεύμα– εκείνοι που αναγνωρίζουν τη δική τους αμαρτωλότητα και τη δικαιοσύνη του Θεού.

Θρηνώ– εκείνοι που είναι δυσανεστήμενοι για την πνευματική τους αδυναμία σε αντίθεση με εκείνους που είναι δυσανεστήμενοι με τη φυσική τους κατάσταση στη ζωή.

Ευγενής– όσοι δεν είναι περήφανοι, αλαζονικοί ή υπεροπτικοί.

Πείνα και δίψα για δικαιοσύνη, – αυτοί που αναζητούν συνεχώς να γνωρίζουν και να κάνουν ό,τι είναι σωστό και ευάρεστο στον Θεό.

Εύσπλαχνος– Συμπόνια, όχι επικριτικό ή καταδικαστικό.

Pure in Heart– οι ειλικρινείς, απαλλαγμένοι από το ψεύτικο, απαλλαγμένοι από οτιδήποτε λερώνει, νοθεύει, διαφθείρει

Ειρηνοποιό– εκείνοι που ζουν σε ειρήνη με τους συνανθρώπους τους και βοηθούν τους άλλους να κάνουν το ίδιο.

change his ways, receive forgiveness, and begin living more like Christ. To those in Christ Paul wrote "Therefore, as God's chosen people, holy and dearly loved, clothe yourselves with **compassion, kindness, humility, gentleness and patience**. Bear with each other and forgive whatever grievances you may have against one another. Forgive as the Lord forgave you. And over all these virtues put on love, which binds them all together in perfect unity" (Colossians 3:12-14). By growing in them Christians will reflect God's image and display the fruit of the Spirit which is "love, joy, peace, patience, kindness, goodness, faithfulness, gentleness and self-control" (Galatians 5:22-23).

The above characteristics of God cannot be felt, smelled, tasted, seen or heard. By observing Jesus' actions and attitude one can know the Father which is exactly what Jesus told Philip.

We desperately need love and forgiveness. In our state of sin and rebellion we deserve death, which justice requires. God through Jesus' life, death and resurrection provides the opportunity to be forgiven. When one has accepted God's gift of forgiveness, Christ, through trust and obedience, there is an attitude of love, peace and gratitude within their inner being, and there comes forth a desire to express that love in various ways, words, thoughts and actions.

What Does God See and Hear?

1. Beautiful sound of the human voice **or** expressions emanating from of man's heart.
2. Money given **or** reasons why money is given.
3. Words of the song **or** heartfelt thoughts generated by the words.
4. Words of prayer **or** a contrite heart even if difficulty expressing his feelings.
5. Sermons presented **or** sermons lived.
6. Partaking of Lord's Supper **or** remembering Christ atoning sacrifice and resurrection.
7. Failing to assemble together **or** failing to edify others when assembled.
8. Reading the Bible **or** meditating on God's Message.
9. Living a good moral life **or** living a sacrificial life.

Daily living to mirror or reflect God's image is offering "...your bodies as living sacrifices, dedicated to God and pleasing to him. This kind of worship is appropriate" (Romans 12:1).

A grateful Christian will seek ways and opportunities to express his gratitude to Christ as his savior. He will live as close to Jesus' example as possible, and seek to

Μιλώ και ενεργήστε ως εκείνοι που πρόκειται να κριθούν από το νόμο που δίνει ελευθερία, γιατί θα επιδειχθεί κρίση χωρίς έλεος σε οποιονδήποτε δεν ήταν ελεήμων [ακριβώς όπως ορίζει ο νόμος της Παλαιάς Διαθήκης χωρίς να ληφθούν υπόψη οι περιστάσεις]. Το έλεος θριαμβεύει επί της κρίσης (Ιακώβου 2:12-13)! Η κρίση (νόμος) απαιτεί τιμωρία αλλά ο Θεός δίνει έλεος σε όσους είναι εν Χριστώ.

Ο Ιησούς ρώτησε: «Ποιος από αυτούς τους τρεις πιστεύεις ότι ήταν γείτονας με αυτόν που έπεσε στα χέρια ληστών;» Ο ειδικός του νόμου απάντησε: «Αυτός που τον σπλαχνίστηκε» (Λουκάς 10:36-37).

«Να είστε καλοί και συμπονετικοί ο ένας προς τον άλλον, συγχωρώντας ο ένας τον άλλον, όπως εν Χριστώ ο Θεός σας συγχώρησε» (Εφεσίου 4:32).

«Μην κρίνετε, αλλιώς θα κριθείτε κι εσείς. Γιατί όπως κρίνετε τους άλλους, θα κριθείτε» (Ματθαίος 7:1-2).

Οι Χριστιανοί πρέπει να προσέχουν πώς συμπεριφέρονται α) σε όποιον πληγώνει κάποιον που αγαπούν. β) κάποιος που αμαρτάνει, μετανοεί και επιστρέφει. και γ) όσοι πέφτουν μακριά και δεν έχουν μετανοήσει και επέστρεψαν στον Χριστό.

Όλες οι ιδιότητες του Θεού πρέπει να περιλαμβάνονται στην έννοια της ομοίωσης ή της εικόνας με την οποία οι Θεοί δημιούργησαν τον άνθρωπο. Ο Θεός έδωσε επίσης στον άνθρωπο μια νόηση που του επιτρέπει να σκέφτεται, να συλλογίζεται, να αναλύει και να επιλέγει. Ο άνθρωπος μπορούσε να επιλέξει να συνεχίσει στην ομοίωση του Θεού διακρίνοντας την αλήθεια, δείχνοντας έλεος, επιθυμώντας δικαιοσύνη και επιδιώκοντας ειρηνικές σχέσεις, ή μπορούσε να επιλέξει να μην το κάνει, παραμένοντας έτσι αποκομμένος στη σχέση του με τον Θεό, τον Πατέρα και Δημιουργό του.

Εφόσον όλοι οι άνθρωποι έχουν αμαρτήσει και έχουν ανάγκη από συγχώρεση, η συλλογιστική ικανότητα που έδωσε ο Δημιουργός του επιτρέπει στον άνθρωπο να αλλάξει τους τρόπους του, να λάβει συγχώρεση και να αρχίσει να ζει περισσότερο σαν τον Χριστό. Σε όσους εν Χριστώ ο Παύλος έγραψε: «Γι' αυτό, ως εκλεκτοί του Θεού, άγιοι και αγαπητοί, ντυθείτε με συμπόνια, καλοσύνη, ταπεινοφροσύνη, πραότητα και υπομονή. Υπομένετε ο ένας τον άλλον και συγχωρείτε ό,τι παράπονο έχετε ο ένας εναντίον του άλλου. Ο Κύριος σε συγχώρεσε και σε όλες αυτές τις αρετές ντύσου αγάπη, που τις ενώνει όλες μαζί με τέλεια ενότητα» (Κολοσσαείς 3:12-14). Μεγαλώνοντας μέσα τους οι Χριστιανοί θα αντανakλούν την εικόνα του Θεού και θα επιδεικνύουν

understand God's will which He gave through the apostles by the Holy Spirit. The Christian will praise Him in all his actions including the remembrance of Christ's life, death, burial and resurrection when partaking of the "Lord's Supper."

Questions

1. Actions that do not express the thoughts of one's heart are ritual not spiritual.
T. ___ F. ___
2. One can perform all things men consider worship but without love his actions are not acceptable to God.
T. ___ F. ___
3. A Christian's daily living reflects the degree of his love of God.
T. ___ F. ___
4. One should speak and act with mercy and love because of the law that gives freedom
T. ___ F. ___
5. What does God see and hear?
 - a. ___ Money given
 - b. ___ A contrite heart
 - c. ___ Songs sung with feelings from the heart
 - d. ___ All the above
 - e. ___ a and b
 - f. ___ b and c

Lesson 4

When Does Or Should One Worship?

By being a living sacrifice, one will worship God at all times and in everything giving thanks, glory and praise to God while looking for ways to:

- a. Assist other children of God and those in need.
- b. Encourage others to live sacrificial lives.
- c. Proclaim the message of forgiveness and salvation; the life, death, burial, resurrection and ascension of Christ.

Christians should not abandon (cease, forsake) being with, edifying or fellowshiping others in Christ, regardless of when or where they assemble. They will be faithful to their Savior, to His Message, to His people and not be ashamed. Paul was not ashamed for he stated "I am not ashamed of the gospel, for it is the power of God for salvation" (Romans 1:16).

Paul also put it this way "Since, then, you have been raised with Christ, set your hearts [your whole being] on things above, where Christ is seated at the right hand of God. Set

τον καρπό του Πνεύματος που είναι «αγάπη, χαρά, ειρήνη, υπομονή, καλοσύνη, αγαθότητα, πίστη, πραότητα και εγκράτεια» (Γαλάτες 5:22-23).

Τα παραπάνω χαρακτηριστικά του Θεού δεν μπορούν να τα νιώσουν, να μυριστούν, να γευτούν, να τα δεις ή να τα ακούσεις. Παρατηρώντας τις πράξεις και τη στάση του Ιησού μπορεί κανείς να γνωρίσει τον Πατέρα, όπως ακριβώς είπε ο Ιησούς στον Φίλιππο.

Χρειαζόμαστε απεγνωσμένα αγάπη και συγχώρεση. Στην κατάσταση της αμαρτίας και της εξέγερσής μας αξίζουμε θάνατο, τον οποίο απαιτεί η δικαιοσύνη. Ο Θεός μέσω της ζωής, του θανάτου και της ανάστασης του Ιησού παρέχει την ευκαιρία να συγχωρεθεί. Όταν κάποιος έχει δεχτεί το δώρο του Θεού της συγχώρεσης, τον Χριστό, μέσω εμπιστοσύνης και υπακοής, υπάρχει μια στάση αγάπης, ειρήνης και ευγνωμοσύνης μέσα στην εσωτερική του ύπαρξη, και εμφανίζεται η επιθυμία να εκφράσει αυτή την αγάπη με διάφορους τρόπους, λόγια, σκέψεις και πράξεις. .

Τι Βλέπει και Ακούει ο Θεός;

10. Όμορφος ήχος της ανθρώπινης φωνής ή εκφράσεις που προέρχονται από την καρδιά του ανθρώπου.
11. Δόθηκαν χρήματα ή λόγοι για τους οποίους δίνονται χρήματα.
12. Λέξεις του τραγουδιού ή εγκάρδιες σκέψεις που δημιουργούνται από τις λέξεις.
13. Λόγια προσευχής ή ταπεινωμένη καρδιά ακόμα κι αν δυσκολεύεται να εκφράσει τα συναισθήματά του.
14. Κηρύγματα παρουσιαζόμενα ή κηρύγματα έζησαν.
15. Συμμετοχή στο Δείπνο του Κυρίου ή ανάμνηση της εξιλεωτικής θυσίας και της ανάστασης του Χριστού.
16. Αποτυχία συναρμολόγησης ή αποτυχία οικοδόμησης άλλων όταν συναρμολογούνται.
17. Διαβάζοντας τη Βίβλο ή διαλογιζόμενοι το Μήνυμα του Θεού.
18. Ζώντας μια καλή ηθική ζωή ή ζώντας μια ζωή θυσίας.

Η καθημερινή ζωή για να αντικατοπτρίζεις ή να αντικατοπτρίζεις την εικόνα του Θεού προσφέρει «...τα σώματά σου ως ζωντανές θυσίες, αφιερωμένες στον Θεό και ευάρεστα σε αυτόν. Αυτό το είδος λατρείας είναι κατάλληλο» (Ρωμαίους 12:1).

Ένας ευγνώμων Χριστιανός θα αναζητήσει τρόπους και ευκαιρίες για να εκφράσει την ευγνωμοσύνη του στον

your minds on things above, not on earthly things [things to satisfy self] for you died, and your life is now hidden with Christ in God. When Christ, who is your life, appears, then you also will appear with him in glory.” ... “Let the peace of Christ rule in your hearts, since as members of one body you were called to peace. And be thankful. Let the word of Christ dwell in you richly as you teach and admonish one another with all wisdom, and as you sing psalms, hymns and spiritual songs with gratitude in your hearts to God. And whatever you do, whether in word or deed, do it all in the name [authority] of the Lord Jesus, giving thanks to God the Father through him” (Colossians 3:1-4 ... 15-17).

The following two examples relate to Jew and Gentile Christians having assembled, neither of which should be considered a command but an action in different locations.

“So those who received his word were baptized, and there were added that day about three thousand souls. And they devoted themselves to the apostles’ teaching and fellowship, to the breaking of bread and the prayers. ... And day by day, attending the temple together and breaking bread in their homes, they received their food with glad and generous hearts, praising God and having favor with all the people” (Acts 2:41-47).

“These went on ahead and were waiting for us at Troas, but we sailed away from Philippi after the days of Unleavened Bread, and in five days we came to them at Troas, where we stayed for seven days. On the first day of the week, when we were gathered together to break bread [could mean Lord’s Supper, a common meal or both], Paul talked (preached KJV) [Greek word *dialogomai* meaning to converse, discourse with one, argue, discuss] with them, intending to depart on the next day, and he prolonged his speech until midnight” (Acts 20:5-7).

Worshipping God by serving, teaching, singing, admonishing is not limited to meeting together on any specific day.

Questions

- When should a Christian worship God?
 - ___ Daily
 - ___ Sundays
 - ___ a and b
- The purpose of assembling together is to
 - ___ Edify one another
 - ___ Fellowship with others
 - ___ Encourage faithfulness
 - ___ All the above

Χριστό ως σωτήρα του. Θα ζηήσει όσο το δυνατόν πιο κοντά στο παράδειγμα του Ιησού και θα επιδιώξει να κατανοήσει το θέλημα του Θεού που έδωσε μέσω των αποστόλων μέσω του Αγίου Πνεύματος. Ο Χριστιανός θα Τον επαινεί σε όλες του τις ενέργειές του, συμπεριλαμβανομένης της ανάμνησης της ζωής, του θανάτου, της ταφής και της ανάστασης του Χριστού όταν συμμετέχει στο «Δείπνο του Κυρίου».

Ερωτήσεις

- Οι πράξεις που δεν εκφράζουν τις σκέψεις της καρδιάς κάποιου είναι τελετουργικές και όχι πνευματικές.
T. ___ F. ___
- Κάποιος μπορεί να κάνει όλα όσα οι άνθρωποι θεωρούν λατρεία, αλλά χωρίς αγάπη οι πράξεις του δεν είναι αποδεκτές από τον Θεό.
T. ___ F. ___
- Η καθημερινή ζωή ενός Χριστιανού αντανακλά τον βαθμό της αγάπης του για τον Θεό.
T. ___ F. ___
- Κάποιος πρέπει να μιλά και να ενεργεί με έλεος και αγάπη λόγω του νόμου που δίνει ελευθερία
T. ___ F. ___
- Τι βλέπει και τι ακούει ο Θεός;
 - ___ Δόθηκαν χρήματα
 - ___ Μια ταπεινωμένη καρδιά
 - ___ Τραγούδια που τραγουδιούνται με συναισθήματα από καρδιάς
 - ___ Όλα τα παραπάνω
 - ___ α και β
 - ___ β και γ

Μάθημα 4

Πότε πρέπει ή πότε να λατρεύει κανείς;

Με το να είναι κανείς ζωντανή θυσία, θα λατρεύει τον Θεό ανά πάσα στιγμή και σε όλα δίνοντας ευχαριστίες, δόξα και δόξα στον Θεό ενώ αναζητά τρόπους για να:

- Βοηθήστε άλλα παιδιά του Θεού και όσους έχουν ανάγκη.
- Ενθαρρύνετε τους άλλους να ζήσουν θυσιαστικές ζωές.
- Διακηρύξτε το μήνυμα της συγχώρεσης και της σωτηρίας. η ζωή, ο θάνατος, η ταφή, η ανάσταση και η ανάληψη του Χριστού.

Οι Χριστιανοί δεν πρέπει να εγκαταλείπουν (να παύουν, να εγκαταλείπουν) να είναι μαζί, να εποικοδομούν ή να συναναστρέφονται με άλλους εν Χριστώ, ανεξάρτητα από το πότε ή πού συγκεντρώνονται. Θα είναι πιστοί στον Σωτήρα τους, στο Μήνυμά Του, στον λαό Του και δεν θα

e. ___ a and b

f. ___ a and c

3. Christians minds are to be focused on pleasing God rather the satisfying self

T. ___ F. ___

4. The examples in New Testament must be followed.

T. ___ F. ___

5. Whatever a Christian does it should be done with thanksgiving.

T. ___ F. ___

Lesson 5

Where Is One To Worship?

When God delivered the Children of Israel from Egyptian slavery, he established a covenant with them that included a tent of meeting where His priest offered sacrifices to God. Years following their settlement in the Land of Promise, Solomon built a temple in Jerusalem for their worship and sacrifices. Years later Jesus told the Samaritan woman "Believe me, woman, a time is coming when you will worship the Father neither on this mountain (Gerizim) nor in Jerusalem" (John 4:21. In the coming New Covenant worship would not be in manmade temples or in specific locations but in the heart of man, his temple.

The New Covenant eliminated the Old Covenant Temple worship. "Jesus has now obtained a more superior ministry, since the covenant he mediates is founded on better promises. If the first covenant had been faultless, there would have been no need to look for a second one, but God found something wrong with his people when he said, "Look! The days are coming, declares the Lord, when **I will establish a new covenant** with the house of Israel and with the house of Judah. It will not be like the covenant that I made with their ancestors at the time when I took them by the hand and brought them out of the land of Egypt. Because they did not remain loyal to my covenant, I ignored them, declares the Lord. For this is the covenant that I will make with the house of Israel after that time, declares the Lord: **I will put my laws in their minds and write them on their hearts.** I will be their God, and they will be my people" (Hebrews 8:6-10).

By offering His earthly body to God as the sin-offering, atoning sacrifice, Jesus fulfilled the Old Covenant, with its Temple worship, given by God through Moses and replaced it with a New Covenant founded on better promises with redeemed man becoming God's Temple: "Do you not know that you are God's temple and that God's Spirit dwells in you? If anyone destroys God's

ντρέπονται. Ο Παύλος δεν ντρεπόταν γιατί δήλωσε «Δεν ντρέπομαι για το ευαγγέλιο, γιατί είναι η δύναμη του Θεού για τη σωτηρία» (Ρωμαίους 1:16).

Ο Παύλος το έθεσε επίσης έτσι: «Εφόσον, λοιπόν, αναστήθηκες με τον Χριστό, βάλε τις καρδιές σου [ολόκληρη την ύπαρξή σου] σε πράγματα πάνω, όπου ο Χριστός κάθεται στα δεξιά του Θεού. Δώσε το νου σου στα παραπάνω πράγματα, όχι στα γήινα [πράγματα για να ικανοποιήσεις τον εαυτό σου] γιατί πέθανες, και η ζωή σου είναι τώρα κρυμμένη με τον Χριστό στον Θεό. Όταν εμφανιστεί ο Χριστός, που είναι η ζωή σου, τότε και εσύ θα εμφανιστείς μαζί του με δόξα». ... «Η ειρήνη του Χριστού ας κυριαρχήσει στις καρδιές σας, αφού ως μέλη ενός σώματος κληθήκατε σε ειρήνη. Και να είστε ευγνώμονες. Αφήστε τον λόγο του Χριστού να κατοικεί μέσα σας πλουσιοπάροχα καθώς διδάσκετε και νοουθετείτε ο ένας τον άλλον με κάθε σοφία και καθώς τραγουδάτε ψαλμούς, ύμνους και πνευματικά τραγούδια με ευγνωμοσύνη στην καρδιά σας προς τον Θεό. Και ό,τι κι αν κάνετε, είτε με λόγο είτε με πράξη, να το κάνετε στο όνομα [την εξουσία] του Κυρίου Ιησού, ευχαριστώντας τον Θεό Πατέρα μέσω αυτού» (Κολοσσαείς 3:1-4 ... 15-17).

Τα ακόλουθα δύο παραδείγματα σχετίζονται με Εβραίους και Εθνικούς Χριστιανούς που έχουν συγκεντρωθεί, κανένα από τα οποία δεν πρέπει να θεωρείται εντολή αλλά ενέργεια σε διαφορετικές τοποθεσίες.

«Έτσι, όσοι έλαβαν τον λόγο του βαφτίστηκαν, και προστέθηκαν εκείνη την ημέρα περίπου τρεις χιλιάδες ψυχές. Και αφοσιώθηκαν στη διδασκαλία και την κοινωνία των αποστόλων, στο σπάσιμο του άρτου και στις προσευχές. ... Και μέρα με τη μέρα, πηγαίνοντας μαζί στο ναό και σπάζοντας ψωμί στα σπίτια τους, έπαιρναν την τροφή τους με χαρούμενη και γενναιόδωρη καρδιά, δοξολογώντας τον Θεό και έχοντας εύνοια σε όλο τον λαό» (Πράξεις 2:41-47).

«Αυτά προχώρησαν και μας περίμεναν στην Τρωάδα, αλλά αποπλεύσαμε από τους Φιλίππους μετά τις ημέρες των Αζύμων, και σε πέντε ημέρες ήρθαμε σε αυτούς στην Τρωάδα, όπου μείναμε επτά ημέρες. Την πρώτη μέρα της εβδομάδας, όταν μαζευτήκαμε για να σπάσουμε το ψωμί [θα μπορούσε να σημαίνει το Δείπνο του Κυρίου, ένα κοινό γεύμα ή και τα δύο], ο Παύλος μίλησε (κήρυξε το ΚJV) [Ελληνική λέξη διαλέγομαι που σημαίνει συνομιλία, συζήτηση με έναν, επιχειρηματολογία, συζήτηση]μαζί τους, με σκοπό να αναχωρήσει την επόμενη μέρα, και παρέτεινε τον λόγο του μέχρι τα μεσάνυχτα» (Πράξεις 20:5-7).

temple, God will destroy him. [Does one destroy God's temple by causing or leading another away from God?] For God's temple is holy, and you are that temple." ... "Or do you not know that your body is a temple of the Holy Spirit within you, whom you have from God? You are not your own, for you were bought with a price. So, glorify God in your body" (1 Corinthians 3:16-17 ... 1 Corinthians 6:19-20).

Since Christians are His temple and the Holy Spirit dwells in them, they are to "present your bodies as a living sacrifice, holy and acceptable to God, which is your spiritual worship" (Romans 12:1).

Neither the location nor physical structure is important. But the desire, intent of mind and attitude of those in Christ is important. How one lives his life and treats others, and responds by giving his resources, money, time and abilities is what matters. Our living sacrifice, the actions in our lives, is to be done everywhere rather than a physical location, such as Mt. Gerizim, Jerusalem or a church building for God is spirit not matter, flesh and blood.

Love, purity, gentleness, justice, mercy and faithfulness – God's very nature – are very important and are essential for Christians to be living sacrifices.

Questions

1. Did the New Covenant eliminate Old Covenant temple worship?
T. ___ F. ___
2. Jesus' atoning sacrifice
 - a. ___ destroyed the Old Covenant
 - b. ___ fulfilled the Old Covenant
 - c. ___ established a new covenant
 - d. ___ All the above
 - e. ___ a and c
 - f. ___ b and c
3. Christians are now God's temple since the Holy Spirit dwells within them.
T. ___ F. ___
4. Where is one to worship God today?
 - a. ___ Mt. Gerizim
 - b. ___ Jerusalem
 - c. ___ A church meeting facility
 - d. ___ Within the individual
5. Love, purity, gentleness, justice, mercy and faithfulness are essential for a Christian to be a living sacrifice.
T. ___ F. ___

Η λατρεία του Θεού υπηρετώντας, διδάσκοντας, τραγουδώντας, νοητικά δεν περιορίζεται στο να συναντιόμαστε μαζί κάποια συγκεκριμένη ημέρα.

Ερωτήσεις

4. Πότε πρέπει ένας Χριστιανός να λατρεύει τον Θεό;
 - a. ___ Καθημερινά
 - b. ___ Κυριακές
 - c. ___ α και β
5. Ο σκοπός της συναρμολόγησης μαζί είναι να
 - a. ___ Επεξεργαστείτε ο ένας τον άλλον
 - b. ___ Συντροφιά με άλλους
 - c. ___ Ενθαρρύνετε την πίστη
 - d. ___ Όλα τα παραπάνω
 - e. ___ α και β
 - f. ___ α και γ
6. Το μυαλό των Χριστιανών πρέπει να εστιάζεται στο να ευαρεστούν τον Θεό και όχι στον ικανοποιητικό εαυτό
T. ___ F. ___
4. Τα παραδείγματα της Καινής Διαθήκης πρέπει να ακολουθούνται.
T. ___ F. ___
6. Ό,τι κάνει ένας Χριστιανός πρέπει να γίνεται με ευχαριστία.
T. ___ F. ___

Μάθημα 5

Πού είναι κάποιος να προσκυνήσει;

Όταν ο Θεός απελευθέρωσε τα Παιδιά του Ισραήλ από την αιγυπτιακή σκλαβιά, σύναψε μια διαθήκη μαζί τους που περιελάμβανε μια σκηνή συνάντησης όπου ο ιερέας Του πρόσφερε θυσίες στον Θεό. Χρόνια μετά την εγκατάστασή τους στη Γη της Επαγγελίας, ο Σολομών έχτισε έναν ναό στην Ιερουσαλήμ για τη λατρεία και τις θυσίες τους. Χρόνια αργότερα ο Ιησούς είπε στη Σαμαρείτισσα: «Πίστεψέ με, γυναίκα, έρχεται καιρός που δεν θα λατρεύεις τον Πατέρα ούτε σε αυτό το βουνό (Γεριζίμ) ούτε στην Ιερουσαλήμ» (Ιωάννης 4:21. Στην προσεχή Νέα Διαθήκη η λατρεία δεν θα είναι ανθρωπογενείς ναούς ή σε συγκεκριμένες τοποθεσίες αλλά στην καρδιά του ανθρώπου, τον ναό του.

Η Νέα Διαθήκη εξάλειψε τη λατρεία του ναού της Παλαιάς Διαθήκης. «Ο Ιησούς έχει τώρα μια πιο ανώτερη διακονία, αφού η διαθήκη που μεσολαβεί βασίζεται σε καλύτερες υποσχέσεις. Αν η πρώτη διαθήκη ήταν άψογη, δεν θα χρειαζόταν να ψάξουμε για δεύτερη, αλλά ο Θεός βρήκε κάτι λάθος με τον λαό του όταν είπε: «Κοίτα, έρχονται μέρες, λέει ο Κύριος, που θα δημιουργήσω μια

How Is One To Worship?

Understanding the **what, who, when** and **where** of worship should help in understanding the **how** of worshipping. If giving ourselves as a living sacrifice is a lifestyle of service then there are many acts one can and should do that would be considered worship. But, they must be motivated out of a desire to be more like Christ by following His examples while giving God glory, honor, praise and adoration.

Man is to worship in his spiritual being and in truth [from the heart not ritual (rd)], which requires knowledge. Worship is not some physical act, a ritual, but something coming from within, from love and desire to honor, praise and please. One totally incapable of performing a physical act can still worship and serve God.

The outpouring of love, adoration and praise from within man's inner being, his heart and seat of emotion, feelings and attitude is service, true worship. This can be done alone or with group. Similar actions absent emotions and feelings of love, adoration and praise done for the purpose of complying with a command or those centered on self are vain worship. Jesus stated "these people honor me with their lips, [the voice is heard], but their hearts [no thought (rd)] are far from me. They worship me in vain" (Matthew 15:8-9, Mark 7:6 quoting from Isaiah 29:13).

If one's thoughts and emotions are based upon a knowledge of God and they have an intimate relationship with Him, then they have trained their whole being to love, adore, praise, serve and worship God with a real and genuine desire to please him [Spirit and truth - not fake or some ritual]. He is now prepared to serve God in spirit and truth. But what is one to do when serving or worshipping God?

One can read in Genesis that while God was delivering Abraham's descendants from bondage in Egypt, He established a Covenant with them. In this covenant He selected a group of people to serve Him as priests to offer animal sacrifices for themselves and all the people. God through Moses gave very specific instructions how their service of offering sacrifices was to be done.

Many years later God came to earth in the form of the man referred to as Jesus of Nazareth, the Christ. He lived as one of His creations facing the same type of temptations as man but without sin thus becoming the perfect sacrifice for sin by offering Himself up to the Father as the blood sacrifice required to remove man's

νέα διαθήκη με τον οίκο του Ισραήλ και με τον οίκο του Ιουδα. Δεν θα είναι σαν τη διαθήκη που έκανα με τους προγόνους τους τον καιρό που τους έπιασα από το χέρι και τους έβγαλα από τη γη της Αιγύπτου. μη μείνω πιστός στη διαθήκη μου, τους αγνόησα, λέει ο Κύριος. Γιατί αυτή είναι η διαθήκη που θα κάνω με τον οίκο του Ισραήλ μετά από εκείνο τον καιρό, λέει ο Κύριος: Θα βάλω τους νόμους μου στο μυαλό τους και θα τους γράψω στους καρδιές, θα είμαι ο Θεός τους,

Προσφέροντας το επίγειο σώμα Του στον Θεό ως προσφορά για την αμαρτία, εξιλεωτική θυσία, ο Ιησούς εκπλήρωσε την Παλαιά Διαθήκη, με τη λατρεία του στο Ναό, που δόθηκε από τον Θεό μέσω του Μωυσή και την αντικατέστησε με μια Νέα Διαθήκη βασισμένη σε καλύτερες υποσχέσεις με τον λυτρωμένο άνθρωπο να γίνεται Ναός του Θεού: «Δεν ξέρετε ότι είστε ο ναός του Θεού και ότι το Πνεύμα του Θεού κατοικεί μέσα σας; Αν κάποιος καταστρέψει το ναό του Θεού, ο Θεός θα τον καταστρέψει. [Καταστρέφει κανείς τον ναό του Θεού προκαλώντας ή απομακρύνοντας κάποιον άλλον από τον Θεό;] Διότι ο ναός του Θεού είναι άγιος, και εσείς είστε αυτός ο ναός». ... «Η δεν ξέρετε ότι το σώμα σας είναι ναός του Αγίου Πνεύματος μέσα σας, το οποίο έχετε από τον Θεό; Δεν είσαι δικός σου, γιατί σε αγόρασαν με τιμή. Δοξάστε, λοιπόν, τον Θεό στο σώμα σας» (Α' Κορινθίους 3:16-17... Α' Κορινθίους 6:19-20).

Εφόσον οι Χριστιανοί είναι ο ναός Του και το Άγιο Πνεύμα κατοικεί σε αυτούς, πρέπει να «παρουσιάσουν τα σώματά σας ως ζωντανή θυσία, αγία και ευπρόσδεκτη στον Θεό, που είναι η πνευματική σας λατρεία» (Ρωμαίους 12:1).

Ούτε η τοποθεσία ούτε η φυσική δομή είναι σημαντικά. Αλλά η επιθυμία, η πρόθεση του νου και η στάση εκείνων που είναι εν Χριστώ είναι σημαντική. Το πώς ζει κανείς τη ζωή του και συμπεριφέρεται στους άλλους και ανταποκρίνεται δίνοντας τους πόρους, τα χρήματα, τον χρόνο και τις ικανότητές του είναι αυτό που έχει σημασία. Η ζωντανή μας θυσία, οι πράξεις στη ζωή μας, πρέπει να γίνονται παντού και όχι σε μια φυσική τοποθεσία, όπως το όρος Γεριζίμ, την Ιερουσαλήμ ή ένα κτίριο εκκλησίας γιατί ο Θεός είναι πνεύμα και όχι ύλη, σάρκα και αίμα.

Η αγάπη, η αγνότητα, η πραότητα, η δικαιοσύνη, το έλεος και η πίστη –η ίδια η φύση του Θεού– είναι πολύ σημαντικά και είναι απαραίτητα για τους Χριστιανούς να είναι ζωντανές θυσίες.

Ερωτήσεις

2. Κατάργησε η Νέα Διαθήκη τη λατρεία του ναού της Παλαιάς Διαθήκης;

sins. The apostle John in Revelation 1:6 states “He has made us a Kingdom of priests for God his Father.”

God’s instructions to the New Covenant priests were also specific although very different than those of the Old Covenant. The New Covenant priests, those men and women in Christ, are to be living sacrifices (Romans 12:1) as they daily serve God by doing good deeds, encouraging others on toward faithfulness and offering thanks, praises and adoration to Him from the heart.

Questions

1. As a Christian giving yourself to Christ as a living sacrifice is a lifestyle of worship and service.
T. ___ F. ___
2. Worship in spirit and truth comes from the inner man requiring
 - a. ___ Knowledge
 - b. ___ Some ritual physical act
 - c. ___ Desire to honor and praise
 - d. ___ a and b
 - e. ___ a and c
3. Worship occurs only in group gatherings.
T. ___ F. ___
4. God through Moses gave specific instructions how people today are to worship Him.
T. ___ F. ___
5. God’s instruction to His New Covenant people is to daily serve God by doing good deeds and by offering thanks, praises and adoration to Him from the heart.
T. ___ F. ___

Lesson 7

Assembling Unto Edification

The Bible does not provide specific instructions for the frequency of or the location for assembling together. Jesus in talking with the Samaritan woman (John 4) was explicit in that future worship was not about location.

“The meetings of the early church were marked by every member functioning, spontaneity, freedom, vibrancy, and open participation (see for example 1 Corinthians 14:1-33 and Hebrews 10:25). The first-century church was a fluid gathering, not a static ritual. And it was often unpredictable, unlike the [our] contemporary [institutional] church service.”³ They met in temple courts public places, and in Christians’ homes. With the onset of persecution by the Jews and the Romans the temple courts and Solomon’s colonnade ceased to be available. This left homes and other available sites.

T. ___ F. ___

2. Η εξιλεωτική θυσία του Ιησού
 - g. ___ κατέστρεψε την Παλαιά Διαθήκη
 - h. ___ εκπλήρωσε την Παλαιά Διαθήκη
 - i. ___ σύναψε μια νέα διαθήκη
 - j. ___ Όλα τα παραπάνω
 - k. ___ α και γ
 - l. ___ β και γ
6. Οι Χριστιανοί είναι τώρα ο ναός του Θεού αφού το Άγιο Πνεύμα κατοικεί μέσα τους.
T. ___ F. ___
7. Πού είναι κάποιος να λατρεύει τον Θεό σήμερα;
 - a. ___ Όρος Γεριζίμ
 - b. ___ Ιερουσαλήμ
 - c. ___ Μια εγκατάσταση εκκλησιαστικών συναντήσεων
 - d. ___ Μέσα στο άτομο
8. Η αγάπη, η αγνότητα, η πραότητα, η δικαιοσύνη, το έλεος και η πίστη είναι απαραίτητα για να είναι ένας Χριστιανός μια ζωντανή θυσία.
T. ___ F. ___

Μάθημα 6

Πώς Πρέπει κανείς να Προσκυνήσει;

Η κατανόηση του τι, ποιος, πότε και πού λατρείας θα πρέπει να βοηθήσει στην κατανόηση του τρόπου λατρείας. Εάν το να δίνουμε τον εαυτό μας ως ζωντανή θυσία είναι ένας τρόπος ζωής υπηρεσίας, τότε υπάρχουν πολλές πράξεις που μπορεί και πρέπει να κάνει κάποιος που θα θεωρούνταν λατρεία. Όμως, πρέπει να παρακινούνται από την επιθυμία να μοιάζουν περισσότερο με τον Χριστό ακολουθώντας τα παραδείγματά Του, ενώ δίνουν στον Θεό δόξα, τιμή, έπαινο και λατρεία.

Ο άνθρωπος πρέπει να λατρεύει στην πνευματική του υπόσταση και στην αλήθεια [από καρδιάς όχι τελετουργία (δ)], που απαιτεί γνώση. Η λατρεία δεν είναι κάποια σωματική πράξη, ένα τελετουργικό, αλλά κάτι που προέρχεται από μέσα, από αγάπη και επιθυμία να τιμήσουμε, να επαινέσουμε και να ευχαριστήσουμε. Ένας εντελώς ανίκανος να εκτελέσει μια φυσική πράξη μπορεί ακόμα να λατρεύει και να υπηρετεί τον Θεό.

Η έκχυση της αγάπης, της λατρείας και του επαίνου από το εσωτερικό του ανθρώπου, την καρδιά και την έδρα του συναισθήματος, των συναισθημάτων και της στάσης του είναι η υπηρεσία, αληθινή λατρεία. Αυτό μπορεί να γίνει μόνος ή ομαδικά. Παρόμοιες ενέργειες χωρίς

³ Pagan Christianity?, Frank Barna and George Viola pg. 50

The Hebrew writer admonishes Christians “And let us consider one another in order to stir up love and good works not forsaking the assembling [intentionally choosing to cease assembling with other Christians (rd)] of ourselves together, as is the manner of some, but **exhorting one another**, and so much the more as you see the Day approaching” (Hebrews 10:24 - 25). The emphasis clearly was to assemble together, to be knowledgeable of one another’s difficulties and concerns, and to encourage fellow Christians to live faithfully and do works pleasing to God and beneficial to others.

What causes forsaking of the assembly and fellowship? There are innumerable possibilities. Fear of persecution may have been the greatest contributor for the early Church. Self-centered unloving members, dominating and controlling personalities, being ignored, not fitting in economically or socially and many other reasons can discourage fellowship. This should not be so among Christians.

Scripture referring to Christians coming together:

- Many were gathered together praying (Acts 12:12)
- The disciples came together to break bread (Acts 20:7)
- Gathered the church together they reported (Acts 14:27)
- Gathered the multitude together - delivered letter (Acts 15:30)
- When you come together to eat (1 Corinthians 34)
- In the presence of all rebuke sinning elders (1 Timothy 5:20)
- When you gather together ... deliver one to Satan (1 Cor. 5:4-5)
- Read Scriptures and teach give your understanding and listen to others understanding (Colossians 4:16 and Acts 11:26)
- Sing to one another (Ephesians 5:12)
- If the whole church comes together in one place (1 Cor. 14:23)

“3 But everyone who prophesies speaks to men for their strengthening, encouragement and comfort. 4 He who speaks in a tongue (Greek *gloóssee*⁴) edifies himself, but he who prophesies edifies the church. 5 I would like every one of you to speak in tongues (*gloóssais*) but I would rather have you prophesy. He who prophesies is greater than one who speaks in tongues, (unless he interprets, so that the church may be edified. 1Corinthians 14:3-5)

“9 So it is with you. Unless you speak intelligible words with your tongue (*gloósses*) how will anyone know what

συναισθήματα και συναισθήματα αγάπης, λατρείας και επαίνου που γίνονται με σκοπό τη συμμόρφωση με μια εντολή ή εκείνες που επικεντρώνονται στον εαυτό είναι μάταιη λατρεία. Ο Ιησούς δήλωσε «αυτοί οι άνθρωποι με τιμούν με τα χείλη τους, [η φωνή ακούγεται], αλλά οι καρδιές τους [καμία σκέψη (η)] είναι μακριά μου. Μάτια με λατρεύουν» (Ματθαίος 15:8-9, Μάρκος 7:6 που παραθέτει από τον Ησαΐα 29:13).

Εάν οι σκέψεις και τα συναισθήματα κάποιου βασίζονται στη γνώση του Θεού και έχουν στενή σχέση μαζί Του, τότε έχουν εκπαιδεύσει ολόκληρη την ύπαρξή του να αγαπά, να λατρεύει, να επαινεί, να υπηρετεί και να λατρεύει τον Θεό με μια πραγματική και γνήσια επιθυμία να τον ευχαριστήσουν [Πνεύμα και αλήθεια - όχι ψεύτικο ή κάποιο τελετουργικό]. Τώρα είναι έτοιμος να υπηρετήσει τον Θεό με πνεύμα και αλήθεια. Αλλά τι πρέπει να κάνει κανείς όταν υπηρετεί ή λατρεύει τον Θεό;

Μπορεί κανείς να διαβάσει στη Γένεση ότι ενώ ο Θεός απελευθέρωσε τους απογόνους του Αβραάμ από τη δουλεία στην Αίγυπτο, συνέθεσε μια Διαθήκη μαζί τους. Σε αυτή τη διαθήκη επέλεξε μια ομάδα ανθρώπων για να Τον υπηρετήσουν ως ιερείς για να προσφέρουν θυσίες ζώων για τους ίδιους και για όλους τους ανθρώπους. Ο Θεός μέσω του Μωυσή έδωσε πολύ συγκεκριμένες οδηγίες πώς έπρεπε να γίνει η υπηρεσία της προσφοράς θυσιών.

Πολλά χρόνια αργότερα ο Θεός ήρθε στη γη με τη μορφή του ανθρώπου που αναφέρεται ως Ιησούς από τη Ναζαρέτ, ο Χριστός. Έζησε ως ένα από τα δημιουργήματα Του αντιμετωπίζοντας τον ίδιο τύπο πειρασμών με τον άνθρωπο, αλλά χωρίς αμαρτία, γινόταν έτσι η τέλεια θυσία για την αμαρτία, προσφέροντας τον εαυτό Του στον Πατέρα ως αιματηρή θυσία που απαιτείται για την άρση των αμαρτιών του ανθρώπου. Ο απόστολος Ιωάννης στο εδάφιο Αποκάλυψη 1:6 δηλώνει «μας έκανε Βασίλειο ιερέων για τον Θεό Πατέρα του».

Οι οδηγίες του Θεού προς τους ιερείς της Νέας Διαθήκης ήταν επίσης συγκεκριμένες, αν και πολύ διαφορετικές από αυτές της Παλαιάς Διαθήκης. Οι ιερείς της Νέας Διαθήκης, εκείνοι οι άνδρες και οι γυναίκες εν Χριστώ, πρέπει να είναι ζωντανές θυσίες (Ρωμαίους 12:1) καθώς υπηρετούν καθημερινά τον Θεό κάνοντας καλές πράξεις, ενθαρρύνοντας τους άλλους προς την πίστη και προσφέροντας ευχαριστίες, επαίνους και λατρεία σε Αυτόν από καρδιάς .

Ερωτήσεις

⁴ a tongue, i.e. the language used by a particular people in distinction from that of other nations: (from Thayer's Greek Lexicon)

you are saying? You will just be speaking into the air. 10 Undoubtedly there are all sorts of languages in the world, yet none of them is without meaning. 11 If then I do not grasp the meaning of what someone is saying, I am a foreigner to the speaker, and he is a foreigner to me. (1Corinthians 14:9-11)

“18 I thank my God I speak with tongues (*gloóssais*) more than you all; yet in the church [assembly (rd)] I would rather speak five words with my understanding, **that I may teach others** also, than ten thousand words in a tongue (*gloósssee*). Therefore, if the whole church comes together in one place, and all speak with tongues (*gloóssais*), and there come in those who are uninformed or unbelievers, will they not say that you are out of your mind? But if all prophesy, and an unbeliever or an uninformed person comes in, he is convicted by all. And thus the secrets of his heart are revealed; and so, falling down on his face, he will worship God and report that God is truly among you. How is it then, brethren? Whenever you come together, each of you has a psalm, has a teaching, has a tongue, has a revelation, has an interpretation. **Let all things be done for edification.** If anyone speaks in a tongue (*gloósssee*), let there be two or at the most three, each in turn, and let one interpret. But if there is no interpreter, let him keep silent in church [assembly – (rd)], and let him speak to himself and to God. Let two or three prophets speak, and let the others judge. But if anything is revealed to another who sits by, let the first keep silent. For you can all prophesy one by one, that all may learn and all may be encouraged. And the spirits of the prophets are subject to the prophets. For God is not the author of confusion but of peace, as in all the churches of the saints. Let your women, *or wives*, keep silent in the churches, for they are not permitted to speak; but they are to be submissive, as the law also says. And if they want to learn something, let them ask their own husbands at home; for it is shameful for women to speak in church, assembly. ... Let all things be done decently [respectfully (rd)] and in order [one following another, not all speaking at the same time (rd)]” (1Corinthians 14:18-40 NIV).

The assemblies of the Corinthians were marked by disrespect, chaos and confusion. To correct this problem Paul wrote stating:

1. Prophets were to speak in succession, not at the same time.
2. Speakers were to be silent if their language could not be understood and no one available to interpret.

6. Ως Χριστιανός, το να δίνεις τον εαυτό σου στον Χριστό ως ζωντανή θυσία είναι ένας τρόπος ζωής λατρείας και υπηρεσίας.
T. ___ F. ___
7. Η λατρεία στο πνεύμα και την αλήθεια προέρχεται από το εσωτερικό του ανθρώπου που απαιτεί
a. ___ Η γνώση
b. ___ Κάποια τελετουργική φυσική πράξη
c. ___ Επιθυμία τιμής και επαίνου
d. ___ α και β
e. ___ α και γ
8. Η λατρεία γίνεται μόνο σε ομαδικές συγκεντρώσεις.
T. ___ F. ___
9. Ο Θεός μέσω του Μωυσή έδωσε συγκεκριμένες οδηγίες πώς οι άνθρωποι σήμερα πρέπει να Τον λατρεύουν.
T. ___ F. ___
10. Η οδηγία του Θεού προς το λαό της Νέας Διαθήκης Του είναι να υπηρετούν καθημερινά τον Θεό κάνοντας καλές πράξεις και προσφέροντας ευχαριστίες, επαίνους και λατρεία σε Αυτόν από καρδιάς.
T. ___ F. ___

Μάθημα 7

Συναρμολόγηση στην Επεξεργασία

Η Αγία Γραφή δεν παρέχει συγκεκριμένες οδηγίες για τη συχνότητα ή τη θέση για τη συναρμολόγηση. Ο Ιησούς μιλώντας με τη Σαμαρείτισσα (Ιωάννης 4) ήταν ξεκάθαρος ότι η μελλοντική λατρεία δεν αφορούσε την τοποθεσία.

«Οι συναθροίσεις της πρώτης εκκλησίας χαρακτηρίζονταν από τη λειτουργία κάθε μέλους, τον αυθορμητισμό, την ελευθερία, τη ζωντάνια και την ανοιχτή συμμετοχή (βλέπε για παράδειγμα 1 Κορινθίους 14:1-33 και Εβραίους 10:25). Η εκκλησία του πρώτου αιώνα ήταν μια ρευστή συγκέντρωση, όχι μια στατική τελετουργία. Και ήταν συχνά απρόβλεπτο, σε αντίθεση με το [μας] σύγχρονη [θεσμική] εκκλησιαστική λειτουργία».⁹Συναντιόντουσαν σε δημόσιους χώρους των ναών και σε σπίτια χριστιανών. Με την έναρξη των διωγμών από τους Εβραίους και τους Ρωμαίους οι αυλές του ναού και η κιονοστοιχία του Σολομώντα έπαψαν να είναι διαθέσιμα. Αυτό άφησε σπίτια και άλλους διαθέσιμους ιστότοπους.

Ο Εβραίος συγγραφέας νοθετεί τους Χριστιανούς «Και ας σκεφτόμαστε ο ένας τον άλλον για να υποκινούμε αγάπη και καλά έργα, μη εγκαταλείποντας τη συνάθροιση

3. Speakers were to take turns while addressing the assembly as God is not a God of confusion.
4. Wives of prophets were to show respect to their husband by not questioning them in public but to seek clarification in the privacy of their home.
5. "Let ALL things be done decently and in order" does NOT mean there must be an established order or ritual without any extemporaneous activity whether song, prayer or speech.

Lessons to be learned

1. Teaching is more important than being heard
2. Orderliness and understanding are critical
3. Participation by all Christians encourages all
4. Edification is necessary for faithfulness
5. Respect of others enhances unity
6. Respect of law and customs cannot be ignored

Questions

1. Church gatherings are not to be structured as a ritual but personal participation encouraged.
T. ___ F. ___
2. Christians are to exhort one another unto good works and faithfulness when assembled together.
T. ___ F. ___
3. There was chaos and confusion in the Corinthian church as many put self-first.
T. ___ F. ___
4. Teaching, edifying, respect of others and individual participation is of primary importance when assembled.
T. ___ F. ___
5. The primary purpose for assembling as the body of Christ is to encourage and edify.
T. ___ F. ___

Lesson 8

Singing

Songs are expressions of feelings – love or hate, joy or sorrow, and spiritual or sensual. Songs and singing may be for one's personal enjoyment, directed to a loved one or to praise God. Songs are also teaching tools for committing beliefs, events and people to one's memory.

Old Covenant Singing

"Come, let us sing unto the LORD: let us make a joyful noise to the rock of our salvation. Let us come before his

[επιλέγοντας σκόπιμα να πάψουμε να συναθροίζομαστε με άλλους Χριστιανούς (δ)] του εαυτού μας μαζί, όπως συμβαίνει με μερικούς, αλλά παροτρύνοντας ο ένας τον άλλον, και τόσο περισσότερο όσο βλέπετε την Ημέρα να πλησιάζει» (Εβραίους 10:24-25). Η έμφαση ήταν ξεκάθαρα να συγκεντρωθούμε, να γνωρίζουμε ο ένας τις δυσκολίες και τις ανησυχίες του άλλου και να ενθαρρύνουμε τους συγχριστιανούς να ζουν πιστά και να κάνουν έργα ευάρεστα στον Θεό και ωφέλιμα για τους άλλους.

Τι προκαλεί την εγκατάλειψη της συνέλευσης και της συναναστροφής; Υπάρχουν αμέτρητες δυνατότητες. Ο φόβος της δίωξης μπορεί να ήταν ο μεγαλύτερος συντελεστής για την πρώτη Εκκλησία. Εγκεντρικά μέλη που δεν αγαπούν, κυριαρχούν και ελέγχουν προσωπικότητες, αγνοούνται, δεν ταιριάζουν οικονομικά ή κοινωνικά και πολλοί άλλοι λόγοι μπορεί να αποθαρρύνουν τη συναναστροφή. Αυτό δεν πρέπει να συμβαίνει μεταξύ των Χριστιανών.

Γραφή που αναφέρεται στους Χριστιανούς που συγκεντρώνονται:

- Πολλοί συγκεντρώθηκαν και προσεύχονταν (Πράξεις 12:12)
- Οι μαθητές συγκεντρώθηκαν για να σπάσουν το ψωμί (Πράξεις 20:7)
- Συγκέντρωσαν την εκκλησία μαζί ανέφεραν (Πράξεις 14:27)
- Συγκέντρωσε το πλήθος μαζί - παρέδωσε επιστολή (Πράξεις 15:30)
- Όταν συνέρχεστε για να φάτε (Α' Κορινθίους 34)
- Παρουσία κάθε επίπληξης αμαρτωλών πρεσβυτέρων (Α' Τιμόθεο 5:20)
- Όταν συγκεντρωθείτε ... παραδώστε έναν στον Σατανά (Α' Κορ. 5:4-5)
- Διαβάστε τις Γραφές και διδάξτε δίνετε την κατανόησή σας και ακούστε την κατανόηση των άλλων (Κολοσσαείς 4:16 και Πράξεις 11:26)
- Τραγουδήστε ο ένας στον άλλο (Εφεσίους 5:12)
- Αν ολόκληρη η εκκλησία συγκεντρωθεί σε ένα μέρος (Α' Κορ. 14:23)

«3 Αλλά καθένας που προφητεύει μιλάει στους ανθρώπους για ενδυνάμωση, ενθάρρυνση και παρηγοριά τους. 4 Αυτός που μιλάει σε γλώσσα (ελλ. *glossee*¹⁰) οικοδομεί τον εαυτό του, αλλά αυτός που προφητεύει οικοδομεί την εκκλησία. 5 Θα ήθελα ο καθένας σας να μιλάει σε γλώσσες (*glossais*), αλλά θα προτιμούσα να προφητεύετε. Αυτός που προφητεύει είναι μεγαλύτερος

¹⁰ μια γλώσσα, δηλαδή η γλώσσα που χρησιμοποιείται από έναν συγκεκριμένο λαό σε διάκριση από αυτή άλλων εθνών: (από το Ελληνικό Λεξικό του Thayer)

presence with thanksgiving, and make a joyful noise unto him with psalms” (Psalm 95:1-2).

God instructed Moses “Now write down for yourselves this song and teach it to the Israelites and have them sing it, so that it may be a witness for me against them. When I have brought them into the land flowing with milk and honey, the land I promised on oath to their forefathers, and when they eat their fill and thrive [become affluent], they will turn to other gods and worship them, rejecting me and breaking my covenant” (Deuteronomy 31:19-21).

“Jehoshaphat appointed men to sing to the Lord and to praise him [God] for the splendor of his holiness as they went out at the head of the army, saying: ‘Give thanks to the Lord, for his love endures forever’ ” (2 Chronicles 20:21-22).

In the Old Testament most of the singing references relate to expressions of praise and gratitude for God’s blessings, everlasting love and holiness.

New Covenant Singing

New Testament references to singing lets us know God’s New Covenant Children are to sing praises to Him from their heart, one’s inner being and to encourage one another by singing.

Colossians 3:12-17 – “Therefore, as God’s chosen people, holy and dearly loved, clothe yourselves with compassion, kindness, humility, gentleness and patience. Bear with each other and forgive whatever grievances you may have against one another. Forgive as the Lord forgave you. And over all these virtues put on love, which binds them all together in perfect unity. Let the peace of Christ rule in your hearts, since as members of one body [Jew and Gentile; master and slave; man and woman] you were called to peace. And be thankful. Let the word of Christ dwell in you richly **as you teach and admonish one another** with all wisdom, and as you sing psalms, hymns and spiritual songs with gratitude in your hearts to God. And whatever you do, whether in word or deed, do it all in the name of the Lord Jesus, giving thanks to God the Father through him.”

Ephesians 5:15-20 - Paul in writing to the Ephesian Christians states “Be very careful, then, how you live — not as unwise but as wise, making the most of every opportunity, because the days are evil. Therefore, do not be foolish, but understand what the Lord’s will is. Do not get drunk on wine, which leads to debauchery. Instead, be filled with the Spirit. Speaking to one another [possibly responsive or antiphonal singing] with psalms, hymns and spiritual songs. **Singing and making music (melody) in**

από εκείνον που μιλάει σε γλώσσες, (εκτός αν ερμηνεύει, για να οικοδομηθεί η εκκλησία.1 Κορινθίους 14:3-5)

«9 Έτσι είναι και με σένα. Εκτός και αν μιλάτε εύληπτες λέξεις με τη γλώσσα σας (γλωσσομαθείς) πώς θα ξέρει κανείς τι λέτε; Απλώς θα μιλάτε στον αέρα. 10 Αναμφίβολα υπάρχουν όλων των ειδών οι γλώσσες στον κόσμο, ωστόσο καμία από αυτές δεν είναι χωρίς νόημα. 11 Αν λοιπόν δεν καταλαβαίνω το νόημα αυτού που λέει κάποιος, είμαι ξένος για τον ομιλητή, και αυτός είναι ξένος για μένα. (1 Κορινθίους 14:9-11)

«18 Ευχαριστώ τον Θεό μου που μιλάω σε γλώσσες (glossais) περισσότερο από όλους εσάς, όμως στην εκκλησία [συνέλευση (η)] προτιμώ να λέω πέντε λέξεις με την κατανόησή μου, για να διδάξω και άλλους, παρά δέκα χιλιάδες λέξεις σε μια γλώσσα (glosssee). Επομένως, εάν όλη η εκκλησία συγκεντρωθεί σε ένα μέρος, και όλοι μιλούν με γλώσσες (glossais), και έρθουν εκείνοι που δεν είναι ενημερωμένοι ή άπιστοι, δεν θα πουν ότι δεν έχετε το μυαλό σας; Αν όμως όλοι προφητεύσουν, και μπει ένας άπιστος ή ένας ανενημέρωτος, καταδικάζεται από όλους. Και έτσι αποκαλύπτονται τα μυστικά της καρδιάς του. και έτσι, πέφτοντας με το πρόσωπό του, θα προσκυνήσει τον Θεό και θα αναφέρει ότι ο Θεός είναι αληθινά ανάμεσά σας. Πώς είναι τότε, αδέρφια; Όποτε συνέρχεστε, ο καθένας σας έχει έναν ψαλμό, έχει μια διδασκαλία, έχει μια γλώσσα, έχει μια αποκάλυψη, έχει μια ερμηνεία. Ας γίνουν όλα για οικοδόμηση. Αν κάποιος μιλάει σε μια γλώσσα (glosssees), ας είναι δύο ή το πολύ τρεις, ο καθένας με τη σειρά του, και ένας ας ερμηνεύσει. Αλλά αν δεν υπάρχει διερμηνέας, ας σιωπήσει στην εκκλησία [συνέλευση – (η)] και ας μιλήσει στον εαυτό του και στον Θεό. Ας μιλήσουν δύο τρεις προφήτες και ας κρίνουν οι άλλοι. Αν όμως αποκαλυφθεί κάτι σε άλλον που κάθεται, ας σιωπήσει ο πρώτος. Γιατί όλοι μπορείτε να προφητεύετε ένας προς έναν, για να μάθουν όλοι και όλοι να ενθαρρυνθούν. Και τα πνεύματα των προφητών υποτάσσονται στους προφήτες. Διότι ο Θεός δεν είναι ο δημιουργός της σύγχυσης αλλά της ειρήνης, όπως σε όλες τις εκκλησίες των αγίων. Αφήστε τις γυναίκες ή τις γυναίκες σας να σιωπούν στις εκκλησίες, γιατί δεν τους επιτρέπεται να μιλήσουν. αλλά πρέπει να είναι υποτακτικοί, όπως λέει και ο νόμος. Και αν θέλουν να μάθουν κάτι, Ας ρωτήσουν τους συζύγους τους στο σπίτι. γιατί είναι ντροπή για τις γυναίκες να μιλάνε στην εκκλησία, στη συνέλευση. ... Ας γίνονται όλα με αξιοπρέπεια [με σεβασμό (η)] και με τη σειρά [το ένα διαδέχεται το άλλο, όχι όλα να μιλούν ταυτόχρονα (η)]» (1 Κορινθίους 14:18-40 NIV).

your heart to the Lord, always giving thanks to God the Father for everything, in the name of our Lord Jesus Christ."

Paul tells the Colossian Christians that the singing emphasis is on one's thought process as one expresses his feelings **toward God**. Paul does not specify the particulars about individual or assembled singing. Instead, he stresses an attitude of gratitude from one's heart. Whatever the setting, one's singing is to be directed toward unity of the Body, teaching and encouraging someone and toward praising God is worship.

There are several components to singing and making melody or music in your heart to the Lord

- a) Singing – plucking of strings [of instruments, vocal cords or strings of heart]
- b) Making music in the heart – emotions and feelings with sincerity
- d) Unto the Lord –directed toward God
- e) Real and genuine, not feigned or fictitious but action taking place in the inner man, heart or soul, the part of man that loves and adores.
- f) One can sing to another person whether assembled or not.

Other New Testament scriptures that relate to singing

- "I will sing with my spirit, but I will also sing with my mind" (1 Corinthians 14:12-17; 26)
- "Is anyone happy? Let him sing songs of praise" (James 5:10-13)
- "'Praise the Lord, all you Gentiles, and sing praises to him, all you peoples" (Romans 15:7-11)
- "In the presence of the congregation I will sing your praises" (Hebrews 2:10-12)

Singing for enjoyment appeals to the outward man while singing from the heart reflects the feelings of the inner man. Therefore, whatever overrides the thoughts of the heart and becomes pleasing to the ear, whether harmony, instruments or chants, ceases to be pleasing to God.

A brief Review of singing.

Who:

"Be filled with the Spirit. Singing and making music in your heart to the Lord - personal

Where:

As an assembly:

In the midst of the assembly I will **sing praise** to You

As individuals

Teach and admonish one another with all wisdom, and as you sing psalms, hymns and

Οι συνελεύσεις των Κορινθίων χαρακτηρίστηκαν από ασέβεια, χάος και σύγχυση. Για να διορθώσει αυτό το πρόβλημα ο Παύλος έγραψε δηλώνοντας:

6. Οι προφήτες έπρεπε να μιλούν διαδοχικά, όχι ταυτόχρονα.
7. Οι ομιλητές έπρεπε να είναι σιωπηλοί εάν η γλώσσα τους δεν ήταν κατανοητή και δεν υπήρχε κανείς διαθέσιμος για διερμηνεία.
8. Οι ομιλητές έπρεπε να εναλλάσσονται ενώ μιλούσαν στη συνέλευση καθώς ο Θεός δεν είναι Θεός σύγχυσης.
9. Οι σύζυγοι των προφητών έπρεπε να δείχνουν σεβασμό στον σύζυγό τους με το να μην τους ανακρίνουν δημόσια αλλά να αναζητούν διευκρινίσεις στην ιδιωτικότητα του σπιτιού τους.
10. "Ας γίνονται ΟΛΑ τα πράγματα αξιοπρεπώς και με τη σειρά" ΔΕΝ σημαίνει ότι πρέπει να υπάρχει μια καθιερωμένη τάξη ή τελετουργία χωρίς καμία αυθόρμητη δραστηριότητα είτε τραγούδι, προσευχή είτε ομιλία.

Μαθήματα που πρέπει να ληφθούν

7. Η διδασκαλία είναι πιο σημαντική από το να ακούς
8. Η τάξη και η κατανόηση είναι κρίσιμες
9. Η συμμετοχή όλων των Χριστιανών ενθαρρύνει όλους
10. Η επεξεργασία είναι απαραίτητη για την πίστη
11. Ο σεβασμός των άλλων ενισχύει την ενότητα
12. Ο σεβασμός του νόμου και των εθίμων δεν μπορεί να αγνοηθεί

Ερωτήσεις

6. Οι εκκλησιαστικές συγκεντρώσεις δεν πρέπει να δομούνται ως τελετουργικό, αλλά ενθαρρύνεται η προσωπική συμμετοχή.
T. ___ F. ___
7. Οι Χριστιανοί πρέπει να προτρέπουν ο ένας τον άλλον για καλά έργα και πίστη όταν συγκεντρώνονται μαζί.
T. ___ F. ___
8. Επικράτησε χάος και σύγχυση στην εκκλησία της Κορινθίας καθώς πολλοί έθεσαν πρώτα τον εαυτό τους.
T. ___ F. ___
9. Η διδασκαλία, η εκπαίδευση, ο σεβασμός των άλλων και η ατομική συμμετοχή είναι πρωταρχικής σημασίας όταν συγκεντρώνονται.
T. ___ F. ___
10. Ο πρωταρχικός σκοπός για τη συνάθροιση ως σώμα του Χριστού είναι να ενθαρρύνει και να επικοδομήσει.
T. ___ F. ___

spiritual songs with gratitude in your hearts to God

When:

Is anyone happy? Let him sing songs of praise

How:

I will sing with my spirit, but I will also sing with my mind.

There are varied opinions as to what constitutes acceptable singing to God under the New Covenant. One must look beyond opinion or personal belief and interpret scripture consistently in its context, not arbitrarily. Interpreting from a faulty premise produces faulty conclusions:

- a. Worship occurs in a 'worship service' so acceptable singing must occur in a 'worship service' assembly.
- b. Singing must be only chants or in unison since harmony focuses on sounding good to the hearer and is entertainment
- c. Only a cappella in unison or four-part harmony is acceptable
- d. If anyone has a song means the congregation selects songs to be sung
- e. Singing from one's heart in a cappella, chants, harmony or with instruments is acceptable unless the focus is on the sounds rather than thoughts of one's heart.
- f. Song leader or director is a performer
- g. Multiple song leaders, group leaders or praise teams constitutes entertainment even though as many participate with them as when only one song leader.
- h. Singing must be from memory without songbooks or projection on a screen.
- i. If one's focus is on quality of sound it is entertainment whether with instruments, a cappella or in harmony.

Singing for entertainment occurs when one allows the enjoyment of singing and music to override the thoughts toward God from their heart whether it occurs – a) with or without musical instruments on radio, TV or CD, b) when assembled or alone or c) with no leader, one leader or multiple leaders. Of course, one can have great feelings of awe, reverence, honor and praise in worshipping God in song and at the same time enjoy and even be edified by the melody and music of other voices praising and worshipping God. **It is a heart matter.**

Questions

1. Singing under the Old Covenant was to teach a lesson and to express praise and thanks to God for His love.

T. ___ F. ___

Μάθημα 8

Τραγούδι

Τα τραγούδια είναι εκφράσεις συναισθημάτων – αγάπη ή μίσος, χαρά ή λύπη και πνευματικά ή αισθησιακά. Τα τραγούδια και το τραγούδι μπορεί να είναι για την προσωπική απόλαυση κάποιου, που απευθύνονται σε ένα αγαπημένο πρόσωπο ή για να δοξάζουν τον Θεό. Τα τραγούδια είναι επίσης εργαλεία διδασκαλίας για τη δέσμευση πεποιθήσεων, γεγονότων και ανθρώπων στη μνήμη κάποιου.

Τραγούδι της Παλαιάς Διαθήκης

«Ελάτε, ας ψάλλουμε στον Κύριο: ας κάνουμε χαρούμενο θόρυβο στον βράχο της σωτηρίας μας. Ας προσέλθουμε μπροστά του με ευχαριστία, και ας φωνάξουμε χαρά σ' αυτόν με ψαλμούς» (Ψαλμός 95:1-2).

Ο Θεός έδωσε εντολή στον Μωυσή: «Τώρα γράψτε μόνοι σας αυτό το τραγούδι και διδάξτε το στους Ισραηλίτες και βάλτε τους να το τραγουδήσουν, ώστε να γίνει μάρτυρας για μένα εναντίον τους. Όταν τους φέρω στη γη που ρέει γάλα και μέλι, στη γη που υποσχέθηκα με όρκο στους προπάτορές τους, και όταν θα χορτάσουν και θα ευδοκμήσουν [ευπορήσουν], θα στραφούν σε άλλους θεούς και θα τους προσκυνήσουν, απορρίπτοντάς με και παραβαίνοντας τη διαθήκη μου» (Δευτερονόμιο 31:19-21).

«Ο Ιωσαφάτ διόρισε άντρες να ψάλλουν στον Κύριο και να τον υμνούν [τον Θεό] για τη λαμπρότητα της αγιότητάς του καθώς έβγαιναν επικεφαλής του στρατεύματος, λέγοντας: «Δώστε ευχαριστίες στον Κύριο, γιατί η αγάπη του είναι αιώνια» (2 Χρονικών 20:21-22).

Στην Παλαιά Διαθήκη, οι περισσότερες από τις τραγουδιστικές αναφορές σχετίζονται με εκφράσεις έπαινο και ευγνωμοσύνης για τις ευλογίες του Θεού, την αιώνια αγάπη και αγιότητα.

Νέα Συμφωνία Τραγούδι

Οι αναφορές της Καινής Διαθήκης στο τραγούδι μάς ενημερώνουν ότι η Καινή Διαθήκη του Θεού Τα παιδιά πρέπει να Του ψάλλουν επαίνους από την καρδιά τους, την εσωτερική τους ύπαρξη και να ενθαρρύνουν το ένα το άλλο τραγουδώντας.

Κολοσσαείς 3:12-17– «Επομένως, ως εκλεκτοί του Θεού, άγιοι και αγαπητοί, ντυθείτε με συμπόνια, καλοσύνη, ταπεινοφροσύνη, πραότητα και υπομονή. Να αντέχετε ο ένας τον άλλον και να συγχωρείτε ό,τι παράπονο έχετε ο ένας εναντίον του άλλου. Συγχώρεσε όπως σε συγχώρεσε

2. The Colossian Christians sang to teach and admonish
T. ___ F. ___
3. Singing acceptable to God must always be from man's inner being, his heart.
T. ___ F. ___
4. Anything that prevents man's heart from focusing on his thoughts toward God while singing also prevents worship in song.
T. ___ F. ___
5. Singing from the heart is an individual matter even when one is assembled together as a church.
T. ___ F. ___

Lesson 9

Praying

Jesus discussed prayer during His discourse commonly referred to as 'The Sermon on the Mount' stating "And whenever you pray, don't be like the hypocrites who love to stand in the synagogues and on the street corners so that they will be seen by people. I tell you with certainty, they have their full reward! But whenever you pray, go into your room, close the door, and pray to your Father who is hidden. And your Father who sees from the hidden place will reward you. "When you are praying, don't say meaningless things like the gentiles do, because they think they will be heard by being so wordy. Don't be like them, because your Father knows what you need before you ask him" (Matthew 6:5-6). In Mark 11:17 Jesus refers to Isaiah 56:7 stating God's temple is a place of prayer. Now God's temple dwells in man.

"One day Jesus was praying in a certain place. When he finished, one of his disciples said to him, 'Lord, teach us to pray, just as John taught his disciples'" (Luke 11:1). Jesus then repeated what he stated in Matthew 6:9-13 in the Sermon on the Mount prayer discourse.

What is significant in their request to be taught how to pray? Did Jesus' disciples not know how to pray? Could it be the disciples' perception of prayer was tainted by observing their religious leaders, the Pharisees, pray? Did the patriarchs pray or was God's direct communication with them the same as prayer? Under the law given by God through Moses were the priests, prophets or kings the only Israelites who could pray?

In the Old Testament patriarchs, priest, prophets and Hanna prayed. Their prayers appear mostly to be request for forgiveness, deliverance and pleadings for relief from suffering. They were not the only ones as Daniel and

ο Κύριος. Και πάνω από όλες αυτές τις αρετές ντύσου την αγάπη, που τις ενώνει όλες μαζί σε τέλεια ενότητα. Αφήστε την ειρήνη του Χριστού να κυριαρχήσει στις καρδιές σας, αφού ως μέλη ενός σώματος [Εβραίος και Εθνικός, κύριος και σκλάβος? άντρας και γυναίκα] κλήθηκες σε ειρήνη. Και να είστε ευγνώμονες. Αφήστε τον λόγο του Χριστού να κατοικεί μέσα σας πλουσιοπάροχα καθώς διδάσκετε και νοουθετείτε ο ένας τον άλλον με κάθε σοφία και καθώς τραγουδάτε ψαλμούς, ύμνους και πνευματικά τραγούδια με ευγνωμοσύνη στην καρδιά σας προς τον Θεό. Και ό,τι κι αν κάνετε, είτε με λόγια είτε με έργα, να το κάνετε στο όνομα του Κυρίου Ιησού, ευχαριστώντας τον Θεό Πατέρα μέσω αυτού».

Εφεσίους 5:15-20- Ο Παύλος γραπτώς προς τους Εφέσιους Χριστιανούς δηλώνει «Προσέχετε πολύ, λοιπόν, πώς ζείτε — όχι ως άσοφοι αλλά ως σοφοί, αξιοποιώντας στο έπακρο κάθε ευκαιρία, γιατί οι μέρες είναι κακές. Επομένως, μην είστε ανόητοι, αλλά καταλάβετε ποιο είναι το θέλημα του Κυρίου. Μην μεθύσετε από το κρασί, που οδηγεί στην αποχαύνωση. Αντίθετα, γεμίστε με το Πνεύμα. Μιλώντας μεταξύ τους [πιθανώς ανταποκρινόμενο ή αντιφωνικό τραγούδι] με ψαλμούς, ύμνους και πνευματικά τραγούδια. Τραγουδώντας και φτιάχνοντας μουσική (μελωδία) στην καρδιά σας στον Κύριο, ευχαριστώντας πάντα τον Θεό Πατέρα για όλα, στο όνομα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού».

Ο Παύλος λέει στους Κολοσσαείς Χριστιανούς ότι η τραγουδιστική έμφαση δίνεται στη διαδικασία σκέψης κάποιου καθώς εκφράζει τα συναισθήματά του προς τον Θεό. Ο Παύλος δεν διευκρινίζει τις λεπτομέρειες σχετικά με το μεμονωμένο ή συναρμολογημένο τραγούδι. Αντίθετα, τονίζει μια στάση ευγνωμοσύνης από την καρδιά του. Όποιο κι αν είναι το σκηνικό, το τραγούδι κάποιου πρέπει να κατευθύνεται προς την ενότητα του Σώματος, να διδάσκει και να ενθαρρύνει κάποιον και προς το να δοξάζει τον Θεό είναι λατρεία.

Υπάρχουν πολλά συστατικά για να τραγουδήσετε και να κάνετε μελωδία ή μουσική στην καρδιά σας προς τον Κύριο

- c) Τραγούδι – μάδημα χορδών [οργάνων, φωνητικών χορδών ή χορδών καρδιάς]
- d) Δημιουργία μουσικής στην καρδιά – συναισθήματα και συναισθήματα με ειλικρίνεια
- δ) Προς τον Κύριο – κατευθυνόμενος προς τον Θεό
- ε) Πραγματικό και γνήσιο, όχι προσποιητό ή πλασματικό, αλλά δράση που λαμβάνει χώρα στον εσωτερικό άνθρωπο, την καρδιά ή την ψυχή, το μέρος του ανθρώπου που αγαπά και λατρεύει.
- στ) Μπορεί κανείς να τραγουδήσει σε άλλο άτομο είτε συναρμολογημένο είτε όχι.

others were “praying toward the temple,” the place of God’s presence.

The New Testament prayers are noticeably different than those in the Old Testament as they were generally about spiritual things. Luke records in Acts 10:1-5 that a Roman centurion, Cornelius, prayed to God continually and that God heard his prayers.

Attitude of the One Praying

“Two men went up into the temple to pray; the one a Pharisee, and the other a publican. The Pharisee stood and prayed thus with himself, God, ‘I thank thee, that I am not as other men are, extortioners, unjust, adulterers, or even as this publican. I fast twice in the week, I give tithes of all that I possess’ [arrogant- look how good I am]. And the publican, standing afar off, would not lift up so much as his eyes unto heaven, but smote upon his breast, saying, ‘God be merciful to me a sinner [humble]’” (Luke 18:10-13). From the following verses one understands that prayers of the humble rather than the self-righteous are heard.

Answered Prayer

John tells us that Jesus is the Vine and Christians are the branches. If the branch (a Christian) does not remain attached to the Vine (Christ) death occurs and the branch (Christian) is cut off and cast out – no longer in a save condition. Those who remain attached to the vine are in Christ and their prayers are answered as they glorify God, not self (John 15).

Hindrance to Prayer

God may not always hear a prayer as there are situations, conditions, attitudes and motives that hinder one’s prayer from being heard.

- James 4:2-3 “You do not have, because you do not ask God. When you ask, you do not receive, because you ask with wrong motives, that you may spend what you get on your pleasures.”
- 1 Peter 3:7 “Husbands, in the same way be considerate as you live with your wives, and treat them with respect as the weaker partner and as heirs with you of the gracious gift of life, so that nothing will hinder your prayers.”

Frequency of Prayer

“Then Jesus told his disciples a parable to show them that they should always pray and not give up. He said: ‘In a certain town there was a judge who neither feared God nor cared about men. And there was a widow in that town who kept coming to him with the plea, ‘Grant me justice against my adversary.’ For some time he refused. But

Άλλες γραφές της Καινής Διαθήκης που σχετίζονται με το τραγούδι

- «Θα ψάλλω με το πνεύμα μου, αλλά θα ψάλλω και με το νου μου» (Α Κορινθίους 14:12-17· 26
- «Είναι κανείς χαρούμενος; Ας ψάλλει ύμνους» (Ιακώβου 5:10-13)
- «Αινείτε τον Κύριο, όλοι οι εθνικοί, και ψάλλετε δοξολογίες σ’ αυτόν, όλοι οι λαοί» (Ρωμαίους 15:7-11).
- «Ενώπιον της εκκλησίας θα ψάλλω τους αίνους σου» (Εβραίους 2:10-12)

Το τραγούδι για απόλαυση απευθύνεται στον εξωτερικό άνθρωπο, ενώ το τραγούδι από την καρδιά αντανακλά τα συναισθήματα του εσωτερικού ανθρώπου. Επομένως, ό,τι υπερισχύει των λογισμών της καρδιάς και γίνεται ευχάριστο στο αυτί, είτε αρμονία, είτε όργανα είτε ψαλμωδίες, παύει να είναι ευάρεστο στον Θεό.

Μια σύντομη ανασκόπηση του τραγουδιού.

ΠΟΥ:

«Γέμισε με το Πνεύμα. Τραγουδήστε και φτιάχνετε μουσική στην καρδιά σας στον Κύριο - προσωπικό

Οπου:

Ως συνέλευση:
Εν μέσω της συνάθροισης θα σε ψάλλω δοξολογία
Ως άτομα
Διδάξτε και συμβουλευστε ο ένας τον άλλον με όλη τη σοφία, και καθώς τραγουδάτε ψαλμούς, ύμνους και πνευματικά τραγούδια με ευγνωμοσύνη στην καρδιά σας προς τον Θεό

Όταν:

Είναι κανείς ευχαριστημένος; Αφήστε τον να τραγουδήσει επαινετικά τραγούδια

Πως:

Θα τραγουδήσω με το πνεύμα μου, αλλά θα τραγουδήσω και με το μυαλό μου.

Υπάρχουν ποικίλες απόψεις σχετικά με το τι συνιστά αποδεκτό τραγούδι στον Θεό σύμφωνα με τη Νέα Διαθήκη. Κάποιος πρέπει να κοιτάξει πέρα από τη γνώμη ή την προσωπική πεποίθηση και να ερμηνεύσει τη γραφή με συνέπεια στο πλαίσιο της, όχι αυθαίρετα. Η ερμηνεία από μια εσφαλμένη υπόθεση παράγει λανθασμένα συμπεράσματα:

- j. Η λατρεία λαμβάνει χώρα σε μια «λειτουργία λατρείας», επομένως το αποδεκτό τραγούδι πρέπει να εμφανίζεται σε μια συνέλευση «λειτουργίας λατρείας».

finally, he said to himself, 'Even though I don't fear God or care about men, yet because this widow keeps bothering me, I will see that she gets justice, so that she won't eventually wear me out with her coming!' And the Lord said, "Listen to what the unjust judge says. And will not God bring about justice for his chosen ones, who cry out to him day and night? Will he keep putting them off? I tell you, he will see that they get justice, and quickly. However, when the Son of Man comes, will he find faith on the earth" (Luke 18:1-8)?

Followers of Christ should consistently pray for help in overcoming life's daily adversities as they live for Christ. Paul states "praying at all times in the Spirit, with all prayer and supplication. To that end keep alert with all perseverance, making supplication for all the saints" (Ephesians 6:18).

Prayers and Instructions by

Jesus

- Personal Prayer - let this cup (Jesus' pending death by crucifixion) pass, but Thy will be done
- Instruction on Prayer – do not use vain repetitions
- Warning –prayers to be seen of men are not heard

Apostles

- Prayer for boldness – Upon Peter's release by Council
- Prayer for Action – Peter prayed and said, "Tabitha arise"
- Personal – in jail and at midnight Paul and Silas prayed

Apostles and Christians

- General Instructions – is any afflicted, let him pray
- For others – we give thanks and pray for you always
- Prayers for self – build up self and pray in Holy Spirit
- For Forgiveness – Repent of this wickedness and pray

Always have doing God's will foremost in your heart. Pray constantly. Prayers can be short and very specific. Pray for things that last forever. Seek God's guidance in keeping His Kingdom first in daily living and in putting others ahead of self. Pray for and help the spread of the Gospel of Christ. Pray for others and for thankfulness are always appropriate.

Prayers can be very short, at any place, for self or others, when happy or sad or specific or general, but not self-centered.

Questions

- Το τραγούδι πρέπει να είναι μόνο ψαλμωδίες ή από κοινού, καθώς η αρμονία επικεντρώνεται στο να ακούγεται καλός στον ακροατή και είναι ψυχαγωγία
- Μόνο ένα cappella σε ομοφωνία ή αρμονία τεσσάρων μερών είναι αποδεκτό
- Αν κάποιος έχει ένα τραγούδι σημαίνει ότι η εκκλησία επιλέγει τραγούδια που θα τραγουδήσουν
- Το να τραγουδά κανείς από την καρδιά του σε μια καπέλα, άσματα, αρμονία ή με όργανα είναι αποδεκτό, εκτός εάν η εστίαση είναι στους ήχους και όχι στις σκέψεις της καρδιάς του.
- Ο αρχηγός τραγουδιού ή ο σκηνοθέτης είναι ερμηνευτής
- Πολλαπλοί αρχηγοί τραγουδιών, αρχηγοί ομάδων ή επαινετικές ομάδες αποτελούν ψυχαγωγία, παρόλο που συμμετέχουν τόσοι πολλοί όσοι όταν μόνο ένας αρχηγός τραγουδιού.
- Το τραγούδι πρέπει να είναι από μνήμης χωρίς βιβλία τραγουδιών ή προβολή σε οθόνη.
- Αν κάποιος εστιάζεται στην ποιότητα του ήχου, είναι ψυχαγωγία είτε με όργανα είτε με a cappella είτε σε αρμονία.

Το τραγούδι για ψυχαγωγία συμβαίνει όταν κάποιος αφήνει την απόλαυση του τραγουδιού και της μουσικής να παρακάμψει τις σκέψεις προς τον Θεό από την καρδιά του είτε αυτό συμβαίνει – α) με ή χωρίς μουσικά όργανα στο ραδιόφωνο, την τηλεόραση ή το CD, β) όταν είναι συναρμολογημένο ή μόνος ή γ) με κανέναν ηγέτη, ένας ηγέτης ή πολλοί ηγέτες. Φυσικά, μπορεί κανείς να έχει μεγάλα αισθήματα δέους, ευλάβειας, τιμής και δοξολογίας όταν λατρεύει τον Θεό στο τραγούδι και ταυτόχρονα να απολαμβάνει, ακόμη και να καλλιεργείται από τη μελωδία και τη μουσική άλλων φωνών που δοξάζουν και λατρεύουν τον Θεό. Είναι θέμα καρδιάς.

Ερωτήσεις

- Το τραγούδι υπό την Παλαιά Διαθήκη ήταν για να διδάξει ένα μάθημα και να εκφράσει έπαινο και ευχαριστίες στον Θεό για την αγάπη Του.
T. ___ F. ___
- Οι Κολοσσαίοι Χριστιανοί τραγουδούσαν για να διδάξουν και να νουθετούν
T. ___ F. ___
- Το τραγούδι αποδεκτό στον Θεό πρέπει πάντα να προέρχεται από το εσωτερικό του ανθρώπου, την καρδιά του.
T. ___ F. ___
- Οτιδήποτε εμποδίζει την καρδιά του ανθρώπου να εστιάσει στις σκέψεις του προς τον Θεό ενώ τραγουδά, εμποδίζει επίσης τη λατρεία στο τραγούδι.
T. ___ F. ___

1. The disciples asked Jesus to teach them to pray as prayer was not practiced under the Old Covenant.
T. ___ F. ___
2. God answers the prayers of the
 - a. ___ Arrogant
 - b. ___ Humble
 - c. ___ Both
3. What hinders prayers
 - a. ___ Nothing, as God always answers anyone's prayer
 - b. ___ Improper treatment of spouse
 - c. ___ Selfishness
 - d. ___ a and b
 - e. ___ b and c
4. When is the hour of prayer?
 - a. ___ Four time a day at morning, 9 o'clock, 3 o'clock and night
 - b. ___ When you need something
 - c. ___ Constantly
 - d. ___ a and b
 - e. ___ b and c
5. For a Christian's prayer to be acceptable to God he must remain in Christ.
T. ___ F. ___

Lesson 10

Lord's Supper - Remembering Christ

"And he {Jesus} said to them, 'I have earnestly desired to eat this Passover with you before I suffer (crucifixion)'" (Luke 22:17).

While the Children of Israel were still in slavery to the Egyptians the Passover was established after the ninth plague and before the death angel plague (vs. 1-7). During this feast the Israelites were to kill before twilight a lamb without blemish (vs. 5). They were to sprinkle some of its blood on the door post and the lintel over the door. This told God and the death angel where His people were (vs. 13). The lamb was to be roasted and eaten (Exodus 12). Therefore, the Jewish Passover was a lamb to be eaten every year on the 14th day of the first month in remembrance of God delivering them from the death of their first born and from, Egyptian slavery (Numbers 9).

Jesus's Last Passover

"And when the hour was come, he sat down, and the apostles with him. And he said unto them, with desire I have desired to eat this Passover with you before I suffer: for I say unto you, I shall not eat it [the Passover (rd)], until it [the Passover] be fulfilled in the kingdom of God" (Luke 22:14 -16).

10. Το τραγούδι από καρδιάς είναι ατομική υπόθεση, ακόμη και όταν κάποιος είναι συγκεντρωμένος ως εκκλησία.
T. ___ F. ___

Μάθημα 9

προσευχόμενος

Ο Ιησούς συζήτησε την προσευχή κατά τη διάρκεια της ομιλίας Του που συνήθως αναφέρεται ως «Η επί του Όρους Ομιλία» δηλώνοντας "Και όποτε προσεύχεστε, μην είστε σαν τους υποκριτές που αγαπούν να στέκονται στις συναγωγές και στις γωνιές των δρόμων για να τους δουν οι άνθρωποι. Σας λέω με βεβαιότητα ότι έχουν την πλήρη ανταμοιβή τους! Αλλά όποτε προσεύχεστε, πήγαινε στο δωμάτιό σου, κλείσε την πόρτα και προσευχήσου στον Πατέρα σου που είναι κρυμμένος. Και ο Πατέρας σου που βλέπει από το κρυμμένο μέρος θα σε ανταμείψει. "Όταν προσεύχεσαι, μην λες πράγματα ανούσια όπως κάνουν οι εθνικοί, γιατί νομίζουν ότι θα ακουστούν με το να είναι τόσο λογικοί. Μην γίνεστε σαν αυτούς, γιατί ο Πατέρας σας γνωρίζει τι χρειάζεστε πριν του ζητήσετε» (Ματθαίος 6:5-6). Στο Μάρκος 11:17 ο Ιησούς αναφέρεται στο Ησαΐα 56:7 δηλώνοντας ότι ο ναός του Θεού είναι ένας τόπος προσευχής. Τώρα ο ναός του Θεού κατοικεί στον άνθρωπο.

«Μια μέρα ο Ιησούς προσευχόταν σε ένα συγκεκριμένο μέρος. Όταν τελείωσε, ένας από τους μαθητές του είπε: «Κύριε, δίδαξέ μας να προσευχόμαστε, όπως ο Ιωάννης δίδαξε τους μαθητές του» (Λουκάς 11:1). Στη συνέχεια, ο Ιησούς επανέλαβε αυτό που δήλωσε στο Κατά Ματθαίον 6:9-13 στην ομιλία προσευχής στην Επί του Όρους Ομιλία.

Τι είναι σημαντικό στο αίτημά τους να διδαχθούν πώς να προσεύχονται; Οι μαθητές του Ιησού δεν ήξεραν πώς να προσεύχονται; Μήπως η αντίληψη των μαθητών για την προσευχή αλλοιώθηκε παρατηρώντας τους θρησκευτικούς ηγέτες τους, τους Φαρισαίους, να προσεύχονται; Οι πατριάρχες προσεύχονταν ή η άμεση επικοινωνία του Θεού μαζί τους ήταν ίδια με την προσευχή; Σύμφωνα με το νόμο που δόθηκε από τον Θεό μέσω του Μωυσή ήταν οι ιερείς, οι προφήτες ή οι βασιλιάδες οι μόνοι Ισραηλίτες που μπορούσαν να προσευχηθούν;

Στην Παλαιά Διαθήκη προσεύχονταν οι πατριάρχες, ο ιερέας, οι προφήτες και η Χάνα. Οι προσευχές τους φαίνεται να είναι ως επί το πλείστον αίτημα για συγχώρηση, απελευθέρωση και ικεσίες για ανακούφιση από τα βάσανα. Δεν ήταν οι μόνοι καθώς ο Δανιήλ και

“When it was evening, [time for the Passover meal] he (Jesus) reclined at table with the twelve . . . Now as they were eating, Jesus took bread, and after blessing (giving thanks) it broke it and gave it to the disciples, and said, ‘Take, eat; this is my body.’ And he took a cup, and when he had given thanks he gave it to them, saying, ‘Drink of it, all of you, for this is my blood of the covenant, which is poured out for many for the forgiveness of sins. I tell you I will not drink again of this fruit of the vine until that day when I drink it new with you in my Father’s kingdom.’ And when they had sung a hymn, they went out to the Mount of Olives” (Matthew 26:20 ... 25-30). Then a few verses later Jesus stated “. . . ‘My soul is very sorrowful, even to death; remain here, and watch with me.’ And going a little farther he fell on his face and prayed, saying, ‘My Father, if it be possible, let this cup pass from me; nevertheless, not as I will, but as you will’” (Matthew 26:38-39).

Jesus’ plea for removal of the cup was neither the bread nor the container and its contents. It was His sacrificial death by crucifixion, His cup of suffering. When one recalls the cup Jesus desired to have removed, one remembers, gives thanks and praises God for Christ’s blood sacrifice required for the remissions of their sins. Jesus’ act of offering Himself as the only sacrifice that could remove sin. It also established the New Covenant which is why His suffering and sacrifice could not be removed. The following is a comparison of the Old and the New Covenants.

	<u>Old Covenant</u>	<u>New</u>
<u>Covenant</u>		
Sacrifice without sin	Lamb without blemish	Jesus -
Removal from Satan	Control of Egyptians	Control of
Free from slavery	Physical slavery	Spiritual
Promised Land	Canaan - physical	Heaven -
Wrath against Christ	Pharaoh Israelites	Devil Those in

Mark 14:23-26 “And he took a cup, and when he had given thanks he gave it to them, and they all drank of it. And he said to them, ‘This is my blood of the covenant, which is poured out for many. Truly, I say to you, I will not drink again of the fruit of the vine until that day when I drink it new in the kingdom of God.’ And when they had sung a hymn, they went out to the Mount of Olives.”

άλλοι «προσεύχονταν προς το ναό», τον τόπο παρουσίας του Θεού.

Οι προσευχές της Καινής Διαθήκης είναι αισθητά διαφορετικές από αυτές της Παλαιάς Διαθήκης, καθώς αφορούσαν γενικά πνευματικά πράγματα. Ο Λουκάς καταγράφει στις Πράξεις 10:1-5 ότι ένας Ρωμαίος εκατόνταρχος, ο Κορνήλιος, προσευχόταν στον Θεό συνεχώς και ότι ο Θεός άκουσε τις προσευχές του.

Στάση του Προσευχόμενου

«Δύο άνδρες ανέβηκαν στο ναό για να προσευχηθούν. ο ένας Φαρισαίος και ο άλλος τελώνης. Ο Φαρισαίος στάθηκε και προσευχήθηκε έτσι με τον εαυτό του, Θεέ, «Σε ευχαριστώ, που δεν είμαι όπως οι άλλοι άνθρωποι, εκβιαστές, άδικοι, μοιχοί, ή ακόμα και όπως αυτός ο τελώνης». Νηστεύω δύο φορές την εβδομάδα, δίνω τα δέκατα από όλα όσα κατέχω» [αλαζονική-δες πόσο καλός είμαι]. Και ο τελώνης, που στεκόταν μακριά, δεν ήθελε να σηκώσει τόσο πολύ όσο τα μάτια του στον ουρανό, αλλά χτυπούσε το στήθος του λέγοντας: «Ο Θεός ελέησέ με τον αμαρτωλό [ταπεινό]»» (Λουκάς 18:10-13). Από τα επόμενα εδάφια καταλαβαίνει κανείς ότι ακούγονται προσευχές των ταπεινών παρά των αυτοδικαίων.

Απαντημένη Προσευχή

Ο Ιωάννης μας λέει ότι ο Ιησούς είναι το αμπέλι και οι Χριστιανοί είναι τα κλαδιά. Εάν το κλαδί (ένας Χριστιανός) δεν παραμείνει συνδεδεμένο με το αμπέλι (Χριστός) επέρχεται θάνατος και το κλαδί (χριστιανός) κόβεται και πετιέται - δεν είναι πλέον σε κατάσταση σώας. Όσοι παραμένουν προσκολλημένοι στο αμπέλι είναι εν Χριστώ και οι προσευχές τους απαντώνται καθώς δοξάζουν τον Θεό, όχι τον εαυτό τους (Ιωάννης 15).

Εμπόδιο στην προσευχή

Ο Θεός μπορεί να μην ακούει πάντα μια προσευχή καθώς υπάρχουν καταστάσεις, συνθήκες, στάσεις και κίνητρα που εμποδίζουν την προσευχή κάποιου να εισακουστεί.

- Ιακώβος 4:2-3 «Δεν έχετε, γιατί δεν ζητάτε από τον Θεό. Όταν ζητάς, δεν λαμβάνεις, γιατί ζητάς με λάθος κίνητρα, για να ξοδέψεις ό,τι παίρνεις στις απολαύσεις σου».
- 1 Πέτρου 3:7 «Οι σύζυγοι, με τον ίδιο τρόπο να είστε προσεκτικοί όσο ζείτε με τις γυναίκες σας και να τις συμπεριφέρεστε με σεβασμό ως τον πιο αδύναμο σύντροφο και ως κληρονόμους μαζί σας του ευγενικού δώρου της ζωής, ώστε τίποτα να μην εμποδίζει τις προσευχές σας».

Συχνότητα Προσευχής

«Τότε ο Ιησούς είπε στους μαθητές του μια παραβολή για να τους δείξει ότι πρέπει πάντα να προσεύχονται και να

Luke 22:17-24 "And he took a cup, and when he had given thanks he said, 'Take this, and divide it among yourselves. For I tell you that from now on I will not drink of the fruit of the vine until the kingdom of God comes.' And he took bread, and when he had given thanks, he broke it and gave it to them, saying, 'This is my body, which is given for you. Do this in remembrance of me.' And likewise the cup after they had eaten, saying, 'This cup that is poured out for you is the new covenant in my blood.'"

1 Corinthians 10:16-18 "The cup of blessing that we bless [we bless no request God to bless (rd)], is it not a participation in the blood of Christ? The bread that we break, is it not a participation in the body of Christ? Because there is one bread, we who are many are one body, for we all partake of the one bread. Consider the people of Israel: are not those who eat the sacrifices participants in the altar?"

1 Corinthians 11:25 Paul includes another statement "For as often as you eat this bread and drink the cup, you proclaim the Lord's death [atoning sacrifice, sin-offering, crucifixion] until he comes."

Every time one partakes of the Lord's Supper one must focus on Christ and His atoning sacrifice - Remember Me!

- The bread represents Jesus who as God came to earth to live among us in a body of flesh, not a phantom.
- The fruit of the vine, the contents of the cup, represents the blood of Jesus which ushered in the New Covenant by His atoning sacrifice – the sin-offering.

Questions

1. What did Jesus plead to have removed?
 - a. ___ A physical cup
 - b. ___ The cup of crucifixion, cup of suffering
 - c. ___ Contents of cup
2. "Proclaim the Lord's death" signifies the blood sacrifice, sin-offering, crucifixion
T. ___ F. ___
3. Christians are to remember Christ sin-offering (atoning sacrifice) only on Sunday when they partake of the Lord's Supper.
T. ___ F. ___
4. The bread represents God in a human body being tempted and suffering as man
T. ___ F. ___
5. The fruit of the vine represents the shedding of Jesus' physical blood, the atoning sacrifice required for a sin-offering for an eternal life.

μην τα παρατάνε. Είπε: «Σε μια συγκεκριμένη πόλη υπήρχε ένας δικαστής που ούτε φοβόταν τον Θεό ούτε νοιαζόταν για τους ανθρώπους. Και υπήρχε μια χήρα σε εκείνη την πόλη που συνέχιζε να ερχόταν σε αυτόν με την παράκληση: «Δώσε μου δικαιοσύνη εναντίον του αντιπάλου μου». Για κάποιο διάστημα αρνιόταν. Αλλά τελικά, είπε στον εαυτό του: «Αν και δεν φοβάμαι τον Θεό ούτε νοιάζομαι για τους άντρες, αλλά επειδή αυτή η χήρα με ενοχλεί συνέχεια, θα δω ότι θα δικαιωθεί, για να μην με εξαντλήσει τελικά μαζί της. ερχομός!» Και ο Κύριος είπε: "Ακούστε τι λέει ο άδικος δικαστής. Και δεν θα αποδώσει ο Θεός δικαιοσύνη για τους εκλεκτούς του, που του φωνάζουν μέρα και νύχτα; Θα συνεχίσει να τους αναβάλλει; Σας λέω, θα δει ότι αποδίδουν δικαιοσύνη και γρήγορα. Ωστόσο, όταν έρθει ο Υιός του Ανθρώπου,

Οι ακόλουθοι του Χριστού πρέπει να προσεύχονται με συνέπεια για βοήθεια στο να ξεπερνούν τις καθημερινές αντιξοότητες της ζωής καθώς ζουν για τον Χριστό. Ο Παύλος δηλώνει «προσευχόμενοι πάντοτε εν Πνεύματι, με κάθε προσευχή και δέηση. Γι' αυτό να είστε σε εγρήγορση με κάθε επιμονή, κάνοντας δέηση για όλους τους αγίους» (Εφεσίους 6:18).

Προσευχές και οδηγίες από

Ιησούς

- Προσωπική προσευχή - ας περάσει αυτό το κύπελλο (ο θάνατος του Ιησού που εκκρεμεί από τη σταύρωση), αλλά θα γίνει το θέλημά σου
- Οδηγίες για την προσευχή – μην χρησιμοποιείτε μάταιες επαναλήψεις
- Προειδοποίηση – οι προσευχές για να φαίνονται από τους ανθρώπους δεν ακούγονται

Αποστόλους

- Προσευχή για τόλμη – Μετά την απελευθέρωση του Πέτρου από το Συμβούλιο
- Προσευχή για Δράση – Ο Πέτρος προσευχήθηκε και είπε, «Σήκω Ταβίθα»
- Προσωπικά – στη φυλακή και τα μεσάνυχτα ο Παύλος και ο Σίλας προσευχήθηκαν

Αποστόλων και Χριστιανών

- Γενικές Οδηγίες – αν πάσχει, ας προσευχηθεί
- Για άλλους – ευχαριστούμε και προσευχόμαστε για εσάς πάντα
- Προσευχές για τον εαυτό - οικοδομήστε τον εαυτό σας και προσευχηθείτε με Άγιο Πνεύμα
- Για Συγχώρεση - Μετανοήστε για αυτήν την κακία και προσευχηθείτε

Να έχετε πάντα στην καρδιά σας να κάνετε το θέλημα του Θεού. Προσεύχεστε συνεχώς. Οι προσευχές μπορεί να είναι σύντομες και πολύ συγκεκριμένες. Προσευχήσου για πράγματα που διαρκούν για πάντα. Ζητήστε την

T. ___ F. ___

Lesson 11

Giving

“For God so loved the world that he gave his only and unique Son, so that everyone who trusts in him may have eternal life, instead of being utterly destroyed” (John 3:16). There appears to be a direct correlation between love and giving.

In Christ we must learn to love and to communicate that love through giving - the sharing of what God has entrusted to us.

“And now, brothers, we want you to know about the grace that God has given the Macedonian churches. Out of the most severe trial, **their overflowing joy** [their hope for eternal life] **and their extreme poverty welled up in rich generosity**. For I testify that they gave as much as they were able, and even beyond their ability. Entirely on their own, they urgently pleaded with us for the privilege of sharing in this service to the saints (2 Corinthians 8:1-7).

“If anyone does not provide for his relatives, and especially for his immediate family, he has denied the faith and is worse than an unbeliever” (1 Timothy 5:8).

Attitude

One’s love of God is expressed in taking care of those in need. “Religion [*threeskeía – external activity*] that God our Father accepts as pure and faultless is this: to look after [provide for their needs (rd)] orphans and widows in their distress and to keep oneself from being polluted by the world” (James 1:27).

A greedy person loves himself more than God or others. “No one can serve two masters. Either he will hate the one and love the other, or he will be devoted to the one and despise the other. **You cannot serve both God and Money**” (Matthew 6:24).

“If I **give** all I possess to the poor and **surrender** my body to the flames, but have not love, I gain nothing.” [I have not offered my spiritual being to God for my gift was out of duty or command.] (1 Corinthians 13:3).

“Command those who are rich in this present world not to be arrogant nor to put their hope in wealth, which is so uncertain, but to put their hope in God” (1 Tim 6:17-19). In Mark 10:17-21 we read of a wealthy man who kept the Law but was unwilling to share with the needy. One cannot earn eternal life by keeping the letter of the law. The desire that pleases God is to do good, live holy and

καθοδήγηση του Θεού για να διατηρήσετε τη Βασιλεία Του πρώτη στην καθημερινή ζωή και να βάζετε τους άλλους μπροστά από τον εαυτό σας. Προσευχηθείτε και βοηθήστε τη διάδοση του Ευαγγελίου του Χριστού. Προσευχηθείτε για τους άλλους και για ευγνωμοσύνη είναι πάντα κατάλληλες.

Οι προσευχές μπορεί να είναι πολύ σύντομες, σε οποιοδήποτε μέρος, για τον εαυτό ή τους άλλους, όταν είναι χαρούμενες ή λυπημένες ή συγκεκριμένες ή γενικές, αλλά όχι εγωκεντρικές.

Ερωτήσεις

6. Οι μαθητές ζήτησαν από τον Ιησού να τους διδάξει να προσεύχονται καθώς η προσευχή δεν γινόταν σύμφωνα με την Παλαιά Διαθήκη.
T. ___ F. ___
7. Ο Θεός απαντά στις προσευχές των
 - d. ___ Αλαζόνας
 - e. ___ Ταπεινός
 - f. ___ Και τα δυο
8. Τι εμποδίζει τις προσευχές
 - f. ___ Τίποτα, καθώς ο Θεός απαντά πάντα στην προσευχή οποιουδήποτε
 - g. ___ Ανάρμοστη μεταχείριση του συζύγου
 - h. ___ Εγωισμός
 - i. ___ α και β
 - j. ___ β και γ
9. Πότε είναι η ώρα της προσευχής;
 - f. ___ Τέσσερις φορές την ημέρα το πρωί, 9 η ώρα, 3 η ώρα και το βράδυ
 - g. ___ Όταν χρειάζεστε κάτι
 - h. ___ Συνεχώς
 - i. ___ α και β
 - j. ___ β και γ
10. Για να είναι αποδεκτή η προσευχή ενός Χριστιανού στον Θεό, πρέπει να παραμείνει εν Χριστώ.
T. ___ F. ___

Μάθημα 10

Δείπνο του Κυρίου - Μνήμη του Χριστού

«Και εκείνος {ο Ιησούς} τους είπε: «Ἦθελα ένθερμα να φάω αυτό το Πάσχα μαζί σας πριν υποφέρω (σταύρωση)»» (Λουκάς 22:17).

Ενώ τα Παιδιά του Ισραήλ ήταν ακόμα στη σκλαβιά των Αιγυπτίων, το Πάσχα καθιερώθηκε μετά την ένατη πληγή και πριν από την πληγή του αγγέλου του θανάτου (εδ. 1-7). Κατά τη διάρκεια αυτής της γιορτής οι Ισραηλίτες έπρεπε να σκοτώσουν πριν από το λυκόφως ένα αρνί χωρίς ψεγάδι (έναντι 5). Έπρεπε να ραντίσουν λίγο από το αίμα του στο σύλο της πόρτας και το ανώφλι πάνω από την πόρτα. Αυτό είπε στον Θεό και στον άγγελο του

trust God. The rich man stored his wealth on earth rather than heaven. Compassionate giving to those in need are treasures stored up in heaven. Whether rich or poor those in Christ store up treasures in heaven by doing good in helping others materially and spiritually. The amount is not stored but attitude of one's heart in the generous giving of self and material possessions he has at his disposal.

“Be careful not to do your ‘acts of righteousness’ before men, to be seen by them. If you do, you will have no reward from your Father in heaven” (Matthew 6:1-4).

“Woe to you, teachers of the law and Pharisees, you hypocrites! **You give a tenth** of your spices — mint, dill and cumin. But you have **neglected** the more important matters of the law — **justice, mercy and faithfulness**. You should have practiced the latter, without neglecting the former” (Matthew 23:23-24).

“Now a man named Ananias, together with his wife Sapphira, also sold a piece of property. With his wife's full knowledge he **kept back part of the money for himself**, but brought the rest and put it at the apostles' feet” (Acts 5:1-2). It is not the fact they did not give all of the proceeds but their attitude in giving desiring praise of men.

Greed and Selfishness

Greed is the focusing on self – my possessions, my time, and my desires.

“Put to death, therefore, whatever belongs to your earthly nature: sexual immorality, impurity, lust, evil desires and **greed**, which is idolatry. Because of these, the wrath of God is coming” (Colossians 3:5-6).

- And I will say to my soul, Soul, thou hast much goods laid up for many years; take thine ease, eat, drink, be merry. But God said unto him, Thou foolish one, this night is thy soul required of thee; and the things which thou hast prepared, whose shall they be” (Luke 12:19-20)?
- “Watch out! **Be on your guard against all kinds of greed**; a man's life does not consist in the abundance of his possessions” (Luke 12:15).
- “But godliness with contentment is great gain. For we brought nothing into the world, and we can take nothing out of it. But if we have food and clothing, we will be content with that. **People who want to get rich fall into temptation and a trap** and into many foolish and harmful desires that plunge men

θανάτου πού ήταν ο λαός Του (εδ. 13). Το αρνί έπρεπε να ψηθεί και να φαγωθεί (Έξοδος 12). Επομένως, το εβραϊκό Πάσχα ήταν ένα αρνί που τρώγονταν κάθε χρόνο τη 14η ημέρα του πρώτου μήνα σε ανάμνηση του Θεού που τους απελευθέρωσε από το θάνατο των πρωτότοκων τους και από την αιγυπτιακή σκλαβιά (Αριθμοί 9).

Τελευταίο Πάσχα του Ιησού

«Και όταν έφτασε η ώρα, κάθισε και οι απόστολοι μαζί του. Και τους είπε, με επιθυμία ήθελα να φάω αυτό το Πάσχα μαζί σας πριν υποφέρω· γιατί σας λέω ότι δεν θα το φάω [το Πάσχα (το)], μέχρι να εκπληρωθεί [το Πάσχα] στο βασιλεία του Θεού» (Λουκάς 22:14-16).

«Όταν ήταν βράδυ, [ώρα για το δείπνο του Πάσχα] ξαπλώθηκε (ο Ιησούς) στο τραπέζι με τους δώδεκα . . . Καθώς έτρωγαν, ο Ιησούς πήρε ψωμί, και αφού ευλόγησε (ευχαρίστησε), το έσπασε και το έδωσε στους μαθητές και είπε: Λάβετε, φάτε. αυτό είναι το σώμα μου». Και πήρε ένα ποτήρι, και αφού ευχαρίστησε, τους το έδωσε λέγοντας: Πιείτε από αυτό όλοι, γιατί αυτό είναι το αίμα μου της διαθήκης, που χύνεται για πολλούς για άφεση αμαρτιών. Σας λέω ότι δεν θα πιω ξανά από αυτόν τον καρπό της αμπέλου μέχρι εκείνη την ημέρα που θα τον πιω καινούργιο μαζί σας στη βασιλεία του Πατέρα μου». Και αφού έψαλλαν έναν ύμνο, βγήκαν στο όρος των Ελαιών» (Ματθαίος 26:20... 25-30). Στη συνέχεια, λίγους στίχους αργότερα ο Ιησούς είπε «... «Η ψυχή μου είναι πολύ λυπημένη, μέχρι θανάτου. μείνε εδώ και δεξ μαζί μου. Και προχωρώντας λίγο πιο πέρα, έπεσε με το πρόσωπο και προσευχήθηκε, λέγοντας: «Πατέρα μου, αν είναι δυνατόν, άφησε αυτό το ποτήρι να φύγει από μένα. εν τούτοις, όχι όπως θέλω εγώ, αλλά όπως θέλετε εσείς» (Ματθαίος 26:38-39).

Η έκκληση του Ιησού για την αφαίρεση του ποτηριού δεν ήταν ούτε το ψωμί ούτε το δοχείο και το περιεχόμενό του. Ήταν ο θυσιαστικός θάνατός Του με τη σταύρωση, το ποτήρι του πόνου Του. Όταν κάποιος ανακαλεί το ποτήρι που ήθελε να αφαιρέσει ο Ιησούς, θυμάται, ευχαριστεί και δοξάζει τον Θεό για τη θυσία αίματος του Χριστού που απαιτείται για την άφεση των αμαρτιών τους. Η πράξη του Ιησού να προσφέρει τον εαυτό Του ως τη μόνη θυσία που θα μπορούσε να αφαιρέσει την αμαρτία. Καθιέρωσε επίσης τη Νέα Διαθήκη και γι' αυτό δεν μπορούσαν να αφαιρεθούν τα βάσανα και οι θυσίες Του. Ακολουθεί μια σύγκριση της Παλαιάς και της Νέας Διαθήκης.

Παλαιά Συμφωνία	Νέα Συμφωνία
θυσία	Αρνί χωρίς ψεγάδι Ιησούς - χωρίς αμαρτία
αφαίρεση από	Έλεγχος των Αιγυπτίων Έλεγχος του
ατανά	

into ruin and destruction. For the **love of money** is a root of all kinds of evil. Some people, eager for money, have wandered from the faith and pierced themselves with many griefs" (1 Timothy 6:6-10).

- **"Do not store up for yourselves treasures on earth,** where moth and rust destroy, and where thieves break in and steal. But **store up for yourselves treasures in heaven,** [acts of service to others (rd)] where moth and rust do not destroy, and where thieves do not break in and steal. For where your treasure is, there your heart will be also" (Matthew 6:19-21).
- The parable often referred to as the rich man and Lazarus, (Luke 16:19-31) vividly depicts the plight of those who use God's resources on themselves without regard for the plight of those with whom they come in regular contact. Unless one changes and begins employing his resources for the benefit of God, he will most certainly be cast out from God's presence.

"Jesus looked around and said to his disciples, **'How hard it is for the rich to enter the kingdom of God'**" (Mark 10:23)! Riches is not the problem. It is relying on one's wealth to earn salvation and eternal life rather than on God.

Generous in Material Things

"Remember this: [Paul writing to the Corinthians Christians] Whoever sows sparingly will also reap sparingly, and whoever sows generously will also reap generously. Each man should give what he has decided in his heart to give, not reluctantly or under compulsion (duty or grudgingly) for God loves a cheerful giver. And God is able to make all grace abound to you, so that in all things at all times, having all that you need, you will abound in every good work As it is written: "He has scattered abroad his gifts to the poor; his righteousness endures forever."

Paul writing to Christians states "He who has been stealing must steal no longer, but must **work, doing something useful with his own hands, that he may have something to share with those in need**" (Ephesians 4:28).

Generous in Our Intellect

Do not blindly continue to accept what you have been taught. Personally examine the scriptures, discuss with other Christians, obtain a clearer understanding of His will. Prove all things yourself rather than relying on and

ΠΛΕΥΘΕΡΟΣ ΑΠΟ Σωματική σκλαβιά Πνευματική σκλαβιά
η της Επαγγελίας Χαναάν - φυσική Πνευματικός
Οργή κατά φαραώ Διάβολος
το αίμα προσδιορίζει Ισραηλίτες Αυτοί εν Χριστώ

Μάρκος 14:23-26 «Και πήρε ένα ποτήρι, και αφού ευχαρίστησε, τους το έδωσε και ήπιαν όλοι από αυτό. Και τους είπε: Αυτό είναι το αίμα μου της διαθήκης, που χύνεται για πολλούς. Αλήθεια, σας λέω, δεν θα ξαναπιώ από τον καρπό της αμπέλου μέχρι εκείνη την ημέρα που θα τον πω καινούργιο στη βασιλεία του Θεού». Και αφού έψαλλαν έναν ύμνο, βγήκαν στο Όρος των Ελαιών».

Λουκάς 22:17-24 «Και πήρε ένα ποτήρι, και αφού ευχαρίστησε, είπε: Πάρτε αυτό και μοιράστε το μεταξύ σας. Γιατί σας λέω ότι από τώρα και στο εξής δεν θα πίνω από τον καρπό της αμπέλου μέχρι να έρθει η βασιλεία του Θεού». Και πήρε ψωμί, και αφού ευχαρίστησε, το έσπασε και τους το έδωσε λέγοντας: Αυτό είναι το σώμα μου, που δίνεται για εσάς. Κάνε αυτό στη μνήμη μου». Και το ίδιο το ποτήρι αφού έφαγαν, λέγοντας: Αυτό το ποτήρι που χύνεται για σένα είναι η νέα διαθήκη στο αίμα μου.

1 Κορινθίους 10:16-18 «Το κύπελλο της ευλογίας που ευλογούμε [δεν ευλογούμε κανένα αίτημα να ευλογήσει ο Θεός (ο)], δεν είναι συμμετοχή στο αίμα του Χριστού; Το ψωμί που σπάμε, δεν είναι συμμετοχή στο σώμα του Χριστού; Επειδή ένας είναι ο άρτος, εμείς που είμαστε πολλοί είμαστε ένα σώμα, γιατί όλοι κοινωνούμε από τον ένα ψωμί. Σκεφτείτε τον λαό του Ισραήλ: αυτοί που τρώνε τις θυσίες δεν συμμετέχουν στο θυσιαστήριο;»

1 Κορινθίους 11:25 Παύλος περιλαμβάνει μια άλλη δήλωση: «Διότι όσες φορές τρώτε αυτό το ψωμί και πίνετε το ποτήρι, διακηρύττετε τον θάνατο του Κυρίου [εξιλεωτική θυσία, προσφορά για την αμαρτία, σταύρωση] μέχρι να έρθει».

Κάθε φορά που κάποιος συμμετέχει στο Δείπνο του Κυρίου πρέπει να επικεντρώνεται στον Χριστό και στην εξιλεωτική Του θυσία - Να με θυμάσαι!

- Το ψωμί αντιπροσωπεύει τον Ιησού που ως Θεός ήρθε στη γη για να ζήσει ανάμεσά μας σε σώμα από σάρκα, όχι σε φάντασμα.
- Ο καρπός της αμπέλου, το περιεχόμενο του ποτηριού, αντιπροσωπεύει το αίμα του Ιησού που εισήγαγε τη Νέα Διαθήκη με την εξιλεωτική Του θυσία - την προσφορά για την αμαρτία.

accepting the belief or opinion of a trusted friend, teacher, preacher or pastor. Accept Christ's commands and put your trust in Him by obedience. If one does not attempt to understand, how can he change?

Generous in Our Influence

Your influence is measured by what others think or say about you. Christian stewardship requires that one's influence glorifies God and is used to **see that justice and mercy are administered to the poor.**

Generous with His Gospel

"And he said unto them, Go ye into all the world, and preach the gospel to every creature. He that believeth and is baptized shall be saved; but he that believeth not shall be damned" (Mark 16:15-16).

God has entrusted to those in Christ with His most treasured and important possession. He made no other plans for communicating His Gospel Reconciliation Message. He expects us to do His will, if we do not someone else will. They will receive His reward; we will not. The question is "are we doing His will or are we letting someone else do it for us?"

Generous with Our Time

The proper use of our time involves spending time on self, family, needy, study and in taking the gospel to world to meet their spiritual needs. In addition to assisting financially to defray cost, one can participate in:

- Individual one on one Bible studies
- Bringing people to a teacher
- Distributing and evaluating Bible correspondence courses
- Developing written lessons
- Encouraging others in their ministry

Personal Responsibility in Giving

Am I responsible for doing His will? Of course, the answer is obvious – a resounding YES I am personally responsible!

It is not only the faithful followers of Christ but everyone will be called into giving an account. " 'As surely as I live,' says the Lord, 'every knee will bow before me; every tongue will confess to God.' So then, **each of us will give an account of himself to God**" (Romans 14:11-12).

Giving is a response of the heart in accordance to how one has been prospered. It is not some "legal requirement" like the tithe.

Ερωτήσεις

- Τι παρακάλεσε να αφαιρέσει ο Ιησούς;
 - ___ Ένα φυσικό κύπελλο
 - ___ Το κύπελλο της σταύρωσης, κύπελλο του πόνου
 - ___ Περιεχόμενα του φλιτζανιού
- «Διακήρυξε τον θάνατο του Κυρίου» σημαίνει τη θυσία αίματος, την προσφορά για την αμαρτία, τη σταύρωση
T. ___ F. ___
- Οι Χριστιανοί πρέπει να θυμούνται την προσφορά του Χριστού για την αμαρτία (εξιλεωτική θυσία) μόνο την Κυριακή όταν λαμβάνουν το Δείπνο του Κυρίου.
T. ___ F. ___
- Το ψωμί αντιπροσωπεύει τον Θεό σε ένα ανθρώπινο σώμα που πειράζεται και υποφέρει ως άνθρωπος
T. ___ F. ___
- Ο καρπός του αμπελιού αντιπροσωπεύει το χύσιμο του φυσικού αίματος του Ιησού, την εξιλεωτική θυσία που απαιτείται για μια προσφορά αμαρτίας για μια αιώνια ζωή.
T. ___ F. ___

Μάθημα 11

Δίνοντας

«Διότι τόσο αγάπησε ο Θεός τον κόσμο, ώστε έδωσε τον μοναδικό και μοναδικό Υιό του, για να έχει ο καθένας που τον εμπιστεύεται αιώνια ζωή, αντί να καταστραφεί ολοκληρωτικά» (Ιωάννης 3:16). Φαίνεται να υπάρχει άμεση συσχέτιση μεταξύ αγάπης και προσφοράς.

Εν Χριστώ πρέπει να μάθουμε να αγαπάμε και να μεταδίδουμε αυτή την αγάπη μέσω της προσφοράς - το μίσθιασμα αυτού που ο Θεός μας έχει εμπιστευτεί.

«Και τώρα, αδελφοί, θέλουμε να ξέρετε για τη χάρη που έδωσε ο Θεός στις Μακεδονικές εκκλησίες. Από την πιο σκληρή δοκιμασία, η υπερχειλίση χαρά τους [η ελπίδα τους για αιώνια ζωή] και η ακραία φτώχεια τους έβρεξαν από πλούσια γενναιοδωρία. Διότι μαρτυρώ ότι έδωσαν όσο μπορούσαν, και μάλιστα πέρα από τις δυνατότητές τους. Εντελώς μόνοι τους, μας παρακάλεσαν επειγόντως για το προνόμιο να συμμετάσχουμε σε αυτήν την υπηρεσία προς τους αγίους (Β' Κορινθίους 8:1-7).

«Αν κάποιος δεν φροντίζει για τους συγγενείς του, και ιδιαίτερα για την άμεση οικογένειά του, έχει αρνηθεί την πίστη και είναι χειρότερος από άπιστο» (1 Τιμόθεο 5:8).

A Christian must be aware of things that influence his giving either for good or bad. One's actions and speech are to glorify God; otherwise it glorifies the Devil and his cause. One is personally responsible for their giving and stewardship!

Unacceptable Giving

- Not using the resources God has provided to do His will.
- Giving because it is a command rather than from the heart
 - Jesus referred to those who gave because of a command as hypocrites. They focused on performing the command and neglected the more important things of life – justice, mercy and faithfulness
- Giving to be recognized by man
- Sin-stained meaningless giving
 - Many years before in Isaiah 1:10-17 God stated: "Do not bring any more meaningless offerings; ... I cannot tolerate sin-stained celebrations! ... Wash! Cleanse yourselves! Remove your sinful deeds from my sight. Stop sinning! Learn to do what is right! Promote justice! Give the oppressed reason to celebrate! Take up the cause of the orphan! Defend the rights of the widow!"

Questions

1. Why should a Christian give?
 - a. ___ It is a command that must be obeyed
 - b. ___ Because of love of God and man
2. How much should a Christian give?
 - a. ___ Ten percent, the tithe
 - b. ___ Until it hurts
 - c. ___ As one has prospered
3. Greed is focusing on self and satisfying one's desires rather than focusing on satisfying those in physical and spiritual need.

T. ___ F. ___
4. Who are those who will give an accounting for things done or failed to do while here on earth?
 - a. ___ Sinners
 - b. ___ Christians
 - c. ___ All mankind
5. What is unacceptable giving?
 - a. ___ Giving because it is commanded
 - b. ___ Giving to receive personal recognition
 - c. ___ Giving with unforgiven sin
 - d. ___ All the above

Church Discipline

Στάση

Η αγάπη κάποιου για τον Θεό εκφράζεται στη φροντίδα αυτών που έχουν ανάγκη. «Θρησκεία [*Threeskeia* – εξωτερική δραστηριότητα] που ο Θεός Πατέρας μας δέχεται ως αγνό και άψογο είναι το εξής: να φροντίζει [να φροντίζει για τις ανάγκες τους (δ)] τα ορφανά και τις χήρες στη στενοχώρια τους και να αποφεύγει να μολυνθεί από τον κόσμο» (Ιακώβου 1:27).

Ένας άπληστος αγαπά τον εαυτό του περισσότερο από τον Θεό ή τους άλλους.

«Κανείς δεν μπορεί να υπηρετήσει δύο κυρίους. Ή θα μισήσει το ένα και θα αγαπήσει το άλλο, ή θα αφοσιωθεί στον έναν και θα περιφρονήσει τον άλλο. Δεν μπορείτε να υπηρετήσετε και τον Θεό και το χρήμα» (Ματθαίος 6:24).

«Αν δώσω ό,τι έχω στους φτωχούς και παραδώσω το σώμα μου στις φλόγες, αλλά δεν έχω αγάπη, δεν κερδίζω τίποτα». [Δεν πρόσφερα την πνευματική μου ύπαρξη στον Θεό επειδή το δώρο μου ήταν από καθήκον ή εντολή.] (Α Κορινθίους 13:3).

"Δώσε εντολή σε αυτούς που είναι πλούσιοι σε αυτόν τον κόσμο να μην είναι αλαζονικοί ούτε να εναποθέσουν την ελπίδα τους στον πλούτο, που είναι τόσο αβέβαιος, αλλά να εναποθέσουν την ελπίδα τους στον Θεό» (Α' Τιμ. 6:17-19). Στο Μάρκος 10:17-21 διαβάζουμε για έναν πλούσιο άνδρα που τηρούσε τον Νόμο, αλλά δεν ήταν πρόθυμος να μοιραστεί με τους άπορους. Δεν μπορεί κανείς να κερδίσει την αιώνια ζωή τηρώντας το γράμμα του νόμου. Η επιθυμία που ευχαριστεί τον Θεό είναι να κάνουμε το καλό, να ζούμε άγια και να εμπιστευόμαστε τον Θεό. Ο πλούσιος αποθήκευσε τον πλούτο του στη γη και όχι στον ουρανό. Η συμπονετική προσφορά σε όσους έχουν ανάγκη είναι θησαυροί που αποθηκεύονται στον ουρανό. Είτε πλούσιοι είτε φτωχοί αυτοί που είναι εν Χριστώ αποθηκεύουν θησαυρούς στον ουρανό κάνοντας καλό βοηθώντας άλλους υλικά και πνευματικά. Το ποσό δεν αποθηκεύεται αλλά η στάση της καρδιάς του στη γενναϊόδωρη προσφορά εαυτού και υλικών αγαθών που έχει στη διάθεσή του.

"Προσέξτε να μην κάνετε τις «πράξεις δικαιοσύνης» σας ενώπιον των ανθρώπων, για να το δουν. Εάν το κάνετε, δεν θα έχετε ανταμοιβή από τον Πατέρα σας στον ουρανό» (Ματθαίος 6:1-4).

«Αλίμονό σας, δάσκαλοι του νόμου και Φαρισαίοι, υποκριτές! Δίνεις το ένα δέκατο των μπαχαρικών σου — μέντα, άνηθο και κύμινο. Αλλά έχετε παραμελήσει τα πιο σημαντικά ζητήματα του νόμου - τη δικαιοσύνη, το έλεος

Lesson 12

Christians are in fellowship with Christ and should be with all others who are in Christ. They are equal in God's love, their salvation and all benefits derived from being in Christ. However, being human they all differ in abilities, intellect, knowledge, wisdom and maturity in both physical and spiritual worlds. Therefore, there will be conflicts of varying degrees that must be resolved.

There will also be differences in understanding and personal interpretation of the scriptures. Some may attempt to force their interpretation on others as a condition of fellowship which is contrary to Paul's instructions in 1 Corinthians 8. In addition, there will be those who teach their belief that is foreign to the Bible.

The purpose of congregational disciplinary action is to bring back a Christian who has wandered away and no longer living a life pleasing to God. It is intended to prevent loss of one's soul, prevent contamination of the Body and to display God's love, justice and mercy to the World.

Discipline must never be over some personal interpretation one requires to be accepted by all to be in fellowship.

Hebrews 12:5-7 – "My son, do not think lightly of the Lord's discipline (chastening) or give up when you are corrected by him. For the Lord disciplines the one he loves, and he punishes every son he accepts." What you endure disciplines you: God is treating you as sons. Is there a son whom his father does not discipline?"

2 Timothy 3:16-17 – "All Scripture is breathed out by God and profitable for teaching, for reproof, for correction, and for training (instruction) in righteousness."

Hebrews 12:11 – "For the moment all discipline (chastening) seems painful [not necessarily physical pain (rd)] rather than pleasant, but later it yields the peaceful fruit of righteousness to those who have been trained by it."

Ephesians 6:4 – "Fathers, do not provoke your children to anger, but bring them up by training and instructing them about the Lord (discipline and instruction).

The inspired Word instructs us in the steps needed to maintain faithfulness, unity and fellowship with God and man:

1. Christians who sin against you or God are to be approached by their Christian brethren to explain

και την πίστη. Θα έπρεπε να έχετε ασκήσει το δεύτερο, χωρίς να παραμελείτε το πρώτο» (Ματθαίος 23:23-24).

«Τώρα ένας άντρας ονόματι Ανανίας, μαζί με τη σύζυγό του Σαπφείρα, πούλησαν και ένα ακίνητο. Με την πλήρη γνώση της συζύγου του κράτησε πίσω μέρος των χρημάτων για τον εαυτό του, αλλά έφερε τα υπόλοιπα και τα έβαλε στα πόδια των αποστόλων» (Πράξεις 5:1-2). Δεν είναι το γεγονός ότι δεν έδωσαν όλα τα έσοδα, αλλά η στάση τους να δίνουν επιθυμητά έπαινο στους άνδρες.

Απληστία και Εγωισμός

Η απληστία είναι η εστίαση στον εαυτό μου – τα υπάρχοντά μου, ο χρόνος μου και οι επιθυμίες μου.

"Θανατώθηκε Επομένως, ό,τι ανήκει στη γήινη φύση σας: σεξουαλική ανηθικότητα, ακαθαρσία, λαγνεία, κακές επιθυμίες και απληστία, που είναι ειδωλολατρία. Εξαιτίας αυτών έρχεται η οργή του Θεού» (Κολοσσαείς 3:5-6).

- Και θα πω στην ψυχή μου, Ψυχή, έχεις πολλά αγαθά φυλαγμένα για πολλά χρόνια. ηρέμησε, φάε, πιες, χαιρέσαι. Αλλά ο Θεός του είπε, ανόητη, αυτή τη νύχτα ζητείται από σένα η ψυχή σου. και τίνος θα είναι αυτά που ετοιμάσες» (Λουκάς 12:19-20);
- "Πρόσεχε! Να είστε σε επιφυλακή από κάθε είδους απληστία. η ζωή του ανθρώπου δεν συνίσταται στην αφθονία των υπάρχόντων του» (Λουκάς 12:15).
- «Αλλά η ευσέβεια με την ικανοποίηση είναι μεγάλο κέρδος. Γιατί δεν φέραμε τίποτα στον κόσμο και δεν μπορούμε να πάρουμε τίποτα από αυτόν. Αλλά αν έχουμε φαγητό και ρούχα, θα αρκεστούμε σε αυτό. Οι άνθρωποι που θέλουν να πλουτίσουν πέφτουν σε πειρασμό και παγίδα και σε πολλές ανόητες και βλαβερές επιθυμίες που βυθίζουν τους ανθρώπους στην καταστροφή και την καταστροφή. Γιατί η αγάπη για το χρήμα είναι η ρίζα κάθε είδους κακού. Μερικοί άνθρωποι, πρόθυμοι για χρήματα, παρέσυραν την πίστη και διαπέρασαν τον εαυτό τους με πολλές θλίψεις» (Α' Τιμόθεο 6:6-10).
- «Μην μαζεύετε για τον εαυτό σας θησαυρούς στη γη, όπου ο σκόρος και η σκουριά καταστρέφουν, και όπου οι κλέφτες εισβάλλουν και κλέβουν. Αλλά μαζέψτε για τον εαυτό σας θησαυρούς στον ουρανό, [πράξεις υπηρεσίας προς τους άλλους (δ)] όπου ο σκόρος και η σκουριά δεν καταστρέφουν και όπου οι κλέφτες δεν εισβάλλουν και κλέβουν. Γιατί όπου είναι ο θησαυρός σας, εκεί θα είναι και η καρδιά σας» (Ματθαίος 6:19-21).

why their actions are sinful so they can mend their ways.

2. Discipline must begin immediately, not tomorrow, not next week, not next month or not next year.
3. Discipline must be consistent and continue until repentance occurs or until every opportunity for repentance is exhausted.
4. Discipline must never be exercised on hearsay. This is why the parties involved must attempt resolution first. They know the facts but may understand them differently.
5. Discipline must be administered to rich and poor, man and women, and elderly and young without partiality.
6. Love must always be foremost.

Discipline By Local Congregational

The most effective method to train/instruct and bring about change is the one-on-one method. "If your brother sins against you, **go and tell** him his fault, between you and him alone. If he listens to you, you have gained your brother" (Matthew 18:15).

When one-on-one does not produce change then others must become involved. A few, perhaps two or three, Christians respected by the offender and the whole congregation should go with you to the offended, not your buddy who always agrees with you, to discuss his situation (Matthew 18:16).

"My brothers, if anyone among you wanders from the truth and someone brings him back, let him know that whoever brings back a sinner from his wandering will save his soul from death and will cover a multitude of sins" (James 5:19-29).

"Above all, keep loving one another earnestly, since love covers a multitude of sins" (1 Peter 4:8).

God's people are to correct their brethren sometimes in what may appear to be extreme punishment. "**Purge** (cleanse) out the old leaven" (v7) "do not to **keep company** (associate) with anyone who bears the name of brother if he is guilty of" (v 11) [the practice of] sin. The whole congregation, those assembled, need to confront him in person, not by letter, e-mail, text message, tweet, phone call or public announcement. It is not the elders' problem it is the whole congregation's problem and all are to be involved (1 Corinthians 5 and Matthew 18:17).

What does not associate with or keep company with entail? Is it shunning, not speaking to, not giving aid to, prohibit from assembling with, not eating or sleeping with

- Η παραβολή που συχνά αναφέρεται ως ο πλούσιος και ο Λάζαρος, (Λουκάς 16:19-31) απεικονίζει γλαφυρά τη δυστυχία όσων χρησιμοποιούν τους πόρους του Θεού για τον εαυτό τους χωρίς να λαμβάνουν υπόψη τα δεινά εκείνων με τα οποία έρχονται σε τακτική επαφή. Εάν κάποιος δεν αλλάξει και αρχίσει να χρησιμοποιεί τους πόρους του προς όφελος του Θεού, σίγουρα θα αποβληθεί από την παρουσία του Θεού.

«Ο Ιησούς κοίταξε γύρω του και είπε στους μαθητές του: Πόσο δύσκολο είναι για τους πλούσιους να μπουν στη βασιλεία του Θεού» (Μάρκος 10:23)! Τα πλούτη δεν είναι το πρόβλημα. Είναι να βασίζεται κανείς στον πλούτο του για να κερδίσει τη σωτηρία και την αιώνια ζωή παρά στον Θεό.

Γενναιόδωρος στα υλικά πράγματα

«Να θυμάστε αυτό: [Ο Παύλος γράφει στους Κορινθίους Χριστιανούς] Όποιος σπέρνει με φειδώ θα θερίσει επίσης με φειδώ, και όποιος σπέρνει γενναιόδωρα θα θερίσει επίσης γενναιόδωρα. Ο κάθε άνθρωπος πρέπει να δίνει αυτό που έχει αποφασίσει στην καρδιά του να δώσει, όχι απρόθυμα ή με εξαναγκασμό (καθήκον ή απρόθυμα) γιατί ο Θεός αγαπά έναν χαρούμενο δωρητή. Και ο Θεός είναι σε θέση να σας κάνει να περισσεύει κάθε χάρη, ώστε σε όλα τα πράγματα ανά πάσα στιγμή, έχοντας όλα όσα χρειάζεστε, να αφθονείτε σε κάθε καλό έργο, όπως είναι γραμμένο: «Διασκόρπισε τα δώρα του στους φτωχούς. η δικαιοσύνη του διαρκεί για πάντα».

Ο Παύλος γράφοντας στους Χριστιανούς δηλώνει «Αυτός που έκλεψε δεν πρέπει να κλέβει πια, αλλά πρέπει να εργάζεται, κάνοντας κάτι χρήσιμο με τα χέρια του, για να έχει κάτι να μοιραστεί με όσους έχουν ανάγκη» (Εφεσίους 4:28).

Γενναιόδωροι στη Διάνοιά μας

Μην συνεχίσετε στα τυφλά να δέχετε αυτά που σας έχουν διδαχθεί. Εξετάστε προσωπικά τις γραφές, συζητήστε με άλλους Χριστιανούς, αποκτήστε μια σαφέστερη κατανόηση του θελήματός Του. Αποδείξτε τα πάντα μόνοι σας αντί να βασίζεστε και να αποδέχεστε την πίστη ή τη γνώμη ενός έμπιστου φίλου, δασκάλου, ιεροκήρυκα ή πάστορα. Αποδεχτείτε τις εντολές του Χριστού και εμπιστευτείτε Του με υπακοή. Αν κάποιος δεν προσπαθήσει να καταλάβει, πώς μπορεί να αλλάξει;

Γενναιόδωροι στην επιρροή μας

Η επιρροή σας μετριέται από το τι σκέφτονται ή λένε οι άλλοι για εσάς. Η χριστιανική επιμέλεια απαιτεί η

family and the ceasing of close companionship? The purpose of discipline is to cause a change in action back toward reconciliation with brethren and God. No association of any kind prevents communication thus defeating the purpose of disciplinary action. Stopping all close companionship; such as, not eating the communal meal, agape meal, when the Lord's Supper was observed, is the intended action.

Success of Disciplinary Action

As stated earlier the purpose of discipline is to produce a change from the practice of sinning and for reconciliation to God. The assembly's action following repentance is critical. Reread Paul's admonition "But if anyone has caused grief, he didn't cause me any grief. To some extent—I don't want to emphasize this too much—it has affected all of you. This punishment by the majority is severe enough for such a man. So, forgive and comfort him, or else he will drown in his excessive grief. That's why I'm urging you to assure him of your love" (2 Corinthians 2: 5-8). Love will prevent him from feeling he is a second-class Christian. He is a returning servant. His Lord wants him to be a worker in the kingdom. All other Christians must encourage and assist him in becoming a faithful and productive servant of God. If the repentant reconciled brother is not allowed to function in Christ Body, the Body is impaired and not united.

Willful sin

Is there any difference in the practice of sinning and a willful sin? Is it impossible for one who does either to be restored to God? Hebrews 10:26. "For if we go on sinning deliberately (willfully) after receiving the knowledge of the truth, there no longer remains a sacrifice for sins."

John 8:34 "Jesus answered them – 'Truly, truly, I say to you, everyone who practices sin is a slave to sin.'"

Does yielding to temptation make one a slave or is it the practice of sinning that determines one's status? It is not the yielding but the practice of sin, the desire to continue and the refusal to change, that produces slavery to sin. It is a lifestyle. Thus while still assembling with the saints; the unrepentant sinner is to be isolated during the eating of their communal meal (agape meal or love feast) the eating from the table of the Lord, an act reminding them of Christ's blood sacrifice given for their forgiveness.

Questions

1. The purpose of church discipline is to bring a brother back into reconciliation with God.
T. ___ F. ___
2. When a brother sins against you what is the initial process of restoring your relationship?
 - a. ___ Take your friends and confront him

επιρροή κάποιου να δοξάζει τον Θεό και να χρησιμοποιείται για να δει ότι η δικαιοσύνη και το έλεος απονέμονται στους φτωχούς.

Γενναϊόδωρος με το Ευαγγέλιό Του

«Και τους είπε: Πηγαίνετε σε όλο τον κόσμο και κηρύξτε το ευαγγέλιο σε κάθε πλάσμα. Αυτός που πιστεύει και βαπτίζεται θα σωθεί. αλλά αυτός που δεν πιστεύει θα καταδικαστεί» (Μάρκος 16:15-16).

Ο Θεός έχει εμπιστευθεί σε όσους είναι εν Χριστώ την πιο πολύτιμη και σημαντική περιουσία Του. Δεν έκανε άλλα σχέδια για να μεταδώσει το Ευαγγελικό Μήνυμά Του Συμφιλίωσης. Περιμένει από εμάς να κάνουμε το θέλημά Του, αν δεν το κάνουμε κάποιος άλλος. Θα λάβουν την ανταμοιβή Του. εμείς δεν θα. Το ερώτημα είναι «κάνουμε το θέλημά Του ή αφήνουμε κάποιον άλλο να το κάνει για εμάς;»

Γενναϊόδωροι με τον χρόνο μας

Η σωστή χρήση του χρόνου μας περιλαμβάνει να ξοδεύουμε χρόνο για τον εαυτό μας, την οικογένεια, τους άπορους, τη μελέτη και τη μεταφορά του Ευαγγελίου στον κόσμο για να καλύψουμε τις πνευματικές τους ανάγκες. Εκτός από την οικονομική βοήθεια για την κάλυψη του κόστους, μπορεί κανείς να συμμετάσχει σε:

- f. Ατομικές σπουδές της Αγίας Γραφής ένας προς έναν
- g. Φέρνοντας τους ανθρώπους σε έναν δάσκαλο
- h. Διανομή και αξιολόγηση μαθημάτων αλληλογραφίας της Αγίας Γραφής
- i. Ανάπτυξη γραπτών μαθημάτων
- j. Ενθάρρυνση άλλων στη διακονία τους

Προσωπική Ευθύνη στο Δόσιμο

Είμαι υπεύθυνος να κάνω το θέλημά Του; Φυσικά, η απάντηση είναι προφανής – ένα ηχηρό ΝΑΙ, είμαι προσωπικά υπεύθυνος!

Δεν είναι μόνο οι πιστοί ακόλουθοι του Χριστού, αλλά όλοι θα κληθούν να δώσουν λογαριασμό. «Όσο σίγουρα ζω», λέει ο Κύριος, «κάθε γόνατο θα υποκύψει μπροστά μου. κάθε γλώσσα θα εξομολογηθεί στον Θεό». Τότε λοιπόν, ο καθένας μας θα δώσει λογαριασμό για τον εαυτό του στον Θεό» (Ρωμαίους 14:11-12).

Το να δίνεις είναι μια απάντηση της καρδιάς σύμφωνα με τον τρόπο που κάποιος έχει ευημερήσει. Δεν είναι κάποια «νομική απαίτηση» όπως το δέκατο.

Ένας Χριστιανός πρέπει να γνωρίζει πράγματα που επηρεάζουν την προσφορά του είτε για καλό είτε για

- b. ___ Tell the elders of the congregation
 - c. ___ Tell the whole church so they can withdraw fellowship
 - d. ___ Go to him and calmly discuss the problem
3. Not keeping company with a sinning brother who refuses to repent means having no contact of any kind.
- T. ___ F. ___
4. What action must a Christian do when a brother who had abandon God repents and returns?
- a. ___ Welcome but restrict his functioning
 - b. ___ Welcome him but have little fellowship
 - c. ___ Welcome him and encourage him in finding some function for him within the Body.
5. What sacrifice is available for a Christian who continues to sin deliberately?
- a. ___ Christ
 - b. ___ None

AN ANALYSIS OF BIBLICAL WORSHIP⁵

The term "Worship" is often used in a loose fashion, being applied to a variety of conditions and carrying several connotations. Perhaps worship has been inadvertently defined by the classical usage of the word and by certain ritualistic forms of religious activities. Individuals need to be aware of the Biblical concept of worship, of its freedoms and of its possible forms of expression.

Historically speaking men have been known to trust the stars, to pay homage to imaginary heavenly figures, to give gifts to the sun and to recognize certain powerful elements of nature. The Jews have their Jehovah, the Christians their Christ, the Buddhists their Buddha, the Moslems their Allah. In all cases the behavior of the people is partially explained in terms of homage, respect, honor, servitude and submission.

Several scriptures will be considered to determine how God has revealed himself with respect to acceptable worship. An Old Testament review will be conducted first, followed by the Heart of Man and finally a review of New Testament references. This study will be concluded by summarizing, to the best of our ability, the meaning of worship as recognized by God.

Old Testament Review

κακό. Οι πράξεις και ο λόγος κάποιου είναι να δοξάζουν τον Θεό. αλλιώς δοξάζει τον Διάβολο και την υπόθεση του. Κάποιος είναι προσωπικά υπεύθυνος για την προσφορά και τη διαχείριση τους!

Απαράδεκτο Δόσιμο

- Μη χρήση των πόρων που έχει δώσει ο Θεός για να κάνει το θέλημά Του.
- Δίνοντας γιατί είναι εντολή και όχι από καρδιάς
 - Ο Ιησούς αναφέρθηκε σε όσους έδωσαν λόγω εντολής ως υποκριτές. Επικεντρώθηκαν στην εκτέλεση της εντολής και παραμέλησαν τα πιο σημαντικά πράγματα της ζωής - τη δικαιοσύνη, το έλεος και την πίστη
- Δίνοντας για να αναγνωριστεί από τον άνθρωπο
- Βάφεται από αμαρτία χωρίς νόημα δόσιμο
 - Πολλά χρόνια πριν στο Ησαΐας 1:10-17 ο Θεός δήλωσε: «Μη φέρνετε άλλες άσκοπες προσφορές. ... Δεν μπορώ να ανεχτώ εορτασμούς με αμαρτίες! ... Πλύντε! Καθαρίστε τον εαυτό σας! Απομάκρυνε τις αμαρτωλές σου πράξεις από τα μάτια μου. Σταμάτα να αμαρτάνεις! Μάθετε να κάνετε αυτό που είναι σωστό! Προωθήστε τη δικαιοσύνη! Δώστε στον καταπιεσμένο λόγο να γιορτάσει! Αναλάβετε την υπόθεση του ορφανού! Υπερασπιστείτε τα δικαιώματα της χήρας!

Ερωτήσεις

4. Γιατί να δώσει ένας Χριστιανός;
- c. ___ Είναι μια εντολή που πρέπει να τηρηθεί
 - d. ___ Λόγω της αγάπης του Θεού και του ανθρώπου
5. Πόσα πρέπει να δώσει ένας Χριστιανός;
- d. ___ Δέκα τοις εκατό, το δέκατο
 - e. ___ Μέχρι να πονέσει
 - f. ___ Όπως κάποιος έχει ευημερήσει
6. Απληστία είναι να εστιάζεις στον εαυτό σου και να ικανοποιείς τις επιθυμίες του παρά να εστιάζεις στην ικανοποίηση όσων έχουν σωματική και πνευματική ανάγκη.
- T. ___ F. ___
4. Ποιοι είναι εκείνοι που θα δώσουν λογαριασμό για πράγματα που έγιναν ή δεν έγιναν ενώ εδώ στη γη;
- ένα. ___ Αμαρτωλοί
 - σι. ___ Χριστιανοί
 - ντο. ___ Όλη η ανθρωπότητα
5. Τι είναι απαράδεκτο να δίνεις;
- ένα. ___ Δίνοντας γιατί έχει εντολή

¹ The author of [An Analysis of Biblical Worship - Old Testament Review](#) wishes to remain unidentified.

Insight into the elements of worship with respect to the Old Testament will be obtained through a study of several prominent characters. The personalities which will be considered in detail below include: Cain and Abel, Noah, Abram, Moses and Aaron, David, Hezekiah and Hannah.

The unique offerings of Cain and Abel strongly suggest acts of worship, even though Cain learned that his gift was not held in regard by the Lord. Abel's offering was accepted. Cain's offering was rejected. From the Genesis account, the reader is left to ponder whether the constituents were unauthorized or whether something else, such as Cain's attitude or personal character prevented his gift from being accepted (Genesis 4:3-7). The Apostle Paul commented on this event in Hebrews 11 where he stated that **because of faith Abel's sacrifice was better than Cain's**.

Concerning Noah, Genesis 6 -10 states that he found favor in the eyes of the Lord and that he was obedient to all that the Lord commanded. Upon leaving the ark Noah built an altar to God and presented to Him burnt offerings on the altar. The author of Genesis says that the Lord sensed these offerings in a favorable manner and as a result He established the covenant of the rainbow.

Abram also offered burnt offerings to the Lord. The offering of his son Isaac in Genesis 22 was something special. Abram received specific instructions and he obeyed them. Of significance to us, however, is that Abram defined his actions to Isaac as worship.

Before going further note that in the examples cited above, **worship contained the elements of obedience, presentation of offerings, special acts of homage and faith**.

A history of the Jewish people and their great exodus from the land of Egypt under the leadership of Moses and Aaron is found in the book of Exodus. The reader is introduced to the Feast of Unleavened Bread and the Passover event. Moses taught the people: "And you shall observe this event as an ordinance for you and your children forever." In the years thereafter the Passover rite was to be explained as a "Passover sacrifice" to the Lord; an offering referencing the original Passover sacrifice. Scripture says: "And the people bowed low and worshipped" (Ex.12:27).

Moses received from the Lord an array of commandments which were to serve as a basis for the Jewish civil and religious law. Included in the renowned Ten Commandments was the following one: "Ye shall not

σι. ___ Δίνοντας για να λάβετε προσωπική αναγνώριση
ντο. ___ Δίνοντας με ασυγχώρητη αμαρτία
ρε. ___ Ολα τα παραπάνω

Εκκλησιαστική Πειθαρχία

Μάθημα 12

Οι Χριστιανοί είναι σε κοινωνία με τον Χριστό και πρέπει να είναι με όλους τους άλλους που είναι εν Χριστώ. Είναι ίσοι στην αγάπη του Θεού, στη σωτηρία τους και σε όλα τα οφέλη που προέρχονται από την ύπαρξη εν Χριστώ. Ωστόσο, όντας άνθρωποι, όλοι διαφέρουν ως προς τις ικανότητες, τη διάνοια, τη γνώση, τη σοφία και την ωριμότητα τόσο στον φυσικό όσο και στον πνευματικό κόσμο. Επομένως, θα υπάρξουν συγκρούσεις διαφορετικού βαθμού που πρέπει να επιλυθούν.

Θα υπάρχουν επίσης διαφορές στην κατανόηση και την προσωπική ερμηνεία των γραφών. Μερικοί μπορεί να επιχειρήσουν να επιβάλουν την ερμηνεία τους σε άλλους ως προϋπόθεση συναναστροφής, η οποία είναι αντίθετη με τις οδηγίες του Παύλου στο 1 Κορινθίους 8. Επιπλέον, θα υπάρξουν εκείνοι που θα διδάξουν την πίστη τους που είναι ξένη προς τη Βίβλο.

Ο σκοπός της εκκλησιαστικής πειθαρχικής δράσης είναι να φέρει πίσω έναν Χριστιανό που έχει περιπλανηθεί και δεν ζει πλέον μια ζωή ευάρεστη στον Θεό. Εγώ σκοπός του είναι να αποτρέψει την απώλεια της ψυχής κάποιου, να αποτρέψει τη μόλυνση του Σώματος και να δείξει την αγάπη, τη δικαιοσύνη και το έλεος του Θεού στον κόσμο. Η πειθαρχία δεν πρέπει ποτέ να υπερβαίνει κάποια προσωπική ερμηνεία που απαιτείται για να γίνει αποδεκτή από όλους για να είμαστε σε συντροφιά.

Εβραίους 12:5-7 – «Γιε μου, μην σκέφτεσαι ελαφρά τη διαπαιδαγώγηση (παιδεία) του Κυρίου και μην εγκαταλείπεις όταν διορθωθείς από αυτόν. Γιατί ο Κύριος διαπαιδαγωγεί αυτόν που αγαπά, και τιμωρεί κάθε γιο που δέχεται.»

2 Τιμόθεο 3:16-17 – «Όλη η Γραφή εκπνέεται από τον Θεό και είναι ωφέλιμη για διδασκαλία, επίπληξη, διόρθωση και εκπαίδευση (διδασκαλία) στη δικαιοσύνη».

Εβραίους 12:11 – «Προς το παρόν, όλη η πειθαρχία (παιδεία) φαίνεται επώδυνη [όχι απαραίτητα σωματικός πόνος (η)] παρά ευχάριστη, αλλά αργότερα αποδίδει τον ειρηνικό καρπό της δικαιοσύνης σε εκείνους που έχουν εκπαιδευτεί από αυτήν».

worship other Gods" (Exodus 20). This commandment reflected the Lord's intense jealousy of attention, servitude and homage given to gods and idols of any likeness. The conclusion here is that **the Lord equated servitude and devotion with worship**. This conclusion is further reinforced in the events of Exodus 32:8 where in the words of the Lord: "They have made for themselves a molten calf, and have worshiped it and have sacrificed to it and said (declared), this is your god, O Israel, who brought you up from the land of Egypt."

In Exodus 34 Moses is found communing with the Lord and "bowing low toward the earth in worship." In this instance **worship included a prayerful petition** to the Lord on behalf of the Israelite nation coupled **with a sense of humility**. Exodus 34 also contains the Law of the covenant-observance of which involved worship.

Other aspects of worship are given in Exodus 35:21. The people were commanded to contribute gifts and labors for the building of a sanctuary. "And everyone whose heart stirred him and everyone whose spirit moved him came and brought the Lord's contribution for the work of the tent of meeting and for all its service and for the holy garments." **The emphasis here is on spiritual involvement and a receptive heart.**

Throughout the career of Moses he exhorted his people to obey the laws, the statutes, the commandments and ordinances from the Lord. Obedience, along with prayer, service, devotion, demonstrated submission, offerings, ritualistic activities and stirred hearts and spirits can be identified within the realm of worship. The above references furthermore illustrate these elements of worship in both a formal and an informal manner. In his summary recorded in Deuteronomy 30 Moses presents a very pertinent contrast to worship; life with blessings or death with curses. In other words, **worship was depicted as being continuous and focusing on a way of life.**

Other examples of worship are in abundance in the Old Testament One needs only to consider the words of David, Solomon, Daniel and a host of others to see this fact. Only a few more Old Testament scriptures will be cited in our attempt to obtain insight to the history surrounding Old Testament worship.

In Psalm 2:11 David instructed the people to **worship with reverence**, to rejoice with trembling. In a prayer recorded in Psalm 86 David says **to glorify God's name** is to worship. David exhorted the people to praise the Lord in Psalm 95: "O come, let us sing for joy to the Lord; ... Let us come before His presence with thanksgiving; Let us shout

Εφεσίους 6:4 – «Πατέρες, μην εξοργίζετε τα παιδιά σας, αλλά ανατρέφετε τα εκπαιδευόντάς τα και διδάσκοντάς τα για τον Κύριο (παιδεία και διδασκαλία).

Ο θεόπνευστος Λόγος μας καθοδηγεί στα βήματα που χρειάζονται για να διατηρήσουμε την πίστη, την ενότητα και την κοινωνία με τον Θεό και τον άνθρωπο:

7. Οι Χριστιανοί που αμαρτάνουν εναντίον σας ή του Θεού πρέπει να προσεγγιστούν από τους Χριστιανούς αδελφούς τους για να εξηγήσουν γιατί οι πράξεις τους είναι αμαρτωλές, ώστε να μπορέσουν να διορθώσουν τους τρόπους τους.
8. Η πειθαρχία πρέπει να αρχίσει αμέσως, όχι αύριο, ούτε την επόμενη εβδομάδα, ούτε τον επόμενο μήνα ή όχι τον επόμενο χρόνο.
9. Η πειθαρχία πρέπει να είναι συνεπής και να συνεχίζεται έως ότου επέλθει η μετάνοια ή μέχρι να εξαντληθεί κάθε ευκαιρία για μετάνοια.
10. Η πειθαρχία δεν πρέπει ποτέ να ασκείται σε φήμες. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο τα εμπλεκόμενα μέρη πρέπει πρώτα να επιχειρήσουν επίλυση. Γνωρίζουν τα γεγονότα αλλά μπορεί να τα καταλάβουν διαφορετικά.
11. Η πειθαρχία πρέπει να χορηγείται σε πλούσιους και φτωχούς, άνδρες και γυναίκες, και ηλικιωμένους και νέους χωρίς μεροληψία.
12. Η αγάπη πρέπει να είναι πάντα πάνω από όλα.

Πειθαρχία από Τοπικό Κογκρέσιο

Η πιο αποτελεσματική μέθοδος εκπαίδευσης/διδαχής και αλλαγής είναι η μέθοδος ένας προς έναν. «Αν ο αδελφός σου αμαρτήσσει εναντίον σου, πήγαινε και πες του το λάθος του, ανάμεσα σε σένα και μόνο σε αυτόν. Αν σε ακούσει, κέρδισες τον αδελφό σου» (Ματθαίος 18:15).

Όταν ένας προς έναν δεν προκαλεί αλλαγή, τότε πρέπει να εμπλακούν και άλλοι. Λίγοι, ίσως δύο ή τρεις, Χριστιανοί που είναι σεβαστοί από τον παραβάτη και ολόκληρη την εκκλησία πρέπει να πάνε μαζί σας στον προσβεβλημένο, όχι στον φίλο σας που συμφωνεί πάντα μαζί σας, για να συζητήσουν την κατάσταση του (Ματθαίος 18:16).

«Αδελφοί μου, αν κάποιος από εσάς περιπλανηθεί από την αλήθεια και κάποιος τον επαναφέρει, ας γνωρίζει ότι όποιος επαναφέρει έναν αμαρτωλό από την περιπλάνησή του, θα σώσει την ψυχή του από το θάνατο και θα καλύψει πλήθος αμαρτιών» (Ιακώβου 5:19- 29).

«Πάνω απ' όλα να αγαπάτε ο ένας τον άλλον ένθερμα, γιατί η αγάπη καλύπτει πλήθος αμαρτιών» (Α' Πέτρου 4:8).

joyfully to Him with psalms ... Come, let us worship and bow down; Let us kneel before the Lord our Maker.”

Many of the kings of Israel after David and Solomon did not do right in the sight of the Lord. They ignored the book of the law of the Lord given by Moses. There were, however, two kings who attempted to restore the ways of the Lord. They tore down the idols which were on the high places and taught the people to consecrate themselves before the Lord. King Hezekiah and King Josiah stand out in their dedication to God and in renewing proper worship, specifically in reference to Passover worship. II Chronicles 29 describes King Hezekiah's activities with respect to restoring the Passover ordinance. On this occasion Passover worship included: burnt offerings, songs accompanied with trumpets (i.e., with the instruments of David), the songs of a chorus while the assembly worshiped, demonstrations of humility — bowing down, and songs of praises and joy. The experiences of King Josiah are found in 2 Chronicles 34 and 35. Verse 31 of chapter 34 records the covenant King Josiah made with the Lord: **“To keep His commandments and His testimonies and His statutes with all his heart and with all his soul.”**

Chapter 1 of 1st Samuel describes a touching story about Hannah. Her womb had been closed, and she petitioned the Lord to look on her affliction and remember her. **The worship of Hannah consisted of sacrifice, intense prayer and a vow.** She said, "I have poured out my soul to the Lord" (1 Samuel 1:15). The Bible says that the Lord remembered her and she remembered her vow to give the child (Samuel) to the Lord.

Now in all of the above examples, certain characteristics are revealed and constitute a framework of worship to the Lord within the boundaries of Old Testament.

Summarizing, the following elements are observable:

- Obedience (to specific as well as generic commands)
- Presentation of offerings
- Special acts of homage
- Communication (directly and through prayer)
- Ritual (specific example cited was the Passover memorial)
- Servitude and devotion
- Contributions (gifts and labors)
- Spiritual involvement
- Reverence
- Glory of God's name
- Songs accompanied with trumpets

Ο λαός του Θεού πρέπει να διορθώνει τους αδελφούς του μερικές φορές σε κάτι που μπορεί να φαίνεται ακραία τιμωρία. «Καθαρίστε (καθαρίστε) το παλιό προζύμι» (V7) «Μην κάνετε παρέα (συναναστρέφεστε) με κανέναν που φέρει το όνομα του αδελφού, εάν είναι ένοχος» (εδ. 11) [την πρακτική της] αμαρτίας. Ολόκληρη η εκκλησία, όσοι συγκεντρώθηκαν, πρέπει να τον αντιμετωπίσουν αυτοπροσώπως, όχι με επιστολή, e-mail, γραπτό μήνυμα, tweet, τηλεφώνημα ή δημόσια ανακοίνωση. Δεν είναι πρόβλημα των πρεσβυτέρων, είναι πρόβλημα ολόκληρης της εκκλησίας και πρέπει να συμμετέχουν όλοι (Α' Κορινθίους 5 και Ματθαίος 18:17).

Τι δεν συνδέεται με ή δεν διατηρεί παρέα συνεπάγεται; Αποφεύγει, δεν μιλάει, δεν παρέχει βοήθεια, απαγορεύει τη συνέλευση, το να μην τρώει ή να κοιμάται με την οικογένεια και τη διακοπή της στενής συντροφιάς; Ο σκοπός της πειθαρχίας είναι να προκαλέσει μια αλλαγή στη δράση προς τη συμφιλίωση με τους αδελφούς και τον Θεό. Καμία ένωση κανενός είδους δεν εμποδίζει την επικοινωνία, ακυρώνοντας έτσι τον σκοπό της πειθαρχικής δράσης. Διακοπή κάθε στενής συντροφικότητας. όπως, η μη κατανάλωση του κοινού γεύματος, το γεύμα της Αγάπης, όταν τελέστηκε ο Δείπνος του Κυρίου, είναι η επιδιωκόμενη ενέργεια.

Επιτυχία της πειθαρχικής δράσης

Όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, ο σκοπός της πειθαρχίας είναι να προκαλέσει μια αλλαγή από την πρακτική της αμαρτίας και για τη συμφιλίωση με τον Θεό. Η δράση της συνέλευσης μετά τη μετάνοια είναι κρίσιμη. Ξαναδιάβασε τη νουθεσία του Παύλου «Αλλά αν κάποιος έχει προκαλέσει θλίψη, δεν μου προκάλεσε θλίψη. Σε κάποιο βαθμό —δεν θέλω να το τονίσω πάρα πολύ— σας έχει επηρεάσει όλους. Αυτή η τιμωρία από την πλειοψηφία είναι αρκετά αυστηρή για έναν τέτοιο άνθρωπο. Οπότε, συγχωρέστε τον και παρηγορήστε τον, αλλιώς θα πνιγεί στην υπερβολική θλίψη του. Γι' αυτό σε προτρέπω να τον διαβεβαιώσεις για την αγάπη σου» (Β' Κορινθίους 2:5-8). Η αγάπη θα τον εμποδίσει να νιώσει ότι είναι χριστιανός δεύτερης κατηγορίας. Είναι υπηρέτης που επιστρέφει. Ο Κύριός του θέλει να είναι εργάτης στο βασίλειο. Όλοι οι άλλοι Χριστιανοί πρέπει να τον ενθαρρύνουν και να τον βοηθήσουν να γίνει πιστός και παραγωγικός υπηρέτης του Θεού.

Εκούσια αμαρτία

Υπάρχει κάποια διαφορά στην πρακτική της αμαρτίας και στην εκούσια αμαρτία; Είναι αδύνατο για κάποιον που το κάνει να αποκατασταθεί στον Θεό; Εβραίους 10:26. «Επειδή, αν συνεχίσουμε να αμαρτάνουμε σκόπιμα (εκούσια) αφού λάβουμε τη γνώση της αλήθειας, δεν μένει πλέον θυσία για αμαρτίες».

- Songs of chorus, songs of praises and joy
- Humility
- Vows

These elements were molded into both formal and informal aspects and were identified as worship. The formal portions were found in ritualistic activities commanded by the Lord; such as the offering of burnt offerings on altars and the observance of regulations surrounding the first covenant. Paul comments in Hebrews 9:1 on the formalities of the first covenant: "the first covenant had regulations of divine worship and the earthly sanctuary" and in verse 9 "**according to which both gifts and sacrifices are offered which cannot make the worshiper perfect in conscience.**" The informal part was reflected in the involvement of the heart in conducting a life pleasing to the Lord. Moses gave the proper attitude of mind: "I have set before you life and death, the blessing and the curse. So choose life in order that you may live, you and your descendants, by loving the Lord your God, by obeying His voice, and by holding fast to Him" (Deuteronomy 30:19-20). To worship is to live; otherwise it is to die.

The Heart of Man

Then God said, "Let us make man in our image, in our likeness, and let them rule over ... all the earth ... So God created man in his own image, in the image of God he created him (Genesis 1:26-7 NIV). The Lord God formed the man from the dust of the ground and breathed into his nostrils the breath of life, and the man became a living being (*nephesh*) [soul – KJV & ASV] (Genesis 2:7 NIV).

So, God's creation called man, '*adam*, became a living being - a creation having - emotion, desires, feelings, mind, soul and with the ability to rule, have dominion and make decisions.

God referred to David as a man after my own heart (Acts 13:22).

When questioned by the Pharisees about the greatest commandment Jesus replied: "Love the Lord your God with all your heart [*lebab* (OT) *kardia* (NT)] and with all your soul [*nephesh* (OT); *psuche* (NT)] and with all your mind [*me'od* (OT) *dianoia* (NT) strength or might] {quoted from Deuteronomy 6:5}. This is the first and greatest commandment. And the second is like it: 'Love your neighbor as yourself' {quoted from Leviticus 19:18}. All the Law and the Prophets hang on these two commandments" (Matthew 22:37-40).

Paul when referring to preaching stated "But they have not all obeyed the gospel. For Isaiah says, 'Lord, *who has*

Ιωάννης 8:34 «Ο Ιησούς τους απάντησε: «Αλήθεια, αλήθεια, σας λέω, καθένας που κάνει την αμαρτία είναι δούλος της αμαρτίας».

Η υποχώρηση στον πειρασμό κάνει κάποιον δούλο ή είναι η πρακτική της αμαρτίας που καθορίζει την κατάσταση του; Δεν είναι η υποχώρηση, αλλά η άσκηση της αμαρτίας, η επιθυμία για συνέχιση και η άρνηση της αλλαγής, που παράγει τη σκλαβιά στην αμαρτία. Είναι τρόπος ζωής. Έτσι ενώ ακόμα συνέρχονταν με τους αγίους. ο αμετανόητος αμαρτωλός πρέπει να απομονωθεί κατά τη διάρκεια του φαγητού του κοινόχρηστου γεύματος (αγάπη ή γιορτή αγάπης) το φαγητό από το τραπέζι του Κυρίου, μια πράξη που τους υπενθυμίζει την αιματηρή θυσία του Χριστού που δόθηκε για τη συγχώρεση τους.

Ερωτήσεις

6. Ο σκοπός της εκκλησιαστικής πειθαρχίας είναι να επαναφέρει έναν αδελφό σε συμφιλίωση με τον Θεό.
T. ___ F. ___
7. Όταν ένας αδελφός αμαρτάνει εναντίον σου, ποια είναι η αρχική διαδικασία αποκατάστασης της σχέσης σου;
 - e. ___ Πάρτε τους φίλους σας και αντιμετωπίστε τον
 - f. ___ Πες στους πρεσβυτέρους της εκκλησίας
 - g. ___ Πείτε σε ολόκληρη την εκκλησία ώστε να αποσύρουν τη συναναστροφή
 - h. ___ Πηγαίνετε κοντά του και συζητήστε ήρεμα το πρόβλημα
8. Το να μην κάνεις παρέα με έναν αμαρτωλό αδελφό που αρνείται να μετανοήσει σημαίνει ότι δεν έχεις καμία επαφή.
T. ___ F. ___
9. Ποια ενέργεια πρέπει να κάνει ένας Χριστιανός όταν ένας αδελφός που είχε εγκαταλείψει τον Θεό μετανοήσει και επιστρέψει;
 - a. ___ Καλώς ήρθατε, αλλά περιορίστε τη λειτουργία του
 - b. ___ Καλωσορίστε τον, αλλά έχετε λίγη συναναστροφή
 - c. ___ Καλωσορίστε τον και ενθαρρύνετε τον να βρει κάποια λειτουργία για αυτόν μέσα στο Σώμα.
10. Ποια θυσία είναι διαθέσιμη για έναν Χριστιανό που συνεχίζει να αμαρτάνει εσκεμμένα;
 - a. ___ Χριστός
 - b. ___ Κανένα

believed our report? So then faith comes by hearing, and hearing by the word of God. But I say, have they not heard? Yes indeed: *'Their sound has gone out to all the earth, And their words to the ends of the world'*" (Romans 10:16-18).

In one since hearing could include reading, in that information is passed from the writer to the reader, the same as if spoken. Therefore, hearing includes the receiving of information whether audibly or visually. But faith involves more than the hearing or reading as evident above. Therefore, believing faith, hearing, requires more than acquiring knowledge and understanding. In fact, **to generate a believing faith something must occur in one's heart** (not the physical blood pump) **that causes some type of action.** "Indeed, when Gentiles, who do not have the law, do by nature things required by the law, perhaps justice, mercy, humility and faithfulness, they are a law for themselves, even though they do not have the law, since they show that the requirements of the law are written on their hearts, their consciences also bearing witness, and their thoughts now accusing, now even defending them" (Romans 2:14-16).

So, what is man's heart? Is it his mind, intellect, thought process, seat of emotion, inner self, conscience, soul or the human brain (ones central processor with its large internal storage possibly similar to a computer)?

From the New Bible Dictionary one will find the following description and definition of "heart." In the Old Testament the Hebrew words *lēb* and *lēbāb* are used in various senses.

- a. Physical or figurative ('midst'; 29 times).
- b. Personality, inner life or character in general (257 times, e.g., Ex. 9:14; 1 Sa. 16:7; Gn. 20:5).
- c. Emotional states of consciousness, found in widest range (166 times); intoxication (1 Sa.25:36); joy or sorrow (Jdg. 18:20; 1 Sa. 1:8); anxiety (1 Sa. 4:13); courage and fear (Gn. 42:28); love (2 Sa. 14:1).
- d. Intellectual activities (204 times); attention (Ex. 7:23); reflection (Dt. 7:17); memory (Dt. 4:9); understanding (1 Kings. 3:9); technical skill (Ex. 28:3) (latter two = 'mind' in RSV).
- e. Volition or purpose (195 times; 1 Sa. 2:35), this being one of the most characteristic usages of the term. (H. Wheeler Robinson)

ΜΙΑ ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΚΗΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ¹¹

Ο όρος «Λατρεία» χρησιμοποιείται συχνά με χαλαρό τρόπο, που εφαρμόζεται σε μια ποικιλία συνθηκών και φέρει πολλές συνδηλώσεις. Ίσως η λατρεία να έχει οριστεί ακούσια από την κλασική χρήση της λέξης και από ορισμένες τελετουργικές μορφές θρησκευτικών δραστηριοτήτων. Τα άτομα πρέπει να γνωρίζουν τη βιβλική έννοια της λατρείας, τις ελευθερίες της και τις πιθανές μορφές έκφρασής της.

Ιστορικά οι άνθρωποι είναι γνωστό ότι εμπιστεύονται τα αστέρια, αποτίουν φόρο τιμής σε φανταστικές ουράνιες φιγούρες, δίνουν δώρα στον ήλιο και αναγνωρίζουν ορισμένα ισχυρά στοιχεία της φύσης. Οι Εβραίοι έχουν τον Ιεχωβά τους, οι Χριστιανοί τον Χριστό τους, οι Βουδιστές τον Βούδα τους, οι Μουσουλμάνοι τον Αλλάχ τους. Σε όλες τις περιπτώσεις η συμπεριφορά των ανθρώπων εξηγείται εν μέρει με όρους σεβασμού, σεβασμού, τιμής, υποτέλειας και υποταγής.

Θα ληφθούν υπόψη αρκετές γραφές για να καθοριστεί πώς ο Θεός έχει αποκαλυφθεί σε σχέση με την αποδεκτή λατρεία. Πρώτα θα διεξαχθεί μια ανασκόπηση της Παλαιάς Διαθήκης, ακολουθούμενη από την Καρδιά του Ανθρώπου και τέλος μια ανασκόπηση των αναφορών της Καινής Διαθήκης. Αυτή η μελέτη θα ολοκληρωθεί συνοψίζοντας, στο μέτρο των δυνατοτήτων μας, την έννοια της λατρείας όπως αναγνωρίζεται από τον Θεό.

Επιθεώρηση Παλαιάς Διαθήκης

Η κατανόηση των στοιχείων της λατρείας σε σχέση με την Παλαιά Διαθήκη θα αποκτηθεί μέσω μιας μελέτης πολλών εξέχων χαρακτήρων. Οι προσωπικότητες που θα εξεταστούν λεπτομερώς παρακάτω περιλαμβάνουν: Κάιν και Άβελ, Νώε, Άβραμ, Μωυσής και Ααρών, Δαβίδ, Εζεκία και Άννα.

Οι μοναδικές προσφορές του Κάιν και του Άβελ υποδηλώνουν έντονα πράξεις λατρείας, παρόλο που ο Κάιν έμαθε ότι ο Κύριος δεν είχε υπόψη του το δώρο του. Η προσφορά του Άβελ έγινε δεκτή. Η προσφορά του Κάιν απορρίφθηκε. Από την αφήγηση της Γένεσης, ο αναγνώστης αφήνεται να αναλογιστεί εάν τα συστατικά ήταν μη εξουσιοδοτημένα ή εάν κάτι άλλο, όπως η στάση ή ο προσωπικός χαρακτήρας του Κάιν εμπόδισε το δώρο του να γίνει αποδεκτό (Γένεση 4:3-7). Ο Απόστολος Παύλος σχολίασε αυτό το γεγονός στους Εβραίους 11

¹ Ο συγγραφέας του An Analysis of Biblical Worship - Old Testament Review επιθυμεί να παραμείνει αγνώστων στοιχείων.

In the New Testament the Greek word *kardia* is used. "It (the heart) does not altogether lose its physical reference, for it is made of 'flesh' (2 Cor. 3:3), but it is the seat of the will (e.g. Mk. 3:5), of the intellect (e.g., Mk. 2:6, 8), and of feeling (e.g., Lk. 24:32). This means that 'heart' comes the nearest of the NT terms to mean the total 'person'" {the whole man – (rd)} (C. Ryder Smith).

"The Hebrews thought in terms of subjective experience rather than objective, scientific observation, and thereby avoided the modern error of over-departmentalization. It was essentially the whole man, with all his attributes, physical, intellectual and psychological of which the Hebrew thought and spoke, and the heart was conceived of as the governing centre for all of these. It is the heart which makes a man, or a beast, what he is, and governs all his actions (Pr. 4:23). Character, personality, will and mind are modern terms which all reflect something of the meaning of 'heart' in its biblical usage.

"Yahweh knows the heart of each one and is not deceived by outward appearance (1 Sa. 16:7), but a worthy prayer is, nevertheless, that he should search and know the heart (Ps. 139:23), and make it clean (Ps. 51:10). A 'new heart' must be the aim of the wicked (Ezk. 18:31), and that will mean that God's law has to become no longer merely external but 'written on the heart' and make it clean (Je. 31:33).

"Thus, it is that the heart, the spring of all desires, must be guarded (Pr. 4:23), and the teacher aims to win his pupil's heart to the right way (Pr. 23:26).

"It is the pure in heart who shall see God (Mt. 5:8), and it is through Christ's dwelling in the heart by faith that the saints can comprehend the love of God (Eph. 3:17)" (NEW BIBLE DICTIONARY, Inter-Varsity Press, Tyndale House Publishers, Inc.).

The human brain is the control center for all human activity. All its functions when taken together make up the whole man, the person i.e.:

- a. The physical section that processes all data and information relating to vital bodily functioning.
- b. The mental part appears to be that part of the brain that receives facts and other external information for processing, analyzing, sorting, comparing, storing and retrieving required for decision making and could be referred to as the intellectual section.
- c. The emotional and spiritual section is often referred to as the heart, the inner man or seat of emotion. It is here where one finds love, hate, fear, courage, trust, integrity, conscience,

όπου δήλωσε ότι λόγω πίστης η θυσία του Άβελ ήταν καλύτερη από του Κάιν.

Σχετικά με τον Νώε, η Γένεση 6-10 αναφέρει ότι βρήκε εύνοια στα μάτια του Κυρίου και ότι ήταν υπάκουος σε όλα όσα διέταξε ο Κύριος. Φεύγοντας από την κιβωτό ο Νώε έχτισε ένα θυσιαστήριο στον Θεό και Του πρόσφερε ολοκαυτώματα στο θυσιαστήριο. Ο συγγραφέας της Γένεσης λέει ότι ο Κύριος αισθάνθηκε αυτές τις προσφορές με ευνοϊκό τρόπο και ως αποτέλεσμα δημιούργησε τη διαθήκη του ουράνιου τόξου.

Ο Άβραμ πρόσφερε επίσης ολοκαυτώματα στον Κύριο. Η προσφορά του γιου του Ισαάκ στη Γένεση 22 ήταν κάτι ξεχωριστό. Ο Άβραμ έλαβε συγκεκριμένες οδηγίες και τις υπάκουσε. Σημασία για εμάς, ωστόσο, είναι ότι ο Άβραμ όρισε τις ενέργειές του στον Ισαάκ ως λατρεία.

Πριν προχωρήσετε περαιτέρω, σημειώστε ότι στα παραδείγματα που αναφέρθηκαν παραπάνω, η λατρεία περιείχε τα στοιχεία της υπακοής, της παρουσίας των προσφορών, των ειδικών πράξεων τιμής και πίστης.

Μια ιστορία του εβραϊκού λαού και της μεγάλης φυγής του από τη γη της Αιγύπτου υπό την ηγεσία του Μωυσή και του Ααρών βρίσκεται στο βιβλίο της Εξόδου. Ο αναγνώστης εισάγεται στην εορτή των Αζύμων και στην εκδήλωση του Πάσχα. Ο Μωυσής δίδαξε τον λαό: «Και θα τηρείτε αυτό το γεγονός ως διάταγμα για εσάς και τα παιδιά σας για πάντα». Στα χρόνια που ακολούθησαν, η ιεροτελεστία του Πάσχα επρόκειτο να εξηγηθεί ως «Θυσία του Πάσχα» στον Κύριο· μια προσφορά που αναφέρεται στην αρχική θυσία του Πάσχα. Η Γραφή λέει: «Και ο λαός προσκύνησε και προσκύνησε» (Εξ. 12:27).

Ο Μωυσής έλαβε από τον Κύριο μια σειρά από εντολές που επρόκειτο να χρησιμεύσουν ως βάση για τον εβραϊκό αστικό και θρησκευτικό νόμο. Στις περίφημες Δέκα Εντολές περιλαμβανόταν η ακόλουθη: «Μη λατρεύετε άλλους Θεούς» (Εξοδος 20). Αυτή η εντολή αντανakλούσε την έντονη ζηλοτυπία του Κυρίου για την προσοχή, τη δουλεία και τον φόρο τιμής που δόθηκε σε θεούς και είδωλα οποιασδήποτε ομοιότητας. Το συμπέρασμα εδώ είναι ότι ο Κύριος ταύτισε τη δουλεία και την αφοσίωση με τη λατρεία. Αυτό το συμπέρασμα ενισχύεται περαιτέρω στα γεγονότα της Εξόδου 32:8 όπου σύμφωνα με τα λόγια του Κυρίου: «Έχουν φτιάξει για τον εαυτό τους ένα λιωμένο μοσχάρι, και το προσκύνησαν και του έκαναν θυσίες και είπαν, αυτός είναι ο θεός σου Ω Ισραήλ, που σε μεγάλωσες από τη γη της Αιγύπτου».

Στην Έξοδο 34 ο Μωυσής βρίσκεται να κοινωνεί με τον Κύριο και να «σκύβει χαμηλά προς τη γη προσκυνώντας».

character and feelings. It should be noted that one's conscience can be trained to accept various ethical standards, one's character can become either good or evil and one's feelings can be based upon opinion or belief rather than knowledge and facts.

Conclusion

The heart is that part of man created in the likeness of God and may not necessarily be all physical. Man can train his heart for good or for evil. It is in one's heart that man is to worship. Jesus stated in Luke 17:20-21"

The kingdom of God does not come with your careful observation, nor will people say, 'Here it is,' or 'There it is,' because the kingdom of God is within you."

Man's worship must be genuine and real; in spirit and in truth and with feelings and emotion. Any activity that is done just "to obey" a command or to "fulfill" some perceived requirement appears to be a ritualistic practice in an attempt to earn one's salvation. Refer to Appendix 1 and 2 in the Book of Appendices for references to the heart. [The Heart of Man is not part of An Analysis of Biblical Worship.]

New Testament Review⁶

There are many New Testament passages which directly reference some aspect of worship. These will be considered initially for the purpose of identifying elements or characteristics which necessarily define worship. Most of these characteristics will be of a positive nature, but some will be derived from negative criticism of various scenarios. Several examples of negative worship are studied. Last, we need to determine what worship structures, if any, are evident from scripture.

Elements of New Testament Worship

Our review of worship in the context of the Old Testament scriptures revealed many elements. Since the Christian religion is a fulfillment of Old Testament prophecy and since the Old Testament scriptures were given for purposes of doctrine, for training in righteousness, as examples for us (1 Corinthians 10 and 2 Timothy 3:16), we should anticipate some New Testament redundancy in the characterization of worship. On the other hand the Jews recognized that the Christian worship was different to that found in the Law and their traditions "This man persuades men to worship God contrary to the Law" (Acts 13:18).

Σε αυτήν την περίπτωση, η λατρεία περιλάμβανε μια προσευχή προς τον Κύριο εκ μέρους του ισραηλιτικού έθνους σε συνδυασμό με μια αίσθηση ταπεινότητας. Η Έξοδος 34 περιέχει επίσης το Νόμο της διαθήκης, η τήρηση της οποίας περιλάμβανε τη λατρεία.

Άλλες πτυχές της λατρείας δίνονται στην Έξοδος 35:21. Οι άνθρωποι είχαν εντολή να συνεισφέρουν δώρα και κόπους για την οικοδόμηση ενός ιερού. «Και όποιος τον συγκινούσε η καρδιά του και όποιος τον συγκινούσε το πνεύμα ήρθε και έφερε τη συνεισφορά του Κυρίου για το έργο της σκηνής της συνάντησης και για όλη την υπηρεσία της και για τα άγια ενδύματα». Η έμφαση εδώ δίνεται στην πνευματική συμμετοχή και στην δεκτική καρδιά.

Σε όλη τη σταδιοδρομία του Μωυσή παρότρυνε τον λαό του να υπακούει στους νόμους, τα καταστατικά, τις εντολές και τις διαταγές του Κυρίου. Η υπακοή, μαζί με την προσευχή, την υπηρεσία, την αφοσίωση, την αποδεδειγμένη υποταγή, τις προσφορές, τις τελετουργικές δραστηριότητες και τις αναστατωμένες καρδιές και πνεύματα μπορούν να εντοπιστούν στο βασίλειο της λατρείας. Οι παραπάνω αναφορές απεικονίζουν επιπλέον αυτά τα στοιχεία λατρείας τόσο με επίσημο όσο και με άτυπο τρόπο. Στην περιλήψή του που καταγράφεται στο Δευτερονόμιο 30 ο Μωυσής παρουσιάζει μια πολύ σχετική αντίθεση με τη λατρεία. Ζωή με ευλογίες ή θάνατος με κατάρεις. Με άλλα λόγια, η λατρεία απεικονιζόταν ως συνεχής και εστιασμένη σε έναν τρόπο ζωής.

Άλλα παραδείγματα λατρείας υπάρχουν σε αφθονία στην Παλαιά Διαθήκη. Αρκεί κανείς να λάβει υπόψη του τα λόγια του Δαβίδ, του Σολομώντα, του Δανιήλ και πολλών άλλων για να δει αυτό το γεγονός. Μόνο μερικές ακόμη γραφές της Παλαιάς Διαθήκης θα παρατεθούν στην προσπάθειά μας να αποκτήσουμε εικόνα για την ιστορία γύρω από τη λατρεία της Παλαιάς Διαθήκης.

Στον Ψαλμό 2:11 ο Δαβίδ έδωσε εντολή στους ανθρώπους να λατρεύουν με ευλάβεια, να χαίρονται με τρόπο. Σε μια προσευχή που καταγράφεται στον Ψαλμό 86, ο Δαβίδ λέει ότι το να δοξάζεις το όνομα του Θεού σημαίνει λατρεία. Ο Δαβίδ προέτρεψε τον λαό να αινεί τον Κύριο στον Ψαλμό 95: «Ελάτε, ας ψάλλουμε από χαρά στον Κύριο· ... Ας προσέλθουμε μπροστά στην παρουσία Του με ευχαριστία· Ας φωνάξουμε με χαρά σε Αυτόν με ψαλμούς... Ελάτε, ας προσκυνήσουμε και

⁶ The author of An Analysis of Biblical Worship - New Testament Review wishes to remain unidentified.

As an example, we found that service to something or to a personality constituted worship from an Old Testament point of view, whether to idols or to the Lord. This trait is also carried over in New Testament teachings. Christ placed strong emphasis on properly directed service as in Matthew 4:10; i.e., in rebuking Satan, Christ quoted Deuteronomy 6:13 — "You shall **worship** the Lord your God and **serve Him only**." Paul mentions service in numerous places as in Romans 12:11 — "Not lagging behind in diligence, fervent in spirit, serving the Lord. Service constitutes worship but not exclusively."

Furthermore, our service can be misdirected and, as such, not be favorable to the Lord.

If service is to be properly directed, then obedience to specific and generic commands must be very basic to worship. Christ experienced the following: "Although He was a Son, He learned obedience from the things which He suffered" (Hebrews 5.8). In Colossians 1:10 Paul speaks of the need "to please Him in all respects." Demonstrated humility is a desirable trait of worship also found in the New Testament, as in 1 Corinthians 14:25 — "he will fall on his face and worship God." This passage refers to a new believer who has been convicted and who senses the need for reverence and awe.

However, Christ did introduce a new emphasis to worship in his discourse to the Samaritan woman, John 4:20f. He challenged tradition by declaring that neither "this mountain" (The Samaritans claimed the same heritage as the Jews. Their mountain of worship probably was Mount Gerizim mentioned in Deuteronomy 11:29) nor Jerusalem (where the Jews gathered) is the preferred place of worship. Instead the time "now is, when the true worshipers shall worship the Father in Spirit and in truth; for such people the Father seeks to be His worshipers. God is Spirit and those who worship Him must worship in Spirit and truth." We must understand what is meant here in order to have effective worship. Without a doubt the emphasis is on spiritual rather than physical i.e. the place of worship. True worship is genuine, faithful, with sincerity — conforming to that which is desired or pleasing. Spiritual worship involves the heart and soul, that inner part of man made in the image of God. This concept represents a major shift in policy; Paul taught the Colossian Church that Christ nailed the Old Law to the Cross.

Another reference along this line is Philippians 3:3. Paul says that Christians worship in the Spirit of God and glory in Christ Jesus without placing confidence in human traditions.

υποκλιθείτε· ας γονατίσουμε μπροστά στον Κύριο τον Δημιουργό μας».

Πολλοί από τους βασιλιάδες του Ισραήλ μετά τον Δαβίδ και τον Σολομώντα δεν έπραξαν σωστά στα μάτια του Κυρίου. Αγνόησαν το βιβλίο του νόμου του Κυρίου που δόθηκε από τον Μωυσή. Υπήρχαν, ωστόσο, δύο βασιλιάδες που προσπάθησαν να αποκαταστήσουν τους δρόμους του Κυρίου. Κατέστρεψαν τα είδωλα που βρίσκονταν στα ψηλά μέρη και δίδαξαν τους ανθρώπους να αφιερώνονται ενώπιον του Κυρίου. Ο Βασιλιάς Εζεκίας και ο Βασιλιάς Ιωσίας ξεχωρίζουν στην αφιέρωσή τους στον Θεό και στην ανανέωση της κατάλληλης λατρείας, ειδικά σε σχέση με τη λατρεία του Πάσχα. Το Β' Χρονικών 29 περιγράφει τις δραστηριότητες του Βασιλιά Εζεκία σε σχέση με την αποκατάσταση του διατάγματος του Πάσχα. Σε αυτήν την περίπτωση, η λατρεία του Πάσχα περιελάμβανε: ολοκαυτώματα, τραγούδια συνοδευόμενα με σάλπιγγες (δηλαδή με τα όργανα του Δαβίδ), τραγούδια χορωδίας ενώ λατρευόταν η σύναξη, επιδείξεις ταπεινοφροσύνης - προσκύνηση, και τραγούδια επαίνου και χαράς. Οι εμπειρίες του Βασιλιά Ιωσία βρίσκονται στα 2 Χρονικά 34 και 35. Το εδάφιο 31 του κεφαλαίου 34 καταγράφει τη διαθήκη που έκανε ο Βασιλιάς Ιωσίας με τον Κύριο: «Να τηρεί τις εντολές και τις μαρτυρίες του και τα διατάγματά του με όλη του την καρδιά και με όλη του την ψυχή. »

Το Κεφάλαιο 1 του 1ου Σαμουήλ περιγράφει μια συγκινητική ιστορία για τη Χάνα. Η μήτρα της είχε κλείσει, και παρακάλεσε τον Κύριο να κοιτάξει τη θλίψη της και να τη θυμηθεί. Η λατρεία της Χάνα περιελάμβανε θυσία, έντονη προσευχή και όρκο. Είπε: «Έχυσα την ψυχή μου στον Κύριο» (Α' Σαμουήλ 1:15). Η Βίβλος λέει ότι ο Κύριος τη θυμήθηκε και εκείνη θυμήθηκε τον όρκο της να δώσει το παιδί (Σαμουήλ) στον Κύριο.

Τώρα σε όλα τα παραπάνω παραδείγματα αποκαλύπτονται ορισμένα χαρακτηριστικά και αποτελούν ένα πλαίσιο λατρείας προς τον Κύριο εντός των ορίων της Παλαιάς Διαθήκης.

Συνοψίζοντας, παρατηρούνται τα ακόλουθα στοιχεία:

- Υπακοή (σε συγκεκριμένες αλλά και γενικές εντολές)
- Παρουσίαση προσφορών
- Ειδικές πράξεις τιμής
- Επικοινωνία (άμεσα και μέσω προσευχής)
- Τελετουργικό (συγκεκριμένο παράδειγμα που αναφέρθηκε ήταν το μνημείο του Πάσχα)
- Δουλειά και αφοσίωση
- Συνεισφορές (δώρα και μόχθος)

Now Christians are able to measure whether they are being led by the Spirit of the Lord by comparing their behavior with desirable traits identified by Scripture. Paul lists a whole array of Spiritual attributes in his letters to the churches at Rome (chapters 12 & 13), Galatia (chapter 5), Ephesus (chapters 4-6) and Colossae (chapter 3). These passages go further in that they present a contrast between the characteristics of the lower nature of man with those of the spiritual man. The former are derived from the lust of man; the latter are derived from the desire to walk with God. The allegory introduced by Paul in the Galatian letter depicts the inner conflict within man. Paul himself experienced this inner conflict according to Romans 7.

Christian character is described by love, joy, peace, patience [steadfastness, endurance, perseverance] kindness, goodness, faithfulness, gentleness, self-control. All of these allow one to worship in the Spirit because they honor our Lord. Christians are to imitate God, to be of a forgiving nature, tender-hearted, speaking words of edification, and to have self-discipline. Romans 12:1 detail the ultimate: "...present your bodies a living and holy sacrifice, acceptable to God, which is your spiritual service of worship."

Paul was speaking of spiritual behavior, the spirit of worship, as opposed to a worldly behavior. That is, the majority of the people presented a norm which was unfavorable in the eyes of the Lord. Christians are to have a different norm. **They are to be set apart in a spirit of worship to the Lord which is continuous and which encompasses attributes of honor, servitude, obedience, respect, reverence, humility,** etc. They are to be filled with the spirit, to conduct their lives on a high plane, communicating as in Ephesians 5:19 - 21 "speaking to one another in psalms and hymns and spiritual songs, singing and making melody with your heart (in your heart - NKJV) to the Lord; always giving thanks for all things in the name of our Lord Jesus Christ to God, even the Father; and be subject to one another in the fear of Christ."

The following two key passages amplify this theme;

- a. "So that you may walk in a manner worthy of the Lord, to please Him in all respects, bearing fruit in every good work and increasing in the knowledge of God" (Colossians 1:10).
- b. "Let the word of Christ richly dwell within you, with all wisdom teaching and admonishing one another with psalms and hymns and spiritual songs, singing with thankfulness in your hearts to God. And

- Πνευματική εμπλοκή
- Ευλάβεια
- Δόξα του ονόματος του Θεού
- Τραγούδια συνοδευόμενα με τρομπέτες
- Τραγούδια χορωδίας, τραγούδια επαίνου και χαράς
- Ταπεινότητα
- Όρκους

Αυτά τα στοιχεία διαμορφώθηκαν τόσο σε τυπικές όσο και σε ανεπίσημες πτυχές και προσδιορίστηκαν ως λατρεία. Οι επίσημες μερίδες βρέθηκαν σε τελετουργικές δραστηριότητες που διέταξε ο Κύριος. όπως η προσφορά ολοκαυτωμάτων στους βωμούς και η τήρηση των κανονισμών που περιβάλλουν την πρώτη διαθήκη. Ο Παύλος σχολιάζει στους Εβραίους 9:1 τις τυπικότητες της πρώτης διαθήκης: «η πρώτη διαθήκη είχε κανόνες θείας λατρείας και το επίγειο αγιαστήριο» και στο εδάφιο 9 «σύμφωνα με τα οποία προσφέρονται και δώρα και θυσίες που δεν μπορούν να κάνουν τον λάτρη τέλειο. συνείδηση." Το άτυπο μέρος αντικατοπτρίστηκε στη συμμετοχή της καρδιάς στη διεξαγωγή μιας ζωής ευάρεστη στον Κύριο. Ο Μωυσής έδωσε τη σωστή στάση του μυαλού: «Έθεσα μπροστά σου τη ζωή και τον θάνατο, την ευλογία και την κατάρα. Διάλεξε λοιπόν τη ζωή για να μπορείς να ζήσεις,

Η Καρδιά του Ανθρώπου

Τότε ο Θεός είπε: «Ας φτιάξουμε τον άνθρωπο κατ' εικόνα μας, καθ' ομοίωσή μας, και ας κυβερνήσουν... όλη τη γη... Έτσι ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο κατ' εικόνα του, κατ' εικόνα Θεού τον δημιούργησε (Γένεση 1:26- 7 NIV) Ο Κύριος ο Θεός σχημάτισε τον άνθρωπο από το χώμα της γης και εμφύσησε στα ρουθούνια του πνοή ζωής, και ο άνθρωπος έγινε ζωντανό ον (νεφές) [ψυχή – KJV & ASV] (Γένεση 2:7 NIV) .

Έτσι, το δημιούργημα του Θεού που ονομάστηκε άνθρωπος, Αδάμ, έγινε ζωντανό ον - δημιούργημα που έχει - συναίσθημα, επιθυμίες, συναισθήματα, νου, ψυχή και με ικανότητα να κυβερνά, να έχει κυριαρχία και να παίρνει αποφάσεις.

Ο Θεός αναφέρθηκε στον Δαβίδ ως άνθρωπο σύμφωνα με την καρδιά μου (Πράξεις 13:22).

Όταν ρωτήθηκαν από τους Φαρισαίους σχετικά με τη μεγαλύτερη εντολή, ο Ιησούς απάντησε: «Αγάπα τον Κύριο τον Θεό σου με όλη σου την καρδιά [lebab (OT) kardía (NT)] και με όλη σου την ψυχή [nephesh (OT)· psucheé (NT)] και με όλο σου το μυαλό» [me`od (OT) diaioía (NT) δύναμη ή δύναμη] {παρατίθεται από το Δευτερονόμιο 6:5}. Αυτή είναι η πρώτη και μεγαλύτερη εντολή. Και η δεύτερη είναι παρόμοια: «Αγάπα τον

whatever you do in word or deed do all in the name of the Lord Jesus, giving thanks through Him to God the Father" (Colossians 3:16-17).

The main point here is that we are to have God enthroned in our hearts; we are to cultivate desirable personality traits as illustrated by scripture. Under these conditions an environment of worship exists. Honor, reverence, obedience and love will be acknowledged both implicitly and explicitly.

Other Worship

An attempt was made to correctly identify aspects of worship which focuses attention on our Lord. This worship has been referred to as true and genuine, encompassing the desirable elements included in Holy writ. However, scripture speaks of vain, ignorant, devil and idol oriented, people oriented, angel and esthetic (nature) worship. Their formats are considered by scripture to have characteristics of worship. These events of worship are generally spoken of in negative terms and are in opposition to true worship. The following examples are given for consideration.

Ignorant worship

Christ's discourse with the Samaritan woman not only defined the spiritual aspect of true worship, but also the issue of ignorant worship. In John 4:27 Jesus stated to the woman that the Samaritan nation worshiped in ignorance. Salvation was from the Jews, yet the two nations avoided national intercourse partly because of ethnic overtones.

The void worship of the Samaritans as identified by Christ possibly alluded to the situation found in 2 Kings 17:27-41. Verse 41 provides a summary: "So while these nations (Samaritans) feared the Lord, they also served their idols (placed in the houses of the mountains); their children likewise and their grandchildren, as their fathers did [tradition], so do this day." Paradoxically, they feared the Lord yet they worshiped their idols. At least two lessons are involved here. First, we should examine for truth the traditions handed down by each generation. In the above case ignorant and false worship was fostered for generations and generations. Secondly, the Samaritans, as an ethnic group of people, were unacceptable to the Jews. This environment of racial tension and barriers perhaps hindered the Samaritans from having acceptable, worship. We need to be on guard from the pride of race, heritage, social status and tradition.

In speaking to the men of Athens (Acts 17:22f) Paul recognized their religious culture. But he also acknowledged their ignorant worship - to an unknown

πλησίον σου όπως τον εαυτό σου " {παρατίθεται από το Λευιτικό 19:18}. Όλος ο Νόμος και οι Προφήτες εξαρτώνται από αυτές τις δύο εντολές" (Ματθαίος 22:37-40).

Ο Παύλος όταν αναφερόταν στο κήρυγμα δήλωσε «Αλλά δεν υπάκουσαν όλοι στο ευαγγέλιο. Διότι ο Ησαΐας λέει: «Κύριε, ποιος πίστεψε στην αναφορά μας;» Τότε λοιπόν η πίστη έρχεται από την ακοή και η ακοή από τον λόγο του Θεού. Αλλά λέω, δεν έχουν ακούσει; Ναι, πράγματι: «Ο ήχος τους ανέβηκε σε όλη τη γη, και τα λόγια τους στα πέρατα του κόσμου»» (Ρωμαίους 10:16-18).

Σε ένα δεδομένου ότι η ακρόαση θα μπορούσε να περιλαμβάνει την ανάγνωση, σε αυτή την πληροφορία μεταβιβάζεται από τον συγγραφέα στον αναγνώστη, το ίδιο σαν να λέγεται. Επομένως, η ακοή περιλαμβάνει τη λήψη πληροφοριών είτε ακουστικά είτε οπτικά. Αλλά η πίστη περιλαμβάνει περισσότερα από την ακρόαση ή την ανάγνωση, όπως φαίνεται παραπάνω. Επομένως, η πίστη στην πίστη, την ακοή, απαιτεί περισσότερα από την απόκτηση γνώσης και κατανόησης. Στην πραγματικότητα, για να δημιουργηθεί μια πιστή πίστη πρέπει να συμβεί κάτι στην καρδιά κάποιου (όχι στη φυσική αντλία αίματος) που προκαλεί κάποιο είδος δράσης. «Πράγματι, όταν οι Εθνικοί, που δεν έχουν νόμο, κάνουν από τη φύση τους πράγματα που απαιτεί ο νόμος, ίσως δικαιοσύνη, έλεος, ταπεινοφροσύνη και πίστη, είναι νόμος για τον εαυτό τους, παρόλο που δεν έχουν νόμο, αφού δείχνουν ότι οι απαιτήσεις του νόμου είναι γραμμένες στις καρδιές τους, και οι συνειδήσεις τους επίσης μαρτυρούν,

Τι είναι λοιπόν η καρδιά του ανθρώπου; Είναι το μυαλό του, η διάνοια, η διαδικασία σκέψης, η έδρα του συναισθήματος, ο εσωτερικός εαυτός του, η συνείδηση, η ψυχή ή ο ανθρώπινος εγκέφαλος (ο κεντρικός επεξεργαστής του με τον μεγάλο εσωτερικό του αποθηκευτικό χώρο πιθανώς παρόμοιο με έναν υπολογιστή);

Από το New Bible Dictionary θα βρείτε την ακόλουθη περιγραφή και ορισμό της «καρδιάς». Στην Παλαιά Διαθήκη οι εβραϊκές λέξεις lēb και lēbāb χρησιμοποιούνται με διάφορες έννοιες.

έναΦυσική ή μεταφορική («μέση»· 29 φορές).

αΠροσωπικότητα, εσωτερική ζωή ή χαρακτήραςγενικά (257 φορές, π.χ. Εξ. 9:14· 1 Σα. 16:7· Γν. 20:5).

ντο.Συναισθηματικές καταστάσεις συνείδησης, που βρέθηκαν στο ευρύτερο φάσμα (166 φορές); μέθη (1 Σα.25:36); χαρά ή λύπη (Κρ. 18:20· 1 Σα. 1:8); άγχος (1 Σα. 4:13); θάρρος και φόβος (Γεν. 42:28); αγάπη (2 Σα. 14:1).

God." Paul differentiates between their format of worship (that is, incorporating idols, temples, images, art, silver, stone, etc.) and true worship. He supports the words of Moses, David, Solomon and others in Acts 17:27 – 28 "that they should seek God, if perhaps they might grope for Him and find Him, though He is not far from each one of us; for in Him we live and move and exist." Their worship was ignorant because of the manner in which they tried to communicate and to reach the Lord. Yet they did have a form of worship because their actions involved service, gifts, and reorganization. Note that the above quote hints at a continuous relationship with God.

People Worship

People worship quite possibly existed in the Church at Corinth. In 1 Corinthians 1:12 Paul discusses the divisions of the congregation along the lines of personalities; "each one of you is saying, 'I am of Paul' and 'I of Apollos' and 'I of Cephas' and 'I of Christ'. These divisions may have been a result of a congregation made up of ethnic groups. Paul's ministry was primarily to the Gentiles, Apollos' perhaps to the Greeks, and Peter to the Jews. The danger here was that attention and honor was being focused mainly on the individual teachers and not exclusively on Christ. This polarization prevented the existence of an environment conducive to true worship. The lesson for us is simply this: our faith should be based on Christ and not upon a, dominant Christian personality.

Angel Worship

Paul mentions angel worship in Colossians 2:18. Verse 8 in this chapter also suggests worship conditions governed by nature (esthetic appeal), by traditions, by philosophies of men, etc. Remember that Colossae was exposed to the influence of the Jews, Greeks and other intellect.

Vain Worship

Isaiah 29:13 is quoted by Christ (Matthew 15:8-9) in rebuking the Pharisees and Scribes who invalidated the word of God for the sake of tradition. His response was: "This people honors me with their lips, but their heart is far away from me. But in vain do they worship me, teaching as their doctrines the precepts of men." Christ classified these people as hypocrites. Vain worship can occur by engaging in traditional rites without being cognizant of one's motive; it can occur under the circumstances of going through certain motions without the involvement of a righteous heart. This concept is illustrated by Paul in 1 Corinthians 11 regarding partaking the Lord's Supper.

ρε. Πνευματικές δραστηριότητες (204 φορές)
προσοχή (Εξ. 7:23). στοχασμός (Dt. 7:17). μνήμη (Δτ. 4:9). κατανόηση (Α' Βασιλέων 3:9). τεχνική ικανότητα (Εξ. 28:3) (τα δύο τελευταία = «μυαλό» στο rsv).

μι. Θέληση ή σκοπός (195 φορές· 1 Σα. 2:35), αυτή είναι μια από τις πιο χαρακτηριστικές χρήσεις του όρου. (H. Wheeler Robinson)

Στην Καινή Διαθήκη χρησιμοποιείται η ελληνική λέξη καρδιά. «Το κάνει (η καρδιά). να μην χάσει εντελώς τη φυσική του αναφορά, γιατί είναι φτιαγμένο από «σάρκα» (Β' Κορ. 3:3), αλλά είναι η έδρα της θέλησης (π.χ. Μκ. 3:5), της νόησης (π.χ. Μκ. 2. :6, 8), και του αισθήματος (π.χ. Λκ. 24:32). Αυτό σημαίνει ότι η «καρδιά» είναι ο πλησιέστερος από τους όρους του ΝΔ για να σημαίνει το συνολικό «άτομο»» {ολόκληρος ο άνθρωπος – (η)} (C. Ryder Smith).

«Οι Εβραίοι σκέφτονταν με όρους υποκειμενικής εμπειρίας και όχι αντικειμενικού, επιστημονικού παρατηρητή αποφυγή του σύγχρονου σφάλματος της υπερβολικής τμηματοποίησης. Ήταν ουσιαστικά τοολόκληρος ο άνθρωπος, με όλα τα χαρακτηριστικά του, σωματικά, διανοητικά και ψυχολογικά για τα οποία σκέφτηκε και μίλησε ο Εβραίος, και η καρδιά θεωρήθηκε ως το κυρίαρχο κέντρο για όλα αυτά. Είναι η καρδιά που κάνει έναν άνθρωπο, ή ένα θηρίο, αυτό που είναι, και κυβερνά όλες τις πράξεις του (Παρ. 4:23). Ο χαρακτήρας, η προσωπικότητα, η θέληση και το μυαλό είναι σύγχρονοι όροι που αντανακλούν όλα κάτι από την έννοια της «καρδιάς» στη βιβλική χρήση της.

«Ο Γιαχβέ γνωρίζει την καρδιά του καθενός και δεν ξεγελιέται από την εξωτερική εμφάνιση (1 Σα. 16:7), αλλά μια άξια προσευχή είναι, ωστόσο, να ερευνησει και να γνωρίσει την καρδιά (Ψαλμ. 139:23) και να κάνει είναι καθαρό (Ψαλμ. 51:10). Μια «νέα καρδιά» πρέπει να είναι ο στόχος των πονηρών (Εζκ. 18:31), και αυτό θα σημαίνει ότι ο νόμος του Θεού δεν πρέπει πλέον να γίνεται απλώς εξωτερικός αλλά «γραμμένος στην καρδιά» και να την κάνει καθαρή (Ιεζ. 31: 33).

«Έτσι, η καρδιά, η πηγή όλων των επιθυμιών, πρέπει να φυλάσσεται (Παρ. 4:23), και ο δάσκαλος στοχεύει να κερδίσει την καρδιά του μαθητή του με τον σωστό τρόπο (Παρ. 23:26).

«Οι καθαροί στην καρδιά είναι εκείνοι που θα δουν τον Θεό (Ματθ. 5:8), και είναι μέσω της κατοικίας του Χριστού στην καρδιά με πίστη που οι άγιοι μπορούν να κατανοήσουν το αγάπη του Θεού (Εφ. 3:17)» (New

Vain worship is also evident in Paul's letter to the Galatian church (chapter 3). These Christians received the spirit via hearing with faith, yet they reverted to the Law and attempted to be justified by the works of the Law. This vain worship was a result of an insufficient faith; they failed to continue to grow in Christ.

Devil and Idol Worship

This worship is mentioned by John in Revelation 9:20. "But the rest of mankind, who were not killed by these plagues, did not repent of the works of their hands, that they should not worship demons, and idols of gold, silver, brass, stone, and wood, which can neither see nor hear nor walk.

Bible Dictionary, Inter-varsity Press, Tyndale House Publishers, Inc.).

Ο ανθρώπινος εγκέφαλος είναι το κέντρο ελέγχου για κάθε ανθρώπινη δραστηριότητα. Όλες οι λειτουργίες του όταν ληφθούν μαζί συνθέτουν ολόκληρο τον άνθρωπο, το πρόσωπο, δηλαδή:

- d. Το φυσικό τμήμα που επεξεργάζεται όλα τα δεδομένα και τις πληροφορίες που σχετίζονται με τη ζωτική σωματική λειτουργία.
- e. Το νοητικό μέρος φαίνεται να είναι εκείνο το τμήμα του εγκεφάλου που λαμβάνει γεγονότα και άλλες εξωτερικές πληροφορίες για επεξεργασία, ανάλυση, ταξινόμηση, σύγκριση, αποθήκευση και ανάκτηση που απαιτούνται για τη λήψη αποφάσεων και θα μπορούσε να αναφέρεται ως πνευματικό τμήμα.
- f. Το συναισθηματικό και πνευματικό τμήμα αναφέρεται συχνά ως η καρδιά, ο εσωτερικός άνθρωπος ή η έδρα του συναισθήματος. Εδώ βρίσκει κανείς αγάπη, μίσος, φόβο, θάρρος, εμπιστοσύνη, ακεραιότητα, συνείδηση, χαρακτήρα και συναισθήματα. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι η συνείδησή του μπορεί να εκπαιδευτεί ώστε να αποδέχεται διάφορα ηθικά πρότυπα, ο χαρακτήρας του μπορεί να γίνει καλός ή κακός και τα συναισθήματά του μπορούν να βασίζονται σε γνώμη ή πεποίθηση και όχι σε γνώσεις και γεγονότα.

συμπέρασμα

Η καρδιά είναι εκείνο το μέρος του ανθρώπου που δημιουργήθηκε καθ' ομοίωσιν του Θεού και μπορεί να μην είναι απαραίτητως φυσικό. Ο άνθρωπος μπορεί να εκπαιδεύσει την καρδιά του για καλό ή για κακό. Είναι στην καρδιά κάποιου ότι ο άνθρωπος πρέπει να λατρεύει. Ο Ιησούς δήλωσε στο Λουκά 17:20-21».

Η βασιλεία του Θεού δεν έρχεται με την προσεκτική σας παρατήρηση, ούτε οι άνθρωποι θα πουν: «Εδώ είναι» ή «Εκεί είναι», επειδή η βασιλεία του Θεού είναι μέσα σας».

Η λατρεία του ανθρώπου πρέπει να είναι γνήσια και αληθινή. στο πνεύμα και στην αλήθεια και με συναισθήματα και συγκίνηση. Οποιαδήποτε δραστηριότητα που γίνεται απλώς «για να υπακούσει» σε μια εντολή ή για να «εκπληρώσει» κάποια αντιληπτή απαίτηση φαίνεται να είναι μια τελετουργική πρακτική σε μια προσπάθεια να κερδίσει κανείς τη σωτηρία του. Ανατρέξτε στα Παραρτήματα 1 και 2 στο Βιβλίο των Παραρτημάτων για αναφορές στην καρδιά. [Η Καρδιά του

Ανθρώπου δεν αποτελεί μέρος της Ανάλυσης της Βιβλικής Λατρείας.]

Αναθεώρηση Καινής Διαθήκης¹²

Υπάρχουν πολλά εδάφια της Καινής Διαθήκης που αναφέρονται άμεσα σε κάποια πτυχή της λατρείας. Αυτά θα εξεταστούν αρχικά για τον προσδιορισμό στοιχείων ή χαρακτηριστικών που καθορίζουν αναγκαστικά τη λατρεία. Τα περισσότερα από αυτά τα χαρακτηριστικά θα έχουν θετικό χαρακτήρα, αλλά μερικά θα προέρχονται από αρνητική κριτική σε διάφορα σενάρια. Μελετώνται αρκετά παραδείγματα αρνητικής λατρείας. Τέλος, πρέπει να προσδιορίσουμε ποιες δομές λατρείας, αν υπάρχουν, είναι εμφανείς από τη Γραφή.

Στοιχεία Λατρείας της Καινής Διαθήκης

Η ανασκόπηση της λατρείας μας στο πλαίσιο των γραφών της Παλαιάς Διαθήκης αποκάλυψε πολλά στοιχεία. Εφόσον η χριστιανική θρησκεία είναι εκπλήρωση της προφητείας της Παλαιάς Διαθήκης και δεδομένου ότι οι γραφές της Παλαιάς Διαθήκης δόθηκαν για σκοπούς διδασκαλίας, για εκπαίδευση στη δικαιοσύνη, ως παραδείγματα για εμάς (Α' Κορινθίους 10 και Β' Τιμόθεο 3:16), θα πρέπει να προσδοκούμε κάποια Νέα Διαθήκη πλεονασμός στον χαρακτηρισμό της λατρείας. Από την άλλη πλευρά, οι Εβραίοι αναγνώρισαν ότι η χριστιανική λατρεία ήταν διαφορετική από αυτή που υπάρχει στο Νόμο και στις παραδόσεις τους «Αυτός ο άνθρωπος πείθει τους ανθρώπους να λατρεύουν τον Θεό αντίθετα με τον Νόμο» (Πράξεις 13:18).

Ως παράδειγμα, διαπιστώσαμε ότι η υπηρεσία σε κάτι ή σε μια προσωπικότητα αποτελούσε λατρεία από την άποψη της Παλαιάς Διαθήκης, είτε προς είδωλα είτε προς τον Κύριο. Αυτό το χαρακτηριστικό μεταφέρεται επίσης στις διδασκαλίες της Καινής Διαθήκης. Ο Χριστός έδωσε μεγάλη έμφαση στην σωστά κατευθυνόμενη υπηρεσία όπως στο Ματθαίος 4:10. Δηλαδή, επιπλήττοντας τον Σατανά, ο Χριστός παρέθεσε το Δευτερονόμιο 6:13 — «Θα λατρεύετε τον Κύριο τον Θεό σας και θα τον λατρεύετε μόνο». Ο Παύλος αναφέρει την υπηρεσία σε πολλά μέρη, όπως στο εδάφιο Ρωμαίους 12:11 — "Μη υστερώντας σε επιμέλεια, ένθερμος στο πνεύμα, υπηρέτηση του Κυρίου. Η υπηρεσία συνιστά λατρεία αλλά όχι αποκλειστικά. Επιπλέον, η υπηρεσία μας μπορεί να είναι εσφαλμένη και, ως εκ τούτου, να μην είναι ευνοϊκή στον Κύριο.

Εάν η υπηρεσία πρέπει να κατευθύνεται σωστά, τότε η υπακοή σε συγκεκριμένες και γενικές εντολές πρέπει να είναι πολύ βασική για τη λατρεία. Ο Χριστός βίωσε τα

¹²Ο συγγραφέας του An Analysis of Biblical Worship - New Testament Review επιθυμεί να παραμείνει αγνώστων στοιχείων.

εξής: «Αν και ήταν Υιός, έμαθε την υπακοή από τα όσα υπέφερε» (Εβραίους 5,8). Στο εδάφιο Κολοσσαείς 1:10 ο Παύλος μιλά για την ανάγκη «να Τον ευχαριστούμε από κάθε άποψη». Η αποδεδειγμένη ταπεινοφροσύνη είναι ένα επιθυμητό χαρακτηριστικό λατρείας που βρίσκεται επίσης στην Καινή Διαθήκη, όπως στο 1 Κορινθίους 14:25 — «θα πέσει με τα μούτρα και θα προσκυνήσει τον Θεό». Αυτό το απόσπασμα αναφέρεται σε έναν νέο πιστό που έχει καταδικαστεί και που αισθάνεται την ανάγκη για ευλάβεια και δέος.

Ωστόσο, ο Χριστός εισήγαγε μια νέα έμφαση στη λατρεία στην ομιλία του στη Σαμαρείτισσα, Ιωάννης 4:20f. Αμφισβήτησε την παράδοση δηλώνοντας ότι ούτε "αυτό το βουνό" (Οι Σαμαρείτες διεκδικούσαν την ίδια κληρονομιά με τους Εβραίους. Το βουνό λατρείας τους πιθανώς ήταν το όρος Γεριζίμ που αναφέρεται στο Δευτερονόμιο 11:29) ούτε η Ιερουσαλήμ (όπου συγκεντρώθηκαν οι Εβραίοι) είναι το προτιμώμενο μέρος λατρεία. Αντίθετα, ο καιρός "τώρα είναι, όταν οι αληθινοί λάτρεις θα λατρεύουν τον Πατέρα εν Πνεύματι και με αλήθεια· για τέτοιους ανθρώπους ο Πατέρας επιδιώκει να είναι οι λάτρεις Του. Ο Θεός είναι Πνεύμα και όσοι Τον λατρεύουν πρέπει να τον λατρεύουν εν Πνεύματι και αλήθεια." Πρέπει να καταλάβουμε τι σημαίνει εδώ για να έχουμε αποτελεσματική λατρεία. Χωρίς αμφιβολία η έμφαση δίνεται στον πνευματικό παρά στον φυσικό, δηλαδή στον τόπο λατρείας. Η αληθινή λατρεία είναι γνήσια, πιστή, με ειλικρίνεια — συμμόρφωση με αυτό που είναι επιθυμητό ή ευχάριστο. Η πνευματική λατρεία περιλαμβάνει την καρδιά και την ψυχή, αυτό το εσωτερικό μέρος του ανθρώπου φτιαγμένο κατ' εικόνα Θεού. Αυτή η έννοια αντιπροσωπεύει μια σημαντική αλλαγή στην πολιτική. Ο Παύλος δίδαξε την Εκκλησία της Κολοσσίας ότι ο Χριστός κάρφωσε τον Παλαιό Νόμο στον Σταυρό.

Μια άλλη αναφορά σε αυτή τη γραμμή είναι το εδάφιο Φιλιπησίους 3:3. Ο Παύλος λέει ότι οι Χριστιανοί λατρεύουν με το Πνεύμα του Θεού και δοξάζονται στον Χριστό Ιησού χωρίς να έχουν εμπιστοσύνη στις ανθρώπινες παραδόσεις.

Τώρα οι Χριστιανοί είναι σε θέση να μετρήσουν εάν οδηγούνται από το Πνεύμα του Κυρίου συγκρίνοντας τη συμπεριφορά τους με επιθυμητά χαρακτηριστικά που προσδιορίζονται από τη Γραφή. Ο Παύλος απαριθμεί μια ολόκληρη σειρά από πνευματικά χαρακτηριστικά στις επιστολές του προς τις εκκλησίες της Ρώμης (κεφάλαια 12 & 13), της Γαλατίας (κεφάλαιο 5), της Εφέσου (κεφάλαια 4-6) και των Κολοσσών (κεφάλαιο 3). Αυτά τα αποσπάσματα προχωρούν περισσότερο στο ότι παρουσιάζουν μια αντίθεση μεταξύ των χαρακτηριστικών

της κατώτερης φύσης του ανθρώπου με εκείνα του πνευματικού ανθρώπου. Τα πρώτα προέρχονται από τον πόθο του ανθρώπου. τα τελευταία προέρχονται από την επιθυμία να περπατήσουμε με τον Θεό. Η αλληγορία που εισήγαγε ο Παύλος στη Γαλατική επιστολή απεικονίζει την εσωτερική σύγκρουση μέσα στον άνθρωπο. Ο ίδιος ο Παύλος βίωσε αυτή την εσωτερική σύγκρουση σύμφωνα με το προς Ρωμαίους 7.

Ο χριστιανικός χαρακτήρας περιγράφεται από αγάπη, χαρά, ειρήνη, υπομονή [σταθερότητα, αντοχή, επιμονή] καλοσύνη, καλοσύνη, πίστη, πραότητα, εγκράτεια. Όλα αυτά επιτρέπουν σε κάποιον να λατρεύει στο Πνεύμα γιατί τιμούν τον Κύριό μας. Οι Χριστιανοί πρέπει να μιμούνται τον Θεό, να είναι συγχωρητικοί, τρυφεροί, να μιλούν λόγια οικοδόμησης και να έχουν αυτοπειθαρχία. Το εδάφιο Ρωμαίους 12:1 περιγράφει λεπτομερώς το απόλυτο: «...προσφέρετε τα σώματά σας μια ζωντανή και άγια θυσία, αποδεκτή στον Θεό, η οποία είναι η πνευματική υπηρεσία λατρείας σας».

Ο Παύλος μιλούσε για πνευματική συμπεριφορά, το πνεύμα της λατρείας, σε αντίθεση με μια κοσμική συμπεριφορά. Δηλαδή, η πλειοψηφία του λαού παρουσίαζε έναν κανόνα που ήταν δυσμενής στα μάτια του Κυρίου. Οι Χριστιανοί πρέπει να έχουν διαφορετικό κανόνα. Πρέπει να διαχωρίζονται με ένα πνεύμα λατρείας προς τον Κύριο που είναι συνεχές και το οποίο περιλαμβάνει ιδιότητες τιμής, δουλείας, υπακοής, σεβασμού, ευλάβειας, ταπεινοφροσύνης, κ.λπ. ένα υψηλό επίπεδο, που επικοινωνεί όπως στο Εφεσίους 5:19 - 21 «μιλώντας ο ένας στον άλλο με ψαλμούς και ύμνους και πνευματικά τραγούδια, τραγουδώντας και μελωδώντας με την καρδιά σας (στην καρδιά σας - NKJV) στον Κύριο. ευχαριστώντας πάντα για όλα στο όνομα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού στον Θεό, ακόμη και στον Πατέρα. και να υποτάσσετε ο ένας στον άλλο με φόβο Χριστού».

Τα ακόλουθα δύο βασικά αποσπάσματα ενισχύουν αυτό το θέμα.

ένα. «Για να περπατάτε με τρόπο άξιο του Κυρίου, να Τον ευαρεστείτε από κάθε άποψη, καρποφορώντας σε κάθε καλό έργο και αυξάνοντας στη γνώση του Θεού» (Κολοσσαείς 1:10).

σι. «Ας κατοικεί μέσα σας πλούσιος ο λόγος του Χριστού, με όλη τη σοφία διδάσκοντας και νουθετεί ο ένας τον άλλον με ψαλμούς και ύμνους και πνευματικά τραγούδια, τραγουδώντας με ευγνωμοσύνη στις καρδιές σας προς τον Θεό. τον

Κύριο Ιησού, ευχαριστώντας δι' Αυτόν τον Θεό Πατέρα» (Κολοσσαείς 3:16-17).

Το κύριο σημείο εδώ είναι ότι πρέπει να έχουμε τον Θεό ενθρονισμένο στις καρδιές μας. Πρέπει να καλλιεργήσουμε επιθυμητά χαρακτηριστικά προσωπικότητας όπως φαίνεται από τη Γραφή. Κάτω από αυτές τις συνθήκες υπάρχει ένα περιβάλλον λατρείας. Η τιμή, η ευλάβεια, η υπακοή και η αγάπη θα αναγνωριστούν τόσο σιωπηρά όσο και ρητά.

Άλλη Λατρεία

Έγινε προσπάθεια να εντοπιστούν σωστά οι πτυχές της λατρείας που εστιάζουν την προσοχή στον Κύριό μας. Αυτή η λατρεία έχει αναφερθεί ως αληθινή και γνήσια, περιλαμβάνοντας τα επιθυμητά στοιχεία που περιλαμβάνονται στην ιερή γραφή. Ωστόσο, η γραφή μιλά για μάταιη, αδαή, προσανατολισμένη στον διάβολο και τα είδωλα, προσανατολισμένη στους ανθρώπους, αγγελική και αισθητική (φύση) λατρεία. Οι μορφές τους θεωρούνται από τη γραφή ότι έχουν χαρακτηριστικά λατρείας. Αυτά τα γεγονότα λατρείας μιλούνται γενικά με αρνητικούς όρους και έρχονται σε αντίθεση με την αληθινή λατρεία. Τα ακόλουθα παραδείγματα δίνονται προς εξέταση.

Ανίδειη λατρεία

Η ομιλία του Χριστού με τη Σαμαρείτιδα δεν καθόρισε μόνο την πνευματική πλευρά της αληθινής λατρείας, αλλά και το ζήτημα της λατρείας της άγνοιας. Στο Ιωάννη 4:27 ο Ιησούς δήλωσε στη γυναίκα ότι το Σαμαρειτικό έθνος λάτρευε εν άγνοια. Η σωτηρία προήλθε από τους Εβραίους, ωστόσο τα δύο έθνη απέφυγαν τις εθνικές συναναστροφές εν μέρει λόγω εθνοτικών προεκτάσεων.

Η κενή λατρεία των Σαμαρειτών, όπως προσδιορίστηκε από τον Χριστό, υπαινίσσεται πιθανώς την κατάσταση που βρίσκεται στο 2 Βασιλέων 17:27-41. Το εδάφιο 41 παρέχει μια περίληψη: «Επομένως, ενώ αυτά τα έθνη (Σαμαρείτες) φοβούνταν τον Κύριο, υπηρέτησαν επίσης τα είδωλά τους (τοποθετημένα στα σπίτια των βουνών)· τα παιδιά τους και τα εγγόνια τους, όπως έκαναν οι πατέρες τους [παράδοση], έτσι κάνουν και σήμερα». Παραδόξως, φοβούνταν τον Κύριο, ωστόσο λάτρευαν τα είδωλά τους. Εδώ περιλαμβάνονται τουλάχιστον δύο μαθήματα. Πρώτον, θα πρέπει να εξετάσουμε για την αλήθεια τις παραδόσεις που παραδίδονται από κάθε γενιά. Στην παραπάνω περίπτωση καλλιεργήθηκε αδαής και ψεύτικη λατρεία για γενιές και γενιές. Δεύτερον, οι Σαμαρείτες, ως εθνική ομάδα ανθρώπων, ήταν απαράδεκτοι για τους Εβραίους. Αυτό το περιβάλλον φυλετικής έντασης και φραγμών ίσως εμπόδισε τους

Σαμαρείτες να έχουν αποδεκτούς, λατρεία. Πρέπει να είμαστε σε επιφυλακή από την υπερηφάνεια της φυλής, της κληρονομιάς, της κοινωνικής θέσης και της παράδοσης.

Μιλώντας στους άνδρες της Αθήνας (Πράξεις 17:22στ) ο Παύλος αναγνώρισε τη θρησκευτική τους κουλτούρα. Αλλά αναγνώρισε επίσης την άγνοια λατρεία τους - σε έναν άγνωστο Θεό». Ο Παύλος κάνει διάκριση μεταξύ της μορφής λατρείας τους (δηλαδή ενσωματώνοντας είδωλα, ναούς, εικόνες, τέχνη, ασήμι, πέτρα κ.λπ.) και την αληθινή λατρεία. Υποστηρίζει τα λόγια του Μωυσή, του Δαβίδ, του Σολομώντα και άλλων στις Πράξεις 17.27 – 28 «ότι πρέπει να αναζητήσουν τον Θεό, αν ίσως τον ψαχουλέψουν και να Τον βρουν, αν και δεν είναι μακριά από τον καθένα μας. γιατί μέσα σε Αυτόν ζούμε, κινούμαστε και υπάρχουμε." Η λατρεία τους ήταν άγνοια λόγω του τρόπου με τον οποίο προσπαθούσαν να επικοινωνήσουν και να φτάσουν στον Κύριο. Ωστόσο, είχαν μια μορφή λατρείας επειδή οι ενέργειές τους περιελάμβαναν υπηρεσία, δώρα και αναδιοργάνωση. Σημειώστε ότι το παραπάνω απόσπασμα υπονοεί μια συνεχή σχέση με τον Θεό.

Λαός Λατρεία

Η λατρεία ήταν πολύ πιθανό να υπήρχε στην Εκκλησία της Κορίνθου. Στο 1 Κορινθίους 1:12 ο Παύλος συζητά τις διαιρέσεις της εκκλησίας σύμφωνα με τις γραμμές προσωπικοτήτων. "Ο καθένας σας λέει: "Είμαι του Παύλου" και "Εγώ του Απόλλωνα" και "Εγώ του Κηφά" και "Εγώ του Χριστού". Αυτές οι διαιρέσεις μπορεί να ήταν αποτέλεσμα μιας εκκλησίας που αποτελείται από εθνικές ομάδες. η διακονία ήταν πρωτίστως στους Εθνικούς, ίσως του Απόλλωνα στους Έλληνες και ο Πέτρος στους Εβραίους. Ο κίνδυνος εδώ ήταν ότι η προσοχή και η τιμή εστιάζονταν κυρίως στους μεμονωμένους δασκάλους και όχι αποκλειστικά στον Χριστό. Αυτή η πόλωση εμπόδιζε την ύπαρξη περιβάλλοντος Το μάθημα για εμάς είναι απλώς το εξής: η πίστη μας πρέπει να βασίζεται στον Χριστό και όχι σε μια κυρίαρχη χριστιανική προσωπικότητα.

Αγγελολατρεία

Ο Παύλος αναφέρει τη λατρεία των αγγέλων στο εδάφιο Κολοσσαείς 2:18. Ο στίχος 8 σε αυτό το κεφάλαιο προτείνει επίσης συνθήκες λατρείας που διέπονται από τη φύση (αισθητική έλξη), από παραδόσεις, από φιλοσοφίες των ανθρώπων, κ.λπ. Να θυμάστε ότι οι Κολοσσές εκτέθηκαν στην επιρροή των Εβραίων, των Ελλήνων και της άλλης διανοήσης.

Μάταιη Λατρεία

Το Ησαΐας 29:13 παρατίθεται από τον Χριστό (Ματθαίος 15:8-9) επιπλήττοντας τους Φαρισαίους και τους Γραμματείς που ακύρωσαν τον λόγο του Θεού για χάρη της παράδοσης. Η απάντησή του ήταν: "Αυτός ο λαός με τιμά με τα χείλη του, αλλά η καρδιά του είναι μακριά από μένα. Μάταια όμως με λατρεύουν, διδάσκοντας ως δόγματά τους τις εντολές των ανθρώπων." Ο Χριστός κατέταξε αυτούς τους ανθρώπους στους υποκριτές. Η μάταιη λατρεία μπορεί να συμβεί με την ενασχόληση με παραδοσιακές τελετουργίες χωρίς να γνωρίζει κανείς το κίνητρό του. μπορεί να προκύψει υπό τις περιστάσεις της διεξαγωγής συγκεκριμένων κινήσεων χωρίς τη συμμετοχή μιας δίκαιης καρδιάς. Αυτή η ιδέα απεικονίζεται από τον Παύλο στην 1 Κορινθίους 11 σχετικά με τη λήψη του δείπνου του Κυρίου.

Η μάταιη λατρεία είναι επίσης εμφανής στην επιστολή του Παύλου προς τη Γαλιτική εκκλησία (κεφάλαιο 3). Αυτοί οι Χριστιανοί έλαβαν το πνεύμα ακούγοντας με πίστη, ωστόσο επέστρεψαν στο Νόμο και προσπάθησαν να δικαιωθούν με τα έργα του Νόμου. Αυτή η μάταιη λατρεία ήταν αποτέλεσμα ανεπαρκούς πίστης. Δεν κατάφεραν να συνεχίσουν να μεγαλώνουν εν Χριστώ.

Λατρεία διαβόλου και ειδώλων

Αυτή η λατρεία αναφέρεται από τον Ιωάννη στην Αποκάλυψη 9:20. «Αλλά η υπόλοιπη ανθρωπότητα, που δεν σκοτώθηκε από αυτές τις πληγές, δεν μετανόησε για τα έργα των χεριών τους, ώστε να μη λατρεύουν δαίμονες και είδωλα από χρυσό, ασήμι, ορείχαλκο, πέτρα και ξύλο, που δεν μπορούν να δουν ούτε να ακούσουν ούτε να περπατάς.